

2,90
euros

EL

Any XLVII

9
45
1978 - 2023

Núm. 4329

NOU

Amb 'El 9 Magazin'

Divendres, 23 de febrer de 2024

646 079 023

PERIÒDIC
INDEPENDENT
D'OSONA,
EL RIPOLLÈS I
EL LLUÇANÈS

Vic es desdiu de fer el porta a porta a tota la ciutat i aposta pels contenidors tancats

(Pàgines 2 i 3)

Només l'aplicarà a Sentfores i als barris de Sant Llätzer, les Quatre Estacions, la Serra-de-senferm i la plaça d'Osona

(Pàgines 4 i 5)

Alcaldes i usuaris demanen recuperar els busos mentre no es pugui garantir un bon servei a l'R3

(Pàgina 7)

Dos detinguts per estafar 950 euros a un home de 80 anys fent-se passar per mecànics

(Pàgina 8)

Recomanen no consumir aigua de l'aixeta a Ripoll i Campdevàrol per l'alt nivell d'arsènic

(Pàgina 15)

Toquen 121.250 euros de la Bonoloto a Manlleu i 94.390 de la Quiniela a Vic en pocs dies

(Pàgina 45)

Les Filmines, tres joves vinculades al món audiovisual que porten cinema a Gurb

(Pàgina 49) Fiona Pinar preparant-se abans d'un entrenament a les instal·lacions del Club Atlètic Vic

ALBERT LLIMÓS

"Els límits se'ls ha de posar un mateix"

Un accident d'esquí li va provocar l'amputació del peu esquerre. La ripollesa Fiona Pinar, de 21 anys, ho va tenir

clar: "El peu no em tornarà a créixer, per tant no cal que doni més voltes al que ha passat". Ha convertit l'esport en

el motor de la seva vida. S'entrena amb un objectiu, participar als 100 metres llisos dels Jocs Paralímpics de París.

(Pàgina 9)

Caixers mòbils als pobles petits

A Osona hi ha 26 municipis sense cap oficina bancària; al Ripollès, 13, i al Lluçanès, 7. Tots ells es beneficiaran dels caixers mòbils que ha impulsat el Departament d'Economia.

(Pàgines 54 i 55)

MIQUELERRA

Vic recrea episodis de la Guerra Civil

Una singular ruta teatralitzada ideada pel guia turístic Xavier Cervera i dirigida per l'historiador Jordi Colom recorre alguns escenaris i personatges que van viure la Guerra Civil a Vic.

L'equip de govern de l'Ajuntament de Vic acaba de presentar el Pla d'Actuació Municipal d'ara al 2027, un full de ruta amb 400 accions. N'hi ha d'urbanisme, comerç, educació, fires, llengua... I també s'hi concreta l'aposta per un sistema mixt de recollida d'escombraries.

Vic es desdiu de fer el porta a porta a tota la ciutat

Al centre s'opta finalment per contenidors que s'obriran amb xip

Vic

C. Fiter / T. Vilamala

Vic s'estrenarà aquesta primavera en recollida de residus porta a porta a Sentfores-la Guixa i els barris de Sant Llàtzer i les Quatre Estacions. A la tardor s'hi sumaran la Serra-de-senferm i la plaça d'Osona, però el model no s'estendrà després al conjunt de la ciutat. El motiu és que l'equip de govern que integren Junts i Ara Pacte Local ha decidit canviar l'estratègia i apostar finalment per contenidors intel·ligents. Un viratge respecte a les declaracions d'intencions de mandats passats que respon, segons l'alcalde, a com de ràpid avança la tecnologia pel que fa a la gestió dels residus i la complexitat de *casar* el porta a porta amb zones urbanes on predominen els blocs de pisos.

Citant l'exemple de Manlleu, Albert Castells (Junts) apuntava aquest dijous, en la presentació del Pla d'Actuació Municipal (PAM) d'ara al 2027, que a molts carrers s'hi acaba col·locant bústies comunitàries on els veïns llencen la fracció orgànica, una solució que no dista tant de tenir-hi contenidors. També va argumentar que no a tot arreu s'arriba a recollir

Gurb inicia el porta a porta i Sant Pere i el Brull 'revisen' les àrees d'aportació

Gurb El porta a porta continua sumant municipis a Osona i el Lluçanès. La setmana passada era el torn de Sant Quirze de Besora i aquest dimecres s'hi ha afegit Gurb. El 14 de març s'hi incorporarà Sant Boi de Lluçanès, i Olost, que ja té implantat el sistema de fa temps, inclourà a partir del dia 13 la recollida porta a porta de la fracció vidre. Paral·lelament, aquesta setmana també hi ha hagut novetats a Sant Pere de Torelló i el Brull. En el primer cas, amb la posada en marxa de les dues àrees d'aportació a la zona industrial i a l'aparcament de sota el Mas. En el segon, dins l'àmbit de la Mancomunitat La Plana, instal·lant un control d'accés intel·ligent a l'àrea d'aportació que ha de permetre, a curt termini, pagar en funció del que es generi.

el vidre amb porta a porta, és a dir que tampoc s'acaba fent net de les tradicionals

campanes de color verd a la via pública. Tot i no fer-hi referència explícita –o passar-hi de puntetes aquest dijous– també ha pesat en la decisió de l'equip de govern vigatà que, si bé aquest sistema eleva els índexs de recuperació de residus orgànics, les dades queden per sota en multiproducte i rebuig, a banda que augmenta la petjada de carboni atribuïble als camions de recollida, o que Vic és una ciutat d'alt voltatge en comerç i restauració, activitats difícils de quadrar amb dies i horaris estrictes a l'hora de treure les deixalles.

Castells negava a preguntes dels periodistes, en canvi, que l'aposta pels contenidors intel·ligents respongui a una qüestió econòmica i destacava, com Xavier Farrés (Ara Vic-Pacte Local), que es tracta d'un sistema igualment útil que el porta a porta a l'hora d'avançar cap al pagament per generació. Una condició amb què Europa serà cada vegada més exigent: "Els ciutadans que millor reciclin i compleixin les seves obligacions seran bonificats. Estem compromesos amb l'objectiu mediambiental d'arribar a una taxa justa segons la responsabilitat i el grau d'implicació". Castells hi afegia que tant

Contenidors al carrer Sant Antoni Maria Claret, un dels més propers a la catedral de Vic

els contenidors intel·ligents al carrer com el porta a porta "són cars", però *a posteriori* deriven en "estalvi econòmic pel que fa al tractament dels residus", des de fases com la de triatge fins al cànon (també en augment) que es paga per entrar tones de deixalles als abocadors.

Definida i feta pública la seva aposta, Junts i Ara Vic - Pacte Local hauran d'aconseguir el concurs de com a mínim un altre dels partits polítics amb representació a l'Ajuntament. "Ho debatem aquest any, de cara a implantar el canvi el 2025", va dir Farrés dijous. Això vol dir que els grups s'hauran de manifestar en un o altre sentit després que la carpeta dels residus no fos de les candents a Vic durant la campanya electoral de la primavera passada. Els mesos que venen requeriran, per tant,

A la Guixa i quatre barris sí que s'hi desplegarà el porta a porta ja aquest 2024

marcar perfil, tot i que la intuïció convida a pensar que podria repetir-se el mateix esquema que amb l'aprovació del pressupost i que l'equip de govern comptés amb el suport del PSC, ja que els municipis pilotats per socialistes són els que tradicionalment han apostat més per contenidors tancats. A Osona mateix hi ha el cas de Centelles, ja en actiu, o les Masies de Voltregà, que passarà a operar amb aquest sistema a l'abril. També Torelló, on el consistori el comanda ERC, ha optat per aquest model i

Eix 1

Generar activitat econòmica i noves oportunitats

- Prospecció, anàlisi i estudi del nou model del Mercat Municipal
- Impulsar estratègies per a locals comercials buits
- Impulsar mercats no sedentaris
- Impulsar l'emprenedoria
- Facilitar l'ampliació de Can Baumann per a un nou parc científic i tecnològic al costat del BETA
- Aprofundir en la proposta ferroviària per al desenvolupament de l'R3

Eix 2

Promoció i projecció de la ciutat

- Millorar el producte turístic i la connectivitat amb el patrimoni
- Crear nous productes vinculats al turisme familiar, esportiu i de natura, i gastronòmic i d'artesanaria
- Esdevenir referent de defensa de la llengua i la cultura catalanes
- Transformar l'oferta familiar de Nadal
- Promocionar un esdeveniment que incentivi la transició energètica en el sector industrial i ramader

Eix 3

Fomentar el benestar i la qualitat de vida

- Treballar per la no-segregació escolar
- Consolidar l'Escola de Noves Oportunitats Albir
- Combatre la solitud no desitjada de les persones grans
- Augmentar la borsa de lloguer i habitatge assequibles
- Disminuir el nombre de pisos buits i les ocupacions irregulars
- Crear el parc esportiu a la zona del Mas d'en Bigas
- Nou centre esportiu municipal Patí Vic

ALBERT LLIMÓS

Enfocats a preservar “l'essència”

El govern de Vic, format per Junts i Ara Vic, presenta el full de ruta per als propers anys, amb més de 400 accions. “Una eina viva i permeable”, subratlla l'alcalde, Albert Castells

Vic

C.F./T.V.

Habemus PAM. L'alcalde de Vic, Albert Castells (Junts), i el tercer tinent d'alcaldia i regidor de Salut Pública, Xavier Farrés (Ara Vic-Pacte Local), van presentar dijous el pla d'acció municipal (PAM) del govern que conformen. Es tracta del document que fixa el full de ruta per als propers anys de mandat. Tal com remarcava Castells, “més que un document es tracta d'una eina” per rendir comptes i donar transparència de l'acció de govern. A més d'això, també vol ser “viva i permeable”, és a dir, que es pugui actualitzar en funció de les oportunitats o imprevistos que vagin sorgint.

Les polítiques plantejades es distribueixen en cinc grans eixos: generar activitat econòmica i noves oportunitats, promoció i projecció de la ciutat, fomentar el benestar i la qualitat de vida, avançar en seguretat, civisme i convivència, i impulsar una ciutat sostenible i intel·ligent. Grans blocs que deriven en ramificacions: 35 objectius estratègics que es despleguen, al seu torn, amb 135 d'operatius i amb una planificació d'entrada de més de 400 accions.

D'aquestes actuacions n'hi ha de més generalistes i d'altres de més acotades, algunes de ja previstes i conegudes, però també de noves. En aquest darrer cas, per exemple, es va anunciar el canvi de model de recollida de residus a la ciutat (vegeu pàgina 2). Dels punts, que es poden consultar tots a

ALBERT LLIMÓS

Xavier Farrés (Ara Vic) i l'alcalde Albert Castells (Junts) van presentar el PAM aquest dijous a la Sala de Consellers

pam.vic.cat, destaquen fer un estudi del Mercat Municipal, accelerar el desdoblament de l'R3, fer créixer el sector de Can Baumann, convertir el Centre BETA en centre CERCA, ser referent en llengua catalana a través d'un pla d'acció, apostar per l'FP i donar resposta a l'ocupació, obrir les instal·lacions esportives com el Patí a les entitats i a la ciutat, desenvolupar el pla d'habitatge per ampliar l'oferta per a persones joves i grans, fomentar l'envelliment a casa, potenciar la creació cultural i cohesió, combatre l'infrahabitatge i el frau d'ocupacions, ampliar els serveis de neteja i residus, desenvolupar el pla especial del Puig dels Jueus, intervenir al barri dels Caputxins, transformar el barri de les Adoberies o garantir la mobilitat i l'accessibilitat per a tot-

hom. Un sistema d'indicadors de seguiment determinarà el grau d'execució de cadascuna d'aquestes accions.

Farrés: “L'acord de govern està plasmat en aquest PAM”

Preguntats per quins projectes fixen com a prioritaris, Castells no va poder escollir-ne només un. “Ens hem d'enfocar a preservar el nostre model de ciutat, que Vic continuï sent el que ha sigut: propera, amable, comercial...”, apuntava l'alcalde, remarcant que és “l'essència i la clau del futur”. Farrés sí que va decantar-se per dotar la ciutat d'equipaments i planificar-la davant el

creixement, la convivència i la cohesió social, la seguretat i la mobilitat.

Durant la seva intervenció, Farrés es va centrar més en l'acord de govern que, tal com subratllava, “està plasmat en aquest PAM”. Així també donava resposta a una petició recurrent que ha traslladat gran part de l'oposició. Va relatar que el document s'havia elaborat entre les dues formacions “contrastant tots els programes” i “treballant colze a colze”. En aquest sentit, també va remarcar que tot i ser dues formacions en un govern en minoria, “som com un sol bloc”. S'han vist obligats a buscar “acords i consensos”, però segons els dos interlocutors no hi ha hagut grans renúncies. “Si hem descartat accions ha estat per falta de capacitat econòmica i humana”, conclou l'alcalde.

no el porta a porta que sí que duu a terme la veïna ciutat de Manlleu des del novembre de 2022.

“Tenim molt dubtes de quin és el millor, com tots els alcaldes i equips de govern,” admetia Castells aquest dijous, “d'entrada estem convençuts que el porta a porta anirà molt bé als barris previstos, perquè ja s'aplica a pobles de la comarca de característiques similars i cap ha tornat enre”. Respecte als contenidors intel·ligents per al centre de la ciutat, “és la proposta amb què hem posat d'acord els dos grups de govern després de mesos de treball i d'analitzar experiències com la de Manlleu, la Garriga, Centelles o Torelló”. Farrés havia dit en una primera intervenció que també “genera menys incomoditat als veïns”.

Eix 4

Avançar en seguretat, civisme i convivència

- Crear una unitat de control d'ocupacions i activitats fraudulentament
- Desplegar un programa de joves amb conductes de risc per oferir-los acompanyament
- Definir l'estratègia d'inclusió social i d'intervenció comunitària
- Prevenció i gestió de conflictes veïnals i comunitaris
- Millorar la inclusió de les persones amb diversitat funcional

Eix 5

Impulsar una ciutat sostenible i intel·ligent

- Millorar el servei públic de transport urbà
- Millorar la qualitat de l'aire
- Millorar els accessos i mobilitat
- Desenvolupar la xarxa ciclable
- Panell públic d'indicadors en temps real
- Millorar els mecanismes de participació ciutadana

BOSCH

Consultoria jurídica,
fiscal i laboral

Serveis
Laboral
Comptable i fiscal
Jurídic-laboral
Jurídic
Civil, Penal i Mercantil

C. Ramon de Terrades, 6 · baixos
08500 Vic
T 93 881 49 70
info@consultoriabosch.com
www.consultoriabosch.com

Les incidències a la línia R3 des de la represa del servei

Tipus d'incidència

Infraestructura

Infraestructura

Vandalisme i robatoris

04/02/2024

Una incidència a les instal·lacions impedeix la circulació de trens entre les estacions de les Franqueses i Figaró. Renfe estableix un servei alternatiu per carretera entre les estacions de Parets i Figaró.

06/02/2024

Els trens de l'R3 circulen fora del seu horari habitual amb demores que, en alguns casos, superen els 30 minuts.

Avaria a les instal·lacions entre Plaça Catalunya i Fabra i Puig amb retards que poden superar els 30 minuts. A 2/4 de 10 del matí comença la reparació i una hora més tard està solucionat. Recuperació progressiva del servei.

Incidència a la via 7 de l'estació de Sants que obliga a tallar 30 minuts les vies 7 i 8. Retards de 30 minuts que també afecten les línies R1 i R4.

07/02/2024

Atropellament a l'estació de Mollet-Santa Rosa que atura la circulació entre Montcada i Parets des de l'inici del servei. La circulació queda restablerta a les 6.50h.

La recerca per part de la policia d'una persona a la zona de les vies atura la circulació de trens de sortida de Barcelona. Afecta, sobretot, la línia R1 i, de retruc, l'R3 i l'R4.

Fins al 4 de març, un mes després de la represa del servei arran de les primeres obres per al desdoblament de la línia, Adif no pot garantir que es recuperi

certa normalitat en els temps de viatge a l'R3. Ho va confirmar aquest dimarts a la tarda en una reunió telemàtica amb Generalitat, Renfe, ajuntaments

i usuaris afectats. Aquests últims en van sortir especialment decebut i consideren que si el tren no pot oferir un bon servei, que tornin els busos.

“Si són incapaços de fer anar els trens, que ens hi posin els busos”

Adif admet que fins al 4 de març no pot garantir que es recuperin els temps de viatge a l'R3

Vic/Ripoll

Xavier Bardolet

Adif fa malament la feina i la Generalitat no fiscalitza. És la conclusió de la plataforma Perquè no ens fotin el tren davant del cúmul d'incidències que ha registrat l'R3 des que el 4 de febrer va reobrir integralment la línia després de quatre mesos d'obres al Vallès, primera fase dels treballs per al desdoblament. I a més ha estat “per anar a pitjor, en període de proves, sense estar acabat i amb els passatgers com a conillots d'Índies”, resumeix Marc Janeras, portaveu de la plataforma.

Dimarts a la tarda la Generalitat va convocar una reunió telemàtica amb representants d'Adif, Renfe, ajuntaments i usuaris per abordar la situació viscuda aquests dies i el que ha de passar en el futur, que també és d'obres. Per Janeras, va ser un clar exponent de la “improvisació” amb què es treballa i la incapacitat per fer-ho amb una millor planificació. “I si d'alguna cosa han disposat després de tants anys és de temps per pensar-ho”, ironitza.

Adif va aprofitar la trobada per anunciar que fins al 4 de març no es podrà recuperar la normalitat del servei entesa com la tornada als horaris i temps de viatge anteriors a les obres d'aquests últims mesos i que, ara mateix, obliguen a reduir velocitats als combois en els trams on s'ha treballat. Això vol dir retards sobre retards i, per tant, indignació sobre indignació dels usuaris per una situació que no només no s'ha resolt, “sinó que s'ha agreujat i ens obliguen a normalitzar”. Per

Un tren aturat a l'estació de Vic

47 expedicions diàries i una hora de viatge

Vic La connexió amb bus entre Vic i Barcelona existia des de molt abans de les obres, però van ser els quatre mesos del tall al Vallès i l'opció de connexió directa des de Vic i Centelles que va fer descobrir a molts usuaris del tren que el transport per carretera era una bona opció, i directa. Una hora exacta. En tren, segons horari, ara mateix la connexió més ràpida de Vic a Barcelona és 1 hora i 6 minuts. I només en cinc trens. A la foto, un bus a l'estació de Vic, aquest dijous.

Janeras, “si són incapaços de fer anar els trens, que ens hi posin els autobusos”, el mitjà alternatiu que durant les obres, i malgrat algunes inci-

dències inicials per ajustar-se a la demanda de passatgers, es va acabar mostrant com un servei molt més eficient.

A la trobada de dimarts

també hi van ser l'alcalde de Ribes de Freser, Mònica Santjaume (Junts), i els de Manlleu i Centelles, Arnau Rovira (Junts) i Josep Paré

(PSC), respectivament. Santjaume en va sortir “molt enfadada” perquè hi va confirmar que no es té “la més mínima deferència cap al Ripollès. Potser sí que som menys, però no som menys importants”, resumeix. I diu que no costaria res, aprofitant estacions amb doble via, establir un reforç de servei per cobrir incidències i que facilités, almenys, la comunicació fins a Vic. “Al Ripollès no tenim cap culpa que robin coure a les Franqueses. Quan hi va haver l'esllavissada a Toses no va pas afectar el servei al Vallès”, assenyala.

Des de Manlleu, Arnau Rovira fa seu aquest discurs i apunta que no pot ser que el tram nord de la línia es resentís d'unes afectacions “que no hi tenen res a veure”, i reivindicant que més enllà de Vic “també hi ha vida i també hi ha món”. Començant per Manlleu, ara mateix amb una estació que “no és que sigui de segona o de tercera; és que està en ruïna”. L'alcalde de Manlleu no només comparteix la demanda dels usuaris de restablir el servei de bus davant dels problemes del tren, sinó que insisteix que Manlleu hi tingui connexió directa. “És una ciutat de més de 20.000 habitants i referència del nord de la comarca.”

Per la seva banda, l'alcalde de Centelles, Josep Paré, agraeix la reunió “tot i que arriba tard” i es mostra especialment crític amb el paper de la Generalitat, que segons ell “hauria d'haver liderat el seguiment i ha anat a remolc de tot, també a l'hora de presentar propostes”. Paré comprèn les queixes dels usuaris per les incidències d'aquests dies però diu que “no hem d'oblidar que estem davant de la principal inversió per al futur de la línia que ha de revertir en benefici de tothom”. Per l'alcalde de Centelles, el que cal millorar, i així es va dir a la reunió, és la comunicació immediata de les incidències i la planificació del transport alternatiu quan s'hagi d'activar.

NOTÍCIES

Atropellament Altres factors

08/02/2024

Incidència al circuit de vies a l'estació de les Franqueses que provoca retards d'uns 30 minuts. Un cop reparada es normalitza el servei.

Incidència tècnica a les instal·lacions de Parets amb retards que podien superar els 25 minuts.

Atropellament d'una persona entre les estacions Balenyà-Els Hostalets i Centelles. S'estableix un servei alternatiu en autobús entre Centelles i Vic.

12/02/2024

Retard d'una hora al tren Tor de Querol (13.30)-Hospitalet (17.02) per la presència d'una persona a la zona de vies al tram de les Franqueses.

13/02/2024

Circulació interrompuda entre les estacions de Manlleu i les Franqueses per falta de subministrament elèctric entre 3/4 de 7 de la tarda i les 8 del vespre. La incidència es localitza a la subestació elèctrica de Centelles. Quatre trens amb passatgers queden aturats durant poc més d'una hora en diversos punts d'aquest tram.

19/02/2024

Un robatori de cable deixa sense tensió el tram entre Parets i les Franqueses des de les 9 del matí. Servei alternatiu per carretera per cobrir el tram afectat. El restabliment del servei es fa a les 7 de la tarda.

“L'important és arribar”

Una parella de Campdevàrol conviu a diari amb retards, desinformació i horaris “que no s'entenen”

Campdevàrol

X.B. El titular d'aquesta crònica no l'ha donat cap passatger que estoicament ja té interioritzat que agafar l'R3 és una aventura permanent i que més val prendre-s'ho bé i no estar pendent de cap horari. El va donar un cap d'estació de Ripoll a un passatger fart de patir una i altra vegada els retards i incomoditats d'un servei del qual no es pot refiar per una cosa tan elemental com anar a treballar. Un dia, baixant del tren a Ripoll després de l'enèsima arribada fora d'horari, el va anar a trobar per comentar-li. “L'important és arribar”, li va etzibar com a resposta.

Pere Sitjà i Cristina Iglesias són una parella de Campdevàrol usuaris habituals de l'R3. Per qüestions de feina, ell l'agafa sobretot per anar fins a Vic i Torelló, i ella fins a Barcelona. “Només una dada que ho resumeix tot”, diu Sitjà: “Entre maig i setembre de l'any passat vaig estar treballant a Torelló. De 80 dies que vaig agafar el tren que pujava de Vic al migdia per ser a dinar a casa, només va anar puntual sis vegades”. I no són només els retards

Pere Sitjà i Cristina Iglesias, aquest dijous a la tarda a l'estació de Campdevàrol, metàfora també de la deixadesa

—el pa de cada dia—. “Són els trens que desapareixen i que ningú no t'avisa prèviament que no passen, com ja ens hem trobat més d'una vegada”, apunta Iglesias. I amb tot el que això implica d'haver d'esperar el següent, “suposant que arribi a l'hora”, i que en qualsevol cas ja representa anar tard.

Al Ripollès se senten especialment deixats de la mà de Déu. “El problema és que ja fa molt temps que la gent de la comarca ha donat l'esquena a Renfe, perquè no se'n fien”, diu Iglesias. Qui l'agafa puntualment “sap que pot passar qualsevol cosa

i ja va previngut”, però els pocs usuaris que són fidels i en són passatgers habituals “paguem les conseqüències d'aquesta desídia”, diu.

I n'estan tips, perquè de moment no tenen cap resposta. “I l'excusa no són les obres, perquè els problemes ja venien de molt abans; i amb la pandèmia ja es van reduir serveis i freqüències”, recorda Sitjà.

Hi ha horaris “que no s'entenen”. Com el del primer tren que surt de Puigcerdà entre setmana a les 05.29h “i té parada a La Molina i a Ribes, però passa de llarg a Campdevàrol”, amb els seus

més de 3.000 habitants. El primer no hi passa fins a les 08.07h. “De què em serveix arribar a Barcelona passades les 10 del matí?”, es pregunta Iglesias. Ell, quan no pot disposar del cotxe, ha arribat a anar a peu fins a l'estació de Ripoll per agafar el tren de les 5.44h, perquè si agafa el següent ja arriba a Vic a les 07.59h. Massa tard.

A remolc d'això, una altra cosa que demanen esmenar són les combinacions amb els horaris de bus de Teisa i Mir, que no connecten amb els de tren i acaben de complicar una situació prou kafkiana.

El Consell del Ripollès reclama recuperar l'últim tren fins a Ripoll

Ripoll

X.B. El Consell Comarcal del Ripollès, també present a la reunió de dimarts sobre l'R3, s'ha sumat a la denúncia per “l'inacceptable” funcionament de la línia i la manera concreta com es pateix a la comarca. El Consell ha aprofitat per reclamar que es recuperi l'últim tren que durant el tall per les obres pujava fins a Ripoll, “que permetia sortir de Vic passades les 11 de la nit i de Barcelona a 2/4 de 10 del vespre”. Amb la represa del servei integral, ara aquest tren s'ha suprimit i es queda a Vic.

El Consell també es queixa que el *tren bala*, el més directe fins a Barcelona, “ha incrementat el temps de viatge en 13 minuts” per les incidències derivades de les obres, de manera que la connexió de Ripoll amb Barcelona ja supera les dues hores fins i tot en la més ràpida de les opcions possibles. Quan es va instaurar, el 2010, ho feia en una hora i 35 minuts, però també amb menys parades.

A la vista dels problemes que ha patit el servei des que es va reobrir el 4 de febrer passat, el Consell del Ripollès qüestiona la “idoneïtat de donar l'obra per feta” en aquestes circumstàncies.

02/03/24
DE 10h A 13h

elpetitmiquel.cat

PORTES
OBERTES

elpetitmiquel

COL·LEGI SANT MIQUEL
DELS SANTS . VIC

La persecució va coincidir amb el Carnaval. L'home multiplicava per sis la taxa permesa

Detenen un veí de Ripoll per fugir ebri de la policia després de tenir un accident

Ripoll

J.R. Un veí de Ripoll que havia col·lidit amb el seu vehicle contra una furgoneta va acabar passant la nit detingut després de protagonitzar una persecució amb la Policia Local. Els fets van passar dissabte a la tarda, després de produir-se l'accident a la carretera de Barcelona, just al davant del camp municipal d'esports. Una dotació policial estava seguint en aquell moment el Carnaval, que tenia tallat precisament aquell carrer on es feien les coreografies dels diferents grups i comparses. Un cop rebut l'avís va traslladar-se fins al lloc del xoc, i van demanar als dos conductors que aparquessin. La furgoneta va fer-ho, però la persona que portava el cotxe va enfilarse a la carretera en direcció a Castelladral i el carrer Progrés, fent cas omís a l'ordre policial.

El cap de la Policia Local, Francesc Campayo, explica que "quan vaig veure que no posava l'intermitent per estacionar, ja vaig adonar-me que tenia intenció d'escapar-se". Per això van pujar al cotxe patrulla i van iniciar la persecució cap al barri de l'Estació. Al carrer Progrés van veure com el vehicle fugitiu entrava a l'aparcament de la zona ferroviària, que és on van aconseguir detenir-lo. Un cop practicat el control d'alcoholèmia, van adonar-se que multiplicava per sis el mínim permès, amb un índex d'1,55 mg/l en la primera prova, i de 1,53 en la segona. L'home va ser detingut per desobediència a l'autoritat, i per escapar-se conduint temeràriament en un lloc i una franja horària on la presència de participants en el Carnestoltes hauria pogut resultar fatal.

El detingut va ser alliberat diumenge al matí i dilluns

Cinc positius en alcohol i un en drogues

Ripoll Durant els deu dies –del 8 al 18 de febrer– de la campanya de Carnaval que ha fet la Policia Local de Ripoll, s'han efectuat 35 proves d'alcoholèmia i 10 de drogues entre conductors. En les primeres s'han registrat cinc positius i en l'altra, només un. Dels cinc positius quatre hauran de ser resolts per la via penal i l'altre per l'administrativa en no superar els 0,68 graus d'alcohol. D'aquests cinc positius, tres havien protagonitzat accidents de trànsit.

es va haver de personar amb un advocat al jutjat. Ara s'enfrontarà a una retirada de carnet que pot anar d'un a tres

anys. El vehicle, que segons fonts policials era d'empresa, estava en espera de ser retirat pel seu representant legal.

Crema 2.000 metres quadrats de sotabosc a les Llosses

Les Llosses Un incendi forestal va cremar dimarts 2.000 metres quadrats de sotabosc a les Llosses. Concretament a una arbrada propera a la masia La Sala, a Sant Sadurní de Noya. El foc va cremar amb baixa intensitat, però hi havia focus secundaris. No hi va haver risc ni per a persones ni per a edificacions. Van treballar-hi fins a sis dotacions dels Bombers, que van rebre l'avís a les 3 de la tarda i van retirar-se cap a les 7 del vespre.

S'incendia una sitja de serradures d'una empresa a Manlleu

Manlleu Els Bombers de la Generalitat van apagar dimarts a la tarda un incendi en una sitja d'una empresa de Manlleu, ubicada a la Via Ausetània. El foc es va originar poc abans de les 4 de la tarda i fins al lloc dels fets s'hi van desplaçar quatre dotacions. Es va cremar una sitja plena de serradures i el foc es va sufocar abocant-hi aigua des d'una autoescala. No hi va haver ni ferits ni cap altra afectació a les instal·lacions de l'empresa.

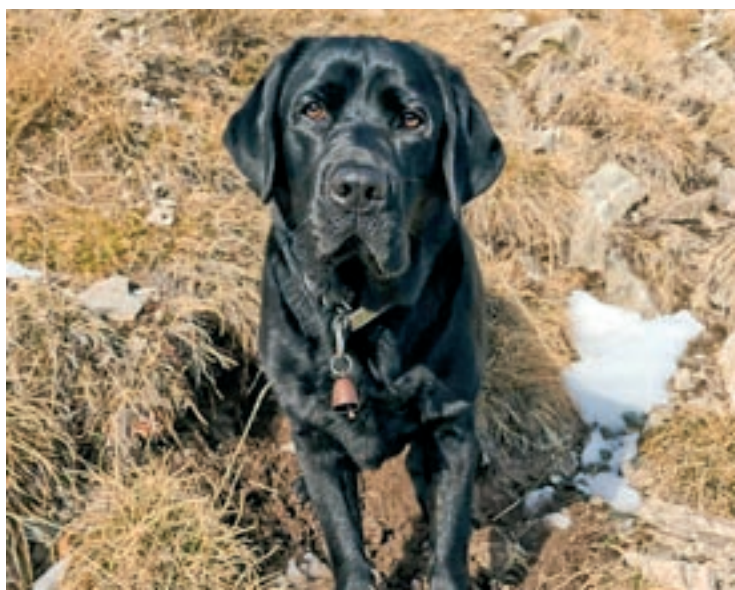
Un gos pigall despistat

El jove Labrador de color negre estava d'excursió al Pic de la Dona amb altres gossos guia, es va perdre i va quedar encallat a unes roques

Setcases

C.F. A la comissaria dels Mossos de Ripoll els van fer arribar dissabte l'avís d'una pèrdua molt important: un gos pigall. Resulta que en Newton, un retriever del Labrador de color negre d'uns tres anys, estava fent una excursió guiada amb el seu propietari i un grup de persones invidents que també anaven amb els seus guia. La ruta anava fins al Pic de la Dona.

Aquests gossos no se separen dels amos, però els havien deixat lliures perquè juguessin, s'esbargissin i gaudissin d'aquella estona de lleure. El novell protagonista es va despistar i perdre en aquest instant. Segons la policia, quan la patrulla va trobar-se amb el propietari d'en Newton, aquest estava molt afectat i no volia marxar sense el seu company. Van iniciar la cerca dels agents i el director de les pistes de Vallter, que amb els binocles va detectar el que podia semblar el gos. Resulta que havia quedat atrapat en

En Newton és un gos pigall novell

unes roques entre el Pic de la Dona i Coll de Mantet.

Hi van arribar 30 minuts després, superant un desnivell de 500 metres i guiats pel director de pistes. Paral·lelament, el guia de l'excursió també l'estava buscant i es va trobar al lloc on havia quedat encallat l'animal. En Newton estava cansat i espantat, però sa i estalvi.

Amb la corretja que els havia donat l'amo, van lligar-lo i van començar el descens. Si la policia va rebre l'avís al voltant de les 3 de la tarda, va retrobar-se amb el seu propietari al cap d'unes tres hores, cap a 3/4 de 6 de la tarda. El final feliç d'aquesta història va ser possible gràcies a la col·laboració de tots els implicats.

Ferit un camioner en sortir d'una rotonda a Malla

L'accident va tenir lloc a prop de la C-17

El camió accidentat, a la part esquerra de la imatge

Malla

EL 9 NOU Un conductor d'un camió va resultar greument ferit aquest dilluns al matí després de patir un accident a una de les rotondes de l'Escalat de Malla, cap a la carretera de Manresa, a tocar de la C-17.

Segons el Servei Català

de Trànsit (SCT), el vehicle pesant va sortir de la via i no s'hi va veure implicat cap altre cotxe.

L'home va ser traslladat en estat greu a l'Hospital Universitari de Vic. L'accident va succeir cap a les 6 del matí i fins al lloc dels fets s'hi van desplaçar Mossos d'Esquadra i el Sistema d'Emergències Mèdiques (SEM).

Van fer aturar la víctima de 80 anys al mig del carrer per una avaria a les rodes que no tenia

Dos detinguts a Torelló per estafar 950 euros a un ancià amb la trampa del fals mecànic

Torelló

EL 9 NOU

Els Mossos d'Esquadra de la comissaria de Vic van detenir la setmana passada un home i una dona, de 41 i 33 anys, com a presumptes autors d'un delictes d'estafa.

Els fets es remunten al dimecres passat al matí, 14 de febrer, quan la víctima, un home de 80 anys, conduïa el seu vehicle per Torelló. Una persona li va fer indicacions perquè s'aturés assegurant que el cotxe tenia una avaria.

Ràpidament, l'home va aturar el cotxe i va ser llavors quan va actuar el fals mecànic. Va baixar d'un altre turisme i es va oferir a reparar un *desperfecte* a les rodes. La víctima va accedir-hi i el

mecànic va fer una trucada a una còmplice demanant-li que li portés tot un seguit d'eines i peces de recanvi per simular la reparació.

Busquen un tercer implicat que va avisar la víctima de la falsa avaria

Van fer veure que li arreglaven el cotxe i un cop el fals mecànic va finalitzar la feina, la dona li va estendre una factura per valor de 1.300 euros. La víctima, que no tenia efectiu, va anar a un caixer a treure els diners acompanyat de

l'estafador. Al caixer només va poder treure 950 euros i van decidir que tornarien a quedar l'endemà al matí per pagar la resta.

Dos agents de paisà van detenir l'estafador quan havia de rebre un segon pagament

Quan era a casa, l'home de 80 anys va adonar-se que l'havien estafat i va denunciar els fets als Mossos d'Esquadra de Vic. Va explicar-los que havien quedat el dia següent a les 10 del matí a la plaça Segimon Serrallonga de Torelló.

Així doncs, dos agents de paisà van acompanyar la víctima –el 15 de febrer– fins al lloc de trobada. Quan se'ls va apropar el fals mecànic, van identificar i detenir l'home. El dia següent, la policia catalana també va arrestar la dona implicada en l'estafa, que havia entregat la factura de la reparació. Ambdós detinguts van passar a disposició del jutjat en funcions de guàrdia de Vic el dissabte 17 de febrer.

De totes maneres, el cas no està tancat. La investigació policial continua oberta per tal de localitzar el tercer implicat, és a dir, el conductor que en un primer moment va donar les indicacions a la víctima de l'avaría.

L'ESTAFA DEL FALS MECÀNIC

1

T'alerten d'una avaria greu del vehicle i apareix un fals mecànic que s'ofereix a reparar-la.

2

Fa veure que soluciona l'avaría i t'entrega una factura d'un import desmesurat.

3

Si t'avisen d'una avaría, desconfia i ves al teu mecànic o taller de confiança.

4

Truca al **112**.

PUBLICITAT Serveis

Cataractes

Patir-les?

oblidar-te'n?

Demana'ns Cita!

Centre oftalmològic VSK

Rda. Camprodon, 1 Vic
T → 93 858 09 08
centrevsk.com

Dra. Marina Verseckas
Cirurgiana

SUKI.WS

La manca de pluja ja va causar la mateixa problemàtica fa un any i mig

Rebrot d'excés d'arsènic a l'aigua de Ripoll i Campdevàrol

Ripoll

Jordi Remolins

Les botigues de comestibles i supermercats de Ripoll i Campdevàrol han tornat a fer l'agost a mitjan febrer a causa de la detecció d'un nivell d'arsènic superior als 10 micrograms per litre a la xarxa d'aigua de Somarsra, l'empresa municipal que gestiona l'estació de tractament que comparteixen totes dues poblacions. Tal com va passar fa un any i mig, la manca de pluja ha ocasionat que la dissolució de minerals hagi afectat l'aigua del riu i s'hagi superat el nivell d'arsènic que l'Organització Mundial de la Salut considera recomanable perquè humans i animals en puguin beure. I de retruc les ampolles de vuit litres van vendre's a un ritme molt per sobre de l'habitual.

La recomanació que han fet els ajuntaments de tots dos municipis incideix a no consumir-ne "per beure o cuinar", encara que a Ripoll indiquen "d'una manera continuada" i a Campdevàrol es limiten a desaconsellar-ho fins que els nivells tornin a ser els correctes. En canvi, no posen objeccions a fer-la servir per dutxar-se i rentar roba o estris de cuina.

En previsió que hi pugui haver persones grans o bé amb malalties o mobilitat reduïda, l'Ajuntament ripollès ha posat en funcionament un servei per tal de proporcionar-ne a domicili. Voluntaris de les assemblees locals de Creu Roja i Protecció Civil són els encarregats de portar les ampolles a casa d'aquells que ho demanin trucant a un telèfon que s'ha habilitat mentre es mantingui la restricció.

La incidència de l'estiu de 2022 es va resoldre gràcies a les pluges de principis d'agost. L'equip de govern liderat per Junts va proposar

Paga i senyal per reservar ampolles

Els supermercats Jia van esgotar dilluns l'aigua envasada

Ripoll

J.R.

Els antics *colmados* que omplien els carrers del barri vell de Ripoll fa unes dècades han estat substituïts per alguns supermercats regentats per persones d'origen asiàtic. Amarjit Singh és el propietari dels dos establiments que amb el nom de Jia té al carrer Sant Pere. Tal com va passar amb diferents comerços del municipi, les existències d'aigua es van esgotar dilluns, després de saber-se que novament es desaconsellava el consum de la de xarxa.

Els clients van endur-se les ampolles independentment de la marca –Solan de Cabras, Aigua de Ribes, Font Vella, Bezoya– o de la seva capacitat –vuit o cinc litres– per poder cuinar escudella o fer-se uns espaguetis amb un mínim de garanties de salubritat. Singh va esgotar existències, i fins i tot alguns clients li van deixar paga i senyal per garantir-se les ampolles que l'endemà van anar a bus-

car a la factoria d'Aigua de Ribes, d'on va baixar-ne dos palets en dos viatges amb la seva pròpia furgoneta. Habitualment els supermercats Jia venen una vintena d'ampolles diàries d'aigua, però aquesta setmana han multiplicat per quatre la xifra. Amarjit Singh, originari del Punjab, va arribar a Catalunya fa 22 anys i viu a Ripoll des que el 2009 va establir-s'hi per regentar primer el bar La Parada i

Amarjit Singh, en un dels establiments que té a Ripoll

que "hi ha hagut manca d'efectivitat a l'hora de tirar endavant el projecte" d'ençà que Junts el va excloure de les seves atribucions, fa tot just un any. Les obres hauran de posar fi a les incidències en la qualitat de l'aigua que abasteix tots dos pobles –gràcies a la deu de Corones en tres quartes parts, i la resta provinent del riu Freser–, a banda d'adequar la planta a la legislació vigent.

que "hi ha hagut manca d'efectivitat a l'hora de tirar endavant el projecte" d'ençà que Junts el va excloure de les seves atribucions, fa tot just un any. Les obres hauran de posar fi a les incidències en la qualitat de l'aigua que abasteix tots dos pobles –gràcies a la deu de Corones en tres quartes parts, i la resta provinent del riu Freser–, a banda d'adequar la planta a la legislació vigent.

que "hi ha hagut manca d'efectivitat a l'hora de tirar endavant el projecte" d'ençà que Junts el va excloure de les seves atribucions, fa tot just un any. Les obres hauran de posar fi a les incidències en la qualitat de l'aigua que abasteix tots dos pobles –gràcies a la deu de Corones en tres quartes parts, i la resta provinent del riu Freser–, a banda d'adequar la planta a la legislació vigent.

més tard els Supermercats Jia. El seu esperit l'ha convertit en referent al municipi, obrint els 365 dies de l'any. És el més similar a un *drugstore* nord-americà, tancant a hores en què la resta d'establiments ja fa força estona que ho han fet. I aquesta mateixa setmana, ell mateix ha portat ampolles d'aigua a domicili dels clients que li ho reclamen. Emprenedoria en temps difícils.

Ribes de Freser no ha constatat per ara problemàtiques amb l'arsènic, tot i que l'alcaldessa, Mònica Santjaume, aclareix que "en fem anàlisis periòdiques, i aquesta mateixa setmana n'hem tornat a dur per analitzar". Els resultats encara no els tenen, però en cas que se'n superi els límits que marca l'OMS hauran de seguir el mateix procediment que Ripoll o Campdevàrol.

Absolt l'excalde d'Aiguafreda d'un delictes de prevaricació per no tramitar multes

Aiguafreda

EL 9 NOU

L'Audiència de Barcelona ha absolt l'excalde d'Aiguafreda Joan Vila i qui va ser regidor de Governació del seu govern, Frederic Puli-do, d'un delictes de prevaricació administrativa que els atribuïa la fiscalia per la no tramitació d'una desena de sancions de trànsit imposades pels vigilants municipals. El ministeri públic demanava 12 anys d'inhabilitació per càrrec públic per a Vila i Puli-do, que ara estan totalment desvinculats de la vida política i no ostenten cap càrrec públic. Els fets es remunten al mandat 2011-2015, quan Vila va recuperar l'alcaldia del municipi. El judici es va fer en dues sessions, i hi van declarar diversos treballadors municipals.

La resolució judicial estableix que no va existir el delictes i, per tant, els absol. La fiscalia podria presentar un recurs a la decisió judicial davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). Si no ho fa, l'absolució ja serà ferma.

La sentència recull que en el judici va quedar demostrat que no existia una resolució ferma per la retirada de les sancions feta per cap dels dos càrrecs electes que permeti atribuir-los un delictes de prevaricació administrativa. Tampoc hi va haver una omisió que pogués justificar l'aplicació d'aquest tipus delictiu, segons han explicat a EL 9 NOU des de la defensa de l'excalde i l'exregidor que defineix l'absolució com a "contudent". En declaracions al bisetmanari, Joan Vila fa una valoració positiva de la sentència de l'Audiència de Barcelona. Diu que "recull el que nosaltres sempre hem defensat: que no hi havia cap fet punible".

El Lluçanès aprova els estatuts de la Mancomunitat prèvia al futur Consell

Santa Creu de Jutglar

Guillem Rico

Alcaldes, alcaldesses, regidors i regidores dels vuit municipis que formen la comarca del Lluçanès van aprovar dimarts, a la seu

del Consorci, els estatuts de constitució de la Mancomunitat de Municipis, l'òrgan transitori que representarà i gestionarà els interessos de la comarca fins que es constitueixi el Consell Comarcal d'aquí a tres anys.

Es van començar a treballar al juliol i l'aprovació estarà 30 dies a exposició pública. Després l'hauran de validar els plens dels ajuntaments. Tot plegat són, segons Jordi Bruch, president del Consorci del Lluçanès, els passos

previs a "parlar de l'organigrama de les persones que en formaran part des de cada municipi, la presidència o les vicepresidències... I l'estructura tècnica. Ens farà falta una gerència i un secretari i, a partir d'aquí, veure quines accions portar a terme". Pel que fa a les competències a assumir, "no ens hem volgut encotillar d'entrada", de manera que els estatuts s'han bastit de manera àmplia a fi d'assegurar marge de ma-

niobra abans d'aprofundir "quins serveis podem prestar nosaltres i quins no".

A l'assemblea s'hi van convocar els 56 càrrecs electes de la comarca. N'hi van assistir 44, i els estatuts es van aprovar amb 36 vots favorables i 8 abstencions. Les abstencions provenien dels regidors d'un ajuntament –no ha transcendit quin– que van fer unes aportacions que la Direcció General d'Administració Local no ha acceptat.

Se'n beneficiaran cada quinze dies 53 municipis d'Osona, el Lluçanès, el Ripollès i el Moianès

CaixaBank i Caixa d'Enginyers tindran seus mòbils als pobles petits

Alpens

G. Rico / D. Osa

Als carrers de ciutats i pobles cada cop s'hi veuen menys sucursals bancàries, un fet que dificulta a alguns usuaris fer certes gestions o disposar de diners en efectiu. Als municipis amb poca població encara es veu més agreujat: ja no és que hi hagi poques oficines, és que no n'hi ha cap. Per intentar revertir el greuge que suposa aquesta situació, la Generalitat posarà en marxa aquest 2024 un servei d'oficines itinerants, una iniciativa presentada dilluns a Alpens amb la presència de representants de Caixa d'Enginyers i CaixaBank, les entitats que han guanyat l'adjudicació del servei arreu de Catalunya.

El servei d'oficines bancàries mòbils es posarà en marxa en un termini màxim de nou mesos i està previst que al setembre ja estigui plenament operatiu al territori per tal de permetre als clients disposar al seu municipi de tots els serveis propis d'una oficina bancària: s'hi podran retirar i ingressar diners en efectiu fent ús d'un caixer automàtic, domiciliar el pagament dels rebuts i els tributs, consultar moviments i saldo i obtenir extractes de comptes bancaris, entre d'altres. A més, els professionals presents a aquestes oficines mòbils també prestaran una atenció personalitzada a qui ho necessiti sobre la gestió dels seus comptes i d'altres productes bancaris i financers que puguin oferir des de cada entitat. El servei serà itinerant i a territoris com la Catalunya Central o la pro-

Representants de Caixa d'Enginyers i CaixaBank, amb la consellera d'Economia i Hisenda, Natàlia Mas, al centre

Els ofibusos de la Diputació, a punt de concretar-se

vic El servei de caixers mòbils en format ofibus de la Diputació de Barcelona per als municipis de menys de 5.000 habitants es troba a l'espera que l'ens i l'empresa adjudicatària, Prosegur, comuniquin en els propers dies la data i rutes d'inici que seguiran. El servei serà mensual als pobles de menys de 1.000 habitants i quinzenal per als més grans. S'hi podrà treure diners i recarregar targetes prepagament, entre altres gestions.

víncia de Girona, on operen les dues entitats guanyadores de la licitació, s'oferirà

dos cops al mes, de forma quinzenal, cadascun amb un banc diferent. Segons la consellera d'Economia i Hisenda, Natàlia Mas, és un "important projecte per garantir la inclusió financera arreu de Catalunya" i permetrà "que cap ciutadà se senti exclòs per lloc de residència, edat, competències digitals o recursos econòmics".

L'impacte que tindrà aquesta iniciativa a cada comarca serà diferent segons les característiques demogràfiques. A Osona, hi ha 26 municipis sense cap sucursal, mentre que al Ripollès en són 13. Al Lluçanès, se'n beneficiaran 7, tots excepte Prats de Lluçanès, que sí que té sucursals. Al Moianès, el servei d'oficines mòbils també visitarà quinzenalment set municipis. A les quatre comarques, el servei arribarà

a 32.657 persones, que fins ara s'havien de desplaçar a altres municipis per fer qualsevol gestió.

Més de la meitat dels municipis catalans, 503, no disposen d'oficines bancàries, uns establiments que han anat en retrocés en els últims anys a tot Europa. A Catalunya, s'han tancat un 73% d'oficines en catorze anys: segons dades del Banc d'Espanya, ha passat de tenir 8.155 oficines el 2008 a 2.194 el 2022.

Com funcionaran les oficines bancàries mòbils?

Servei itinerant

Visitaran el municipi dos cops al mes, cadascun amb una entitat diferent.

Diners en efectiu

Es podrà treure i ingressar diners des del caixer automàtic.

Altres serveis

Domiciliar pagaments i tributs, consultar moviments, obtenir extractes, atenció personalitzada...

Presència variable

A cada municipi hi seran un mínim de 30 minuts (si té menys de 250 habitants) o d'una hora (en municipis més grans).

Interval horari

El servei s'oferirà entre les 8 del matí i les 3 de la tarda (de dilluns a dijous, fora dels mesos d'estiu, també hi pot haver servei fins a les 5 de la tarda).

Ara Vic - Pacte Local inaugura seu a la ronda Camprodon

vic Ara Vic - Pacte Local, que va treure dos regidors a les eleccions del maig i integra l'equip de govern amb Junts, ha inaugurat seu. Les instal·lacions, a la ronda Camprodon i en actiu des de divendres passat (a la foto), contribuiran, segons el portaveu i cap de llista del partit, Xavier Farrés, a "avançar en la consolidació i progressió del projecte".

CARNESTOLTES DE FOLGUEROLES

DISSABTE 24 DE FEBRER DE 2024

SORTIDA PLAÇA DELS PICAPEDRERS
18 H RUA PELS CARRERS DEL POBLE

PISTA
20 H BOTIFARRADA POPULAR
(ENTREPÀ DE BOTIFARRA + AMPOLLA AIGUA PETITA)
VENDA DE TIKETS ANTICIPATS (5 €) AL PUNT D'INFORMACIÓ
FINS EL 22 DE FEBRER I VENDA TAMBÉ AL MATEIX DIA A LA PISTA (8 €)

21 H ACTUACIÓ DE LUCKY LUKE
23 H DJ VELASCO

El col·lectiu vol més transparència i prevenció davant la creixent contaminació atmosfèrica

Osona Respira es rearma per exigir més control sobre l'aire

Vic

X.B.

Si cada vegada que es desapareixen els nivells d'ozó troposfèric, i fent cas de les recomanacions, els alumnes de les escoles no poguessin sortir al pati, els avis de les residències es quedessin sense el passeig i els clubs esportius suspenguessin els entrenaments, "potser hi hauria més consciència del que representa la contaminació de l'aire. Bé que ens van convèncer de seguida quan ens van fer quedar a casa per la pandèmia", diu Fermí Tanyà, membre de la plataforma Osona Respira, constituïda el 2019 i que aquesta setmana ha programat dues sessions informatives per relançar-se com a col·lectiu.

"El moment ho fa necessari", diu Tanyà. La primera de les reunions, que va aplegar una vintena de persones, va ser dimecres. La segona es farà aquest diumenge a les 6 de la tarda. Totes dues a la seu de l'Associació de Veïns del Sucre de Vic.

Els assistents a la primera de les trobades van

Un moment de la reunió de la plataforma Osona Respira, aquest dimecres a Vic

compartir el diagnòstic que falta molta informació i que la mateixa administració, començant pels ajuntaments, són molt poc diligents a l'hora de facilitar-la i divulgar-la, malgrat ser conscients que Osona, per les seves característiques i proximitat a l'àrea de Barcelona, és un

dels territoris amb l'aire més contaminat "no ja només del país, sinó d'Europa", va recordar Tanyà. I va desmentir l'excusa fàcil que tot és culpa de Barcelona, perquè "Osona també hi contribueix de manera directa": amb el trànsit, amb la indústria i amb les combustions domèstiques,

unes de les generadores de la contaminació per partícules 2,5PM i 10PM, especialment per l'ús d'estufes i calderes de fusta i pèl·let.

La contaminació per metà i amoníac de les granges de porcs, amb una alta concentració a Osona, o les cremes vegetals dels pagesos van

ser apuntats específicament com a focus de contaminació característics de la comarca, però sense perdre de vista que, tothom en la seva mesura, "en som culpables".

Actualment Osona disposa de tres estacions mesuradores de la qualitat de l'aire a Vic, Manlleu i Tona, però segons Tanyà només la de Manlleu dona dades rellevants en la mesura que està situada en l'entorn més urbà. També s'han fet alguns mesuraments amb unitats mòbils, com a la ronda Campardon i al barri de Santa Anna de Vic, de les quals "costa molt acabar sabent resultats i conclusions", un dels aspectes en què Osona Respira pretén fer més pressió a partir d'ara.

Les reunions convocades aquesta setmana són, sobretot, per donar un nou impuls a la plataforma, tornar-se a fer visible i buscar l'adhesió de nous voluntaris per fer xarxa. "Si la gent es preocupa els polítics es belluguen", diu Tanyà. Amb tot, dimecres ja es van esbossar alguns objectius, com demanar més estacions de mesurament de la qualitat de l'aire, promoure estudis epidemiològics o impulsar accions preventives per actuar sobre el trànsit, la indústria, la pagesia o l'àmbit domèstic. Una altra idea recollida va ser la presentació de mocions als ajuntaments sobre un tema igualment sensible, com és l'ús de productes fitosanitaris.

Tona reforma la coberta dels vestidors de la zona esportiva

Tona L'Ajuntament de Tona ha iniciat les obres de millora de la coberta dels vestidors de la zona esportiva, que inclou el camp de futbol i la pista esportiva municipal. L'actuació, amb un pressupost de 45.885 euros, permetrà millorar l'eficiència energètica de l'equipament i estalviar en el consum de calefacció. La superfície de la coberta és de 452 metres quadrats i s'hi actuarà per evitar filtracions d'aigua i la degradació que pateixen els panells de fusta que conformen la teulada. L'actual estructura se substituirà per una altra tipus *sandwich*, que optimitzarà el rendiment energètic de la coberta. Mentre durin les obres, que està previst que s'allarguin durant quatre setmanes, s'han pensat en una sèrie de mesures preventives i de seguretat perquè es pugui continuar fent ús normal de les instal·lacions.

Sant Quirze preveu estalviar 50.000 euros anuals amb la xarxa de calor

Ja escalfa l'escola, l'institut, la llar d'infants i el pavelló

Sant Quirze de Besora

Guillem Rico

Substitueix cinc calderes de gas natural dels centres escolars i una de gasoil del pavelló i es preveu que amb el canvi l'Ajuntament de Sant Quirze s'estalviï uns 50.000 euros anuals en la factura energètica. Es tracta de la xarxa de calor municipal que es va posar en marxa al poble la setmana passada i que permet alimentar la calefacció i l'aigua calenta de l'escola Segimon Comas, l'institut Bisaura, la llar d'infants Els Quirzets i el pavelló.

Aquests centres estan connectats a la nova caldera de biomassa que s'ha instal·lat a la nau de la brigada, a tocar dels equipaments que abasteix i que té una producció estimada de 356.000 kW a l'hora. Comportarà un estalvi energètic important, segons l'alcalde, David Solà (Som

La caldera de biomassa que s'ha ubicat a la nau de la brigada

Poble-CUP), de 90.000 quilos de diòxid de carboni a l'aire. Segons Solà, "contribuïm a eliminar combustibles fòssils i passar a energies renovables", i volen ser exemple també per als veïns. L'alcalde detallava que funciona amb biomassa "propera i de pro-

ximitat" –l'abasteixen des del Ripollès– i "és un punt a favor de l'activitat forestal". El regidor de Medi Ambient, Arnau Bosch (Som Poble-CUP), afegia que "gràcies als alts rendiments que ofereixen aquestes calderes" i al canvi de les canonades, "que

també tenen un rendiment molt elevat, permet obtenir una eficiència molt més gran que la que suposa una instal·lació com les que teníem".

L'alcalde deia que l'any passat l'augment del gas "ens va afectar moltíssim en l'àmbit pressupostari". La xifra final de l'estalvi també dependrà de com es moguin els preus del gas o el gasoil, però calculaven aquests 50.000 euros aproximats.

La instal·lació, que es va fer els darrers mesos de l'any, ha tingut un cost d'uns 270.000 euros i per ara està dimensionada per abastir els equipaments municipals més propers. Per l'orografia d'entrada no es preveu que pugui alimentar altres equipaments municipals. En el marc del Pla de Transició Energètica local, però, més endavant també volen instal·lar una altra caldera similar per donar servei a la residència –ubicada a l'altra banda del riu–, un edifici on també posaran plaques solars. On ja se n'han instal·lat és a la piscina, a la llar d'infants i a la Cooperativa i se'n preveuen al pavelló. L'objectiu és que cada equipament municipal sigui sostenible.

FEBRER, MES DEL DIGITAL

DE L'1 AL 29 DE FEBRER

FES-TE SUBSCRIPTOR/A
PER NOMÉS 3€ AL MES
DURANT TOT L'ANY

[EL9NOU.CAT/SUBSCRIUTE](https://el9nou.cat/subscriute)

93 889 49 49

“Baixo poc a Barcelona. Era una de les condicions per acceptar el càrrec”

Montse Barniol (ERC), delegada del govern a la Catalunya Central

Vic

Txell Vilamala
Han passat nou mesos de l'oficialització de la comarca del Lluçanès. Ja familiaritzada amb els cartells?

Era una delimitació molt esperada, sí. Personalment sempre hi he tingut l'ull posat. El repte d'ara és anar-la engegant.

A efectes pràctics, de cara a la gent, no ha canviat res. Portes endins sí que s'ha avançat feina?

Som a l'etapa transitòria que van pactar les alcaldies i el secretari de Governos Locals, amb l'horitzó d'esdevenir oficialment Consell Comarcal després de les eleccions municipals del 2027. S'estan ultimant els tràmits per constituir la Mancomunitat i definir els serveis a prestar.

De quin finançament disposarà el Lluçanès els anys que venen?

S'han establert tres anualitats de 250.000, 300.000 i 350.000 euros per posar en funcionament el nucli dur –secretaria, intervenció i gerència– i que a partir d'aquí es facin els càlculs de traspàs de serveis.

Quins són els primers a assumir?

Definir-ho serà la feina d'aquests tres anys, tot i que al seu moment ja es va apuntar el més necessari. D'una banda, parlem de municipis rurals de població petita i amb pocs recursos, de manera que s'havia parlat de compartir serveis tècnics, com ara arquitecte i enginyer. En termes de transport, no podem garantir línies regulars d'autobús, perquè moltes vegades anirien buits, però s'havia pensat de treballar oferta a demanda, compartida i adaptada.

Que la comarca comenci a caminar disposant de finançament té a veure amb el fet que la delegada sigui d'Alpens?

No únicament. És mèrit de molta gent que hi ha posat esforç. També s'ha tingut en compte el cas del Moianès, que d'inici va suar econòmicament per traspasar serveis del Consorci al Consell Comarcal. Llavors hi va haver certes mancances de finançament de govern que ara hem pogut i volgut resoldre.

Políticament està recosida la comarca?

Crec que no sorprendrà a ningú que digui que menys del que m'agradaria. És evident després d'unes eleccions municipals en què l'aposta guanyadora a Sant Feliu Sasserra va ser dir no a la comarca. A nosaltres ens agrada el Lluçanès sencer. Treballarem aquests quatre anys de transitorietat perquè la comarca s'entengui com una eina de prestació de serveis als municipis i a la ciutadania des d'una perspectiva més adaptada a l'entorn rural.

A pobles com Alps s'hi viu bé?

Molt. Aquesta setmana, que hi hem presentat els caixers automàtics mòbils, ho feien notar els representants de la conselleria i les entitats bancàries.

“Políticament, el Lluçanès està menys recosit del que m'agradaria”

**[Sobre el nou CAP Vic Nord]:
“Actuarem on decideixi l'Ajuntament”**

“A Manlleu ara no hi ha prevista una comissaria compartida com la de Moià”

Però com a veïna, dona, mare... segur que hi troba a faltar coses.

Hem de treballar perquè no es perdin els serveis que tenim als municipis. L'escola és bàsica, la salut, el comerç, l'hostaleria, el turisme, els locals socials i culturals... Ens falta transport, sobretot perquè els joves es puguin moure, però també és cert que quan apostes per viure en entorn rural saps que dependràs del cotxe privat i d'autorganitzar-te entre famílies.

Parlant de mobilitat, acaben de reprendre les obres de la variant de Sagàs. Com canviarà la carretera?

Era un deute que teníem. Un greuge que calia pal·liar, perquè malgrat que el nucli de Sagàs és petit es passa pel mig de cases molt properes al vial. A la C-62 hi ha cada cop més trànsit. La carretera ha de ser de qualitat i seguretat en tots els trams de Vic a Berga.

Cap on mira el Lluçanès? El Berguedà? Osona? El Bages?

Cap amunt, per veure si plou, com tothom en aquests moments. Sí que estem en una posició molt estratègica. Per relacions històriques i de familiaritat, perquè en formen part 11 dels municipis... Els lligams amb Osona són evidents. Des de Prats també hi ha tirada cap al Bages, i amb Berga la comunicació ha millorat moltíssim. Fins i tot quan hi anem els d'Alpens ja no passem per Borredà i Vilada, sinó que anem a fer la volta per Prats.

Al gener la vam veure amb el conseller Balcells inaugurant les noves urgències de l'Hospital Universitari de Vic. Convenien.

Sí, s'ha pensat molt amb l'equip de l'hospital. Hi ha espais especialitzats per a pediatria, més boxes, serveis concrets en habitacions on atendre situacions més crítiques... I un control central que aplega els professionals i la gestió dels casos.

L'hospital de Vic està a l'altura del que requereix el segle XXI?

Crec que sí. Tenim programades inversions per millorar algunes plantes, a més a més de les que s'han fet els darrers anys. Com a usuaris generalment només coneixem parts dels serveis sanitaris, no som conscients de la complexitat de gestionar de manera conjunta el Consorci Hospitalari de Vic, la Santa Creu, l'hospital de Manlleu... I de com de pionera és Osona en integració d'atenció social i sanitària, per marejar la ciutadania com menys millor, o en atenció a la salut mental. Des del CHV s'està fent un gran esforç d'equip, i continuem treballant en l'eix de la C-17, des de donar servei a Campdevànol i Olot

Montse Barniol

com portar aquí l'expertesa de professionals d'hospitals terciaris de Barcelona.

Hi ha acord entre Generalitat i Ajuntament sobre on construir el futur CAP Vic Nord?

Sempre hi havia hagut la discussió de si seríem capaços de remodelar l'edifici al mateix lloc. Es tracta d'una ubicació sobre la qual tothom està content, però atendre la ciutadania combinant-ho amb unes obres de gran envergadura hauria sigut un calvari. Quan es va acordar amb l'Ajuntament establir el CAP en un espai nou, la conselleria no hi va tenir cap inconvenient, al contrari. És una oportunitat de modernitzar les instal·lacions i la qualitat de cara a pacients i treballadors i treballadores. Sembla que l'Ajuntament es posiciona a oferir l'espai del Mercat Municipal. Més enllà dels requisits tècnics, el govern no hi posa cap condicionant. Quan tinguem l'espai s'activarà tota la maquinària de dissenyar el pla funcional, redactar el projecte, licitar les obres i, finalment, construir l'edifici. No serà curt, però estem en el camí.

Els va agafar per sorpresa la proposta del Mercat Municipal?

Crec que l'alcalde i el conseller n'havien parlat una mica. I suposo que després cal cert acord d'acabar-ho de

madurar a nivell de consistori. També hi ha els condicionants d'esgotar els terminis de concessió de les parades, o determinar les patologies de l'edifici. La conselleria actuarà on decideixi l'Ajuntament d'acord amb la voluntat, la projecció de ciutat o el relligar diferents espais de barris.

El desplegament del nou model de pediatria canviarà alguna cosa a Osona i el Lluçanès?

L'aposta de la Generalitat respon a la manca estructural de professionals. Hauríem d'anar convenent les noves generacions perquè estudiïn Medicina, perquè ho facin a la UVic-UCC i perquè es quedin a treballar al territori. Dit això, i tret de situacions puntuals de baixes acumulades, com va passar a la Vall del Ges, diria que a Osona i el Lluçanès hi ha d'haver pocs canvis. Ja es treballa força en xarxa.

Montse Barniol té el despatx a Manresa, però a vegades també li deu tocar baixar a Barcelona. Ho fa en cotxe?

Sempre dic que treballo a la Catalunya Central. L'oficina centralitzada amb el meu gabinet és a Manresa, però també en tenim una a la plaça Major de Vic. Intento propiciar-hi el màxim de reunions. A Vic hi tenim desplegats, així mateix, els departaments de Presidència

ALBERT LLINÓS

cia, Cultura, Acció Climàtica i recentment hem obert el local de Drets Socials. Baixó molt poc a Barcelona. Era una de les condicions per acceptar el càrrec.

Quan es lleva i sent que hi ha incidències a l'R3, hi pot intervenir d'alguna manera? Acumulem setmanes horribles.

És un drama. I un encert la feina que porta a terme l'Oficina Tècnica de l'R3 amb acord de tots els colors polítics, empreses, entitats, passatgers, la universitat... El doctor Arimany deia la setmana passada al Parlament que no s'ha de filar prim amb el desdoblament. L'hem de reivindicar més amunt de Vic, i no fins a Ripoll, sinó Puigcerdà, perquè es tracta d'una connexió internacional, estratègica. Els tallers de manteniment de trens a Ripoll, l'estació a Torelló que donarà servei a la Garrotxa... No s'haurien aconseguit o començat a projectar sense esforç constant de temps i molta gent.

Però vostè mateixa diu que els dèficits de la línia són estructurals. Amb el traspàs acordat, la Generalitat hi podrà dedicar més diners que el govern espanyol?

Aquesta és una de les coses que potser no hem sabut explicar, perquè el traspàs inclou la infraestructura i el servei, però també la inver-

sió. Ens han d'arribar els diners consignats a executar tot allò que estava previst i que no s'ha arribat a fer.

El que sí que han materialitzat aquest curs polític és el servei permanent de Mossos d'Esquadra al Moianès. Quina retroacció han rebut fins ara?

La demanda venia del mateix territori i encaixava amb l'aposta de la conselleria de potenciar la coordinació entre cossos, ja que comparteixen comissaria Mossos d'Esquadra i Policia Local. Això vol dir contacte entre agents, intercanvi d'informació, patrullatge de proximitat... I ser, en definitiva, el màxim d'eficients, eficaços i visibles entre la ciutadania. Desplegar-ho a llocs com Mojà és sovint més fàcil que adaptar-se a les maquinàries de municipis més grans. Estic segura que on es vagi implementant el model, però, com a Manresa, serà un gran èxit.

I a Manlleu? L'Ajuntament també ho demana.

Des de la conselleria s'ha prioritzat recuperar la plantilla de Mossos, d'aquí les promocions de 850 agents l'any per reforçar el cos i solucionar les vacants que aniran quedant amb jubilacions. No em consta que en aquests moments hi hagi dibuixada una comissaria compartida a Manlleu, tot i que l'alcalde m'ha traslladat la petició i jo, al conseller. No vol dir que

no s'estudiï, però per aquest any que ve, tal com passarà a Manresa, no està previst.

Vic i Manlleu tenen nous alcaldes després de les eleccions municipals. Tots dos són de Junts. Quina lectura en fan des d'ERC?

Ens agradaria més governar nosaltres a tot arreu, com és lògic i lícit en qualsevol partit, però ens entenem amb qui està al capdavant dels ajuntaments. Tenen tota la legitimitat després d'unes eleccions! Personalment, amb Albert Castells feia molts anys que ens coneixíem per sectors pròxims, i amb l'Arnau també hem coincidit i hem tingut l'oportunitat de parlar.

I vostè? Com porta haver-se acomiadat de l'alcaldia d'Alpens després de 20 anys?

Més bé del que em pensava. Amb alguns companys d'ERC, però també d'altres colors, havíem parlat que l'etapa postalcaldia és complicada, i més si hi has estat anys. Tot i això, diria que és definitori com plegues. En el meu cas va ser en un moment molt dolç, amb un relleu fantàstic, Toni Prat, i tot un equip que combina veterania i rejuveniment.

En què consisteix el seu dia a dia de delegada?

En coherència amb la idea que vivim a Alpens i que ens agrada, i que tenim dos nens que volem que creixin en aquest entorn rural, intento acompanyar-los a l'escola cada matí. Les tardes i els vespres no sé mai quan arribaré a casa. Els matins també reservo sempre una estona a posar-me al dia en premsa. Tant ens agrada atendre els mitjans de comunicació com veure com expliquen les novetats arreu de les comarques. Les de ciutats grans i sectors diversos, però també he demanat un apartat molt concret de fer atenció als micropobles. Gran part de la jornada de després correspon a atendre demandes de les alcaldies dels 146 municipis de la Catalunya Central, des d'agilitzar tràmits fins a aconsellar quina porta trucar. I programar visites institucionals al territori.

Diu que és com una alcaldessa dels alcaldes i alcaldesses.

És amb qui més interlocuto, juntament amb regidors. Em sento una mica marassa en el sentit de buscar-los connexions que arreglin problemes.

La divisió administrativa de la Catalunya Central se la creuen més al Bages que a Osona?

Tots els funcionaments comarcals tenen les seves particularitats. Jo soc molt defensora de la cocapitali-

tat. No crec en una rivalitat eterna, sinó en una eina que millori els serveis cap a la ciutadania i els municipis. L'exemple més plaent de treballar junts són els deu anys de federació UVic-UCC.

Però hi ha alcaldes bel·ligerants respecte a la verticalitat o això ja ha passat a la història?

Jo no ho he viscut. Ara tenim ganes d'avançar en un estudi de les àrees funcionals de cada capital. Ens diu que la majoria de gent del Bages viu, estudia, treballa i té satisfetes les necessitats comercials i culturals a la mateixa comarca, igual que a Osona, afegint-hi la verticalitat cap a Barcelona. Posar el focus en la rivalitat no té sentit. El que hem de procurar és que cada comarca continuï responant a les necessitats de la gent.

“Els pagesos són molt valents. Ho pensava en veure els tractors a Barcelona”

“Em sento una mica marassa dels alcaldes i alcaldesses, en el sentit d'ajudar”

Al llarg de la seva trajectòria política també ha estat directora general d'Ecosistemes Forestals. Pateix per l'estiu?

Molt, i ja no per l'estiu, sinó la primavera. Que plougui no depèn de cap govern. Hem de ser molt curosos en la gestió dels recursos. Tenim un país petit, preciós, però amb uns boscos que han crescut massa. Es deu a la desaparició dels oficis que hi estaven vinculats històricament, la seva explotació des d'un punt de vista econòmic i el dèficit d'inversió pública, però també que gran part de la població de Catalunya està molt urbanitzada i no entén que cal gestió forestal, actuar per fraccionar el bosc continu que s'ha generat. Quan en parlo em surt la vena de geògrafa, però és que hem de recuperar el model passat de paisatge mosaic: camps, riquesa en biodiversitat i una solució basada en la natura per lluitar contra els incendis.

La recepta contra la sequera, desplegar moltes mesures simultàniament?

Exacte. Ara ja s'està molt per sobre d'utilitzar aigua regenerada, es millorarà les dessaladores i se'n constru-

irà una de nova. Que l'àrea metropolitana de Barcelona no depengui de les conques internes ens ajudarà a preservar-ne les reserves. Des de tots els sectors també s'han fet molts esforços els últims anys per ser més eficients en l'ús i el consum d'aigua, i l'ACA ha tret ajudes per reparar fuites i millorar la xarxa. L'objectiu és que cada gota acabi als comptadors. No deixar perdre'n.

Estem pagant els plats trencats d'anys en què la gestió de l'aigua no ha sigut una prioritat?

Segurament sí, però de lamentar-nos no en traiem res. Posem-nos a treballar.

Els pagesos tenen raó d'haver sortit a manifestar-se?

Sí. És un sector que porta molts anys patint, demanant que se l'escolti i se l'ajudi.

Quines de les seves demandes abraçarà la Generalitat?

El departament ja ha anunciat el compromís de reduir la burocràcia i allargar els terminis de l'aplicació del quadern digital. Seguirem treballant les altres demandes. Tot i això, hi ha temes que se'ns escapen, ja que venen del Ministeri, de la política agrària comuna i de la pressió dels lobbies europeus. Que els pagesos tenen raó està clar. Quan els veia arribant amb tractor a Barcelona, sabent que no poden deixar les seves explotacions, pensava que són molt valents. Les dades ens diuen que hi ha gent jove que continuaria el negoci familiar però no veu viable guanyar-s'hi la vida. Es tracta de tancaments que per mi no són d'una empresa qualsevol: s'acaba el coneixement de tota una família i de moltes generacions que han mantingut el territori.

Pel que tampoc hi ha solució és el repetidor de Puigdon? Ja no sé si demanar-li com a veïna, alcaldessa o delegada.

Ara hem fet un pas més, anar fins al Senat via el senador Josep Maria Renui i que l'empresa respongui al Ministeri per què no està fent les inversions que tocaria. És un tema que vam treballar molt des de l'Ajuntament fa tres mandats, i molt necessari, per a Alpens i perquè es dona servei a Borredà, les Lloses i Sant Jaume de Frontanyà. Som, a més a més, un lloc on es desplaça molta gent els caps de setmana, en casos de turisme rural, per a excursions... Necessitem que hi hagi cobertura.

Vostè, com a delegada, es deu fer un fart de trucar i rebre trucades...

Sí, i a vegades se'm tallen entremig.

Clara Macaya, amb la seva cadira de rodes motoritzada, a l'estació d'autobusos de Vic

De Vic a Reus, una volta de rellotge

Clara Macaya, que va en cadira de rodes, va trigar 12 hores per anar amb transport públic fins a la capital del Baix Camp per un encadenament d'incidències a autobús, ascensors i trens

Vic

David Osa

El divendres 22 de desembre va ser un dia molt llarg per a Clara Macaya, una vigatana d'adopció que tenia pensat passar alguns dies amb la seva família a Reus. El trajecte, que esperava completar en prop de quatre hores en transport públic acompanyada de la seva cadira de rodes, es va anar complicant des de l'inici i en cada transbord, fins al punt d'haver-hi de dedicar 12 hores. Els motius? La manca d'accessibilitat d'alguns vehicles i la coinci-

dència de trobar-se diversos ascensors espatllats a les estacions barcelonines de la Sagrera i Sants, que li van impedir baixar a les andanes. Tota una aventura.

El periple de Macaya va començar a 1/4 de 10 del matí, quan l'autobús de la línia e12 que l'havia de portar des de Vic fins a la Sagrera no estava adaptat amb elevador ni amb espai adreçat a persones amb mobilitat reduïda que necessitessin cadira de rodes. No tota la flota disposa d'aquestes prestacions, però, segons Macaya, existeix la possibilitat de trucar amb 36

hores d'antelació per avisar i que, així, el vehicle sigui accessible. "Havia reservat amb més de 36 hores d'antelació, però a l'hora de la veritat l'autobús no estava adaptat", destacava la passatgera, que es va haver d'esperar a l'estació una hora i mitja per agafar el bus de 3/4 d'11, que sí que era accessible.

Quan va baixar a Barcelona, va començar a trobar-se ascensors fora de servei. A la Sagrera, no va poder baixar fins a l'espai d'andanes, però van facilitar-li un taxi per traslladar-la fins a l'estació de Sants, on pretenia agafar el

tren que l'havia de portar fins a Reus. Allà, alguns ascensors funcionaven, però precisament el que l'havia de baixar a l'andana corresponent també estava espatllat. Van proposar-li un canvi de vies d'algun dels trens que anés cap a la seva destinació per fer-lo passar per una de les vies accessibles. La mesura, que tenia certa complexitat de gestió, es va acabar fent un parell d'hores més tard, el que va seguir allargant l'espera de Macaya. A l'hora de pujar, una nova incidència: com que el preu del trajecte de tren que havia reservat –i

que ja havia passat– era inferior al del tren al qual volia pujar, li van impedir l'entrada. "Hi ha un reglament europeu, el 1371, que diu que les persones amb mobilitat reduïda tenim dret a comprar el bitllet a dalt del tren", reclama Macaya, qui destaca que "estava disposada a pagar la diferència de preu, però no em van deixar". Tot plegat, ja se li havien fet les 4 de la tarda, va tornar cap a dalt per buscar una nova solució i dinar. Un parell d'hores més tard va poder agafar finalment un tren en direcció a Reus, però com que l'andana de l'estació reusenca no estava a la mateixa alçada que la porta del tren van recomanar-li que baixés abans, a Tarragona. Allà, la va recollir el seu pare amb cotxe. Va arribar a Reus a 1/4 de 10 del vespre, 12 hores després d'iniciar la seva odisea particular.

La vigatana treballa de bibliotecària a l'institut Jaume Callís a través d'AD-FO-CET, espera que la seva experiència serveixi per donar visibilitat a aquestes dificultats i permeti millorar infraestructures i processos de gestió. Per això, en els dies posteriors, va presentar diverses reclamacions perquè quedés registrat el que va passar. Des de l'empresa Sagalés valoren l'incident com un fet puntual causat "pel gran volum d'usuaris que utilitzava el servei amb motiu del tall per obres a l'R3", el que va provocar que "la línia anés sobrecarregada en algunes franges horàries i dies", i afirmen que s'han pres mesures. A Renfe i Adif, Macaya va trobar que es passaven la pilota de l'un a l'altre, malgrat que considera que la línia R3 sí que està ben adaptada –però l'evita des de l'inici del tall pel desdoblament–. "El que vull és que tothom que estigui en aquesta situació tingui la confiança de poder pujar al transport públic", conclou.

ALBERT LLIMÓS

L'Hospitalitat de Lourdes de Vic celebra la diada de l'entitat amb una trobada a Prats de Lluçanès

Prats de Lluçanès L'Hospitalitat de Lourdes de Vic va celebrar diumenge passat, 18 de febrer, la trobada comarcal d'Osona i el Ripollès amb motiu de la festivitat de la Mare de Déu de Lourdes i la diada de l'entitat. Enguany, la trobada es va fer a Prats de Lluçanès amb l'assistència d'unes 135 persones, que van prendre part d'una eucaristia, un dinar de germanor i un espectacle musical amb el grup Playback de Torelló. L'entitat ja està preparant el període d'inscripcions per al proper pelegrinatge a Lourdes, a França, un procés que realitzaran entre els mesos d'abril i maig. A la sortida, prevista entre el 15 i el 19 de juny, l'Hospitalitat acompanyarà persones amb discapacitat, gent gran i persones amb manca de salut que volen viure aquesta experiència.

HOSPITALITAT DE LURDES

Presenten a Vic un llibre sobre víctimes d'assassinats per raons polítiques

Vic La cooperativa Can Magí de Vic acollirà dissabte, a les 12 del migdia, la presentació del llibre *Víctimes en so de pau*, del periodista Àlex Romaguera. El llibre recull els testimonis d'una quinzena de persones que van viure de prop la mort d'algun dels seus familiars per causes de violència política en l'últim mig segle, tant als últims anys del franquisme, com durant la Transició o l'etapa democràtica. S'hi recullen experiències de víctimes d'ETA, els GAL, grups feixistes o els atemptats gihadistes, entre d'altres.

Primers grans premis d'El Serpent de la Sort i del Cau de Bruixes des que van canviar de mans

Cauen 215.000 euros de loteria a Vic i Manlleu en pocs dies

Vic/Manlleu

C.F.
La sort ha somrigut Osona pel que fa a loteria. En pocs dies de diferència s'han repartit 215.643,08 euros. D'una banda, el Cau de Bruixes de Vic va segellar aquest cap de setmana dues de les dotze butlletes premiades de Primera Categoria. Això vol dir que van encertar 14 resultats. Cadascuna de les butlletes està valorada amb 47.195,54 euros. Tal com explica Abigail Hill, propietària de l'establiment del carrer Manlleu, sospiten que es tracta d'una única persona que va posar els mateixos resultats en una quiniela normal i una de reduïda. Tot apunta, a més, que va ser feta a mà, ja que poc sovint els demanen de fer-les a màquina. "Segur que és algú del barri i que ho necessita", celebra la respon-

Abigail Hill, responsable del Cau de Bruixes de Vic, que ha repartit el seu primer gran premi des del traspàs

sable de l'estanc, remarcant que estan "supercontents" de repartir el premi.

D'altra banda, al sorteig de dimarts una Bonoloto validada a El Serpent de la Sort

de Manlleu va resultar afortunada amb 121.252 euros. L'encertant va clavar els sis

números de la combinació guanyadora: el 2, el 6, el 9, el 22, el 31 i el 46. Al conjunt de l'Estat espanyol hi ha hagut dues persones més amb premis de l'anomenada Primera Categoria, una a Ciudad Real i una altra a Las Palmas de Gran Canaria. Des de l'administració de loteria del número 10 de la plaça Fra Bernadí reben amb "molta alegria" el premi repartit. També sospiten que es tracta d'un veí o veïna "de sempre", de la mateixa ciutat, ja que "en aquesta loteria no hi ha client de pas".

Tot apunta que els premiats són del barri i de tota la vida

S'escau que ambdós establiments han canviat de mans fa relativament poc i aquests premis són els més grans que han donat d'ençà del traspàs. Mentre que a Manlleu s'ha produït dins la mateixa família, a Vic l'establiment va passar de Lourdes Puig a Abigail Hill. "La Lourdes ja repartia premis, ara nosaltres", conclou la nova responsable.

ALBERT LLIMÓS

PUBLICITAT Serveis

36a CALÇOTADA
DIUMENGE 3 DE MARÇ DE 2024

10h-14h - Donació de sang i plasma (al Pavelló Municipal, cal cita prèvia)

A partir de les 11h - 36a CALÇOTADA

11h - EscapeRoom de temàtica feminista pel poble (cal inscripció prèvia)

12:30h - Cançons a càrrec de la Coral Lloriana Jove, a les escales del Pavelló Municipal

PREU DEL TIQUET: 10€
INCLOU: Calçots de l'Horta de Sant Vicenç, salsa artesanal i botifarra.

Venda de tiquets a l'Ajuntament de Sant Vicenç. La setmana abans es podran comprar a la parada de l'Horta de Sant Vicenç. (Límit de tiquets: 300)

APUNTA'T!
[QR CODE]

Logos: Ajuntament de Sant Vicenç, Banc de Sang Teixits, Diputació de Barcelona

CARNAVAL DE GURB 24

2 DE MARÇ AVINGUDA OSONA

CONVOCATÒRIA 17:30H
SORTIDA 18:00H

CONCERTS 21:00H
VERBENA'M
DJ NIKKI

BOTIFARRADA POPULAR 21:00H • 6 EUROS
COMPRAR TIQUETS AL PUNT JOVE DE GURB • DATA LÍMIT 27 DE FEBRER

•INFO A @ENGREESCATS @AJUNTAMENTDEGURB @ELFEMER.GURB TEL. 938849320

Logos: El Fomer, Ajuntament de Gurb

La 'normalitat' de la guerra

Un centenar de persones refugiades d'Ucraïna viuen a Osona i s'han integrat al territori

Vic/Torelló

C. Fiter / X. Bardalet

El 24 de febrer de 2022 no s'informava de res més: la invasió de Rússia a Ucraïna. A Osona, més enllà de saber-ho per tots els informatius, el telèfon de l'ONG Osona amb els Nens treia fum. Amb una trajectòria de més de 25 anys, l'entitat ha gestionat l'acollida de nens de Txernòbil en famílies durant l'estiu per la catàstrofe nuclear. Els missatges tant eren de les famílies que havien acollit infants, com d'aquells que havien vingut i ara ja eren adults i amb família. Ho recorda prou bé Mercè Fiol, presidenta de l'entitat: "Ens van començar a trucar per venir, però no era una sola persona, n'eren catorze!".

Davant d'aquesta situació, l'entitat va demanar ajuda al Consell Comarcal d'Osona i al cap de pocs dies es va posar fil a l'agulla i es va engegar la campanya "Osona amb Ucraïna". Tal com subratlla el conseller de Cooperació, Acollida i Integració del Consell, Txevi Rovira, la iniciativa va ser "un èxit perquè teníem la gran sort de tenir la gent d'Osona amb els Nens". "Ens vam poder activar molt ràpid i va ser molt fàcil vehicular-ho tot", afegeix.

En aquests dos anys, el Servei d'Acollida i Integració del Consell ha donat aixopluc a 290 persones refugiades d'Ucraïna amb habitatges públics i privats d'una trentena de municipis de la comarca. "La resposta de la gent va ser brutal", recorda el conseller, remarcant que "Osona és una comarca solidària".

Durant aquest període de temps, algunes de les famílies refugiades han tornat a Ucraïna per estar amb els seus marits, pares, germans o fills, o s'han desplaçat a un altre país europeu. "Alguns han marxat per feina, d'altres per família. La gran majoria té previst tornar quan acabi la guerra perquè hi tenen les arrels", explica Fiol.

Actualment hi ha un centenar de persones refugiades. Generalment, "són dones amb canalla", explica Fiol. Estan repartides per tota la comarca d'Osona, des de Centelles fins a Seva, Manlleu, Sant Hipòlit de Voltregà o Torelló. Per la seva banda, Rovira remarca que "la gran majoria s'ha espavilat molt: han trobat feina, estan apre-

Sasha Khilienko va arribar d'Ucraïna amb la seva mare i la seva àvia, amb qui viu a Torelló

"No he tornat a Ucraïna. La por supera l'enyorança"

Sasha Khilienko fa uns dos anys que viu a Torelló, des d'on treballa

Torelló

C.F.

Des que va esclatar la guerra a Ucraïna, ara fa dos anys, Sasha Khilienko no ha tornat a la capital de Kíiv, on era resident. Va marxar l'endemà d'un bombardeig la nit del 24 al 25 de febrer. Va activar els seus contactes a Osona per venir-hi, ja que havia estiuat a la comarca a través de l'ONG Osona amb els Nens. Va arribar-hi el 10 de març. Des que va marxar, no ha tornat a posar els peus a la seva terra. I tampoc sap si trigarà molt a fer-ho o no. "Com més temps passa, menys segura estic que tornaré", relata Khilienko.

Si ho fa serà per visitar la gent que encara viu allà i enyora, no preveu viure-hi. Aquesta visita, de moment, tampoc s'ha produït. "La por supera l'enyorança que tinc de veure la meua gent que s'ha quedat allà", detalla. Un dels altres motius de pes és la família. Ella va venir a Catalunya amb la seva mare, Liliia, i la seva àvia Taisa. "Tinc amics i familiars, però els més pro-

nent català...". En menor mesura, també hi ha casos de persones més vulnerables

pers que són la meua mare i àvia estan aquí. Per això no tinc tants motius per tornar", apunta.

Per a la seva àvia és més dolorós: "Vol tornar allà per morir a la seva terra"

Actualment, fa vida a Torelló. Hi viu amb les seves familiars i treballa telemàticament a una empresa -Headway- que fa resums de llibres de no-ficció a través d'una aplicació mòbil. Amb coneixements d'ucraïnès, rus, anglès, francès, italià, espanyol i català, gestiona la part de l'app que està en espanyol. Aquesta quotidianitat xoca amb la realitat a Ucraïna. Allà, amics i col·legues intenten seguir amb la seva rutina enmig de bombardejos. "La vida continua normal com aquí, però això no significa que no pateixin", explica la jove, remarcant que "és difícil viure una realitat

que necessiten més suport, com gent gran o amb problemes de dependència.

així. Encara que hi estiguin acostumats no vol dir que no sigui dur".

I aquest patiment també el senten les tres dones des de Torelló, sobretot a través de les informacions i notícies que els arriben de persones que moren en el conflicte. "No puc dir que sigui el mateix que la meua gent d'allà, però també pateixo", remarca la jove. En aquest sentit, relata que hi ha un abisme entre el que viuen i veuen els seus compatriotes a Ucraïna i ella, però això "no vol dir que faci menys mal està aquí".

A Osona se sent "molt agraïda i afortunada" per l'acollida. "Em rodeja gent meravellosa que sempre em demana com estan els meus. Tenen molta empatia i senten el nostre dolor", relata Khilienko. També ho viu així la seva mare, que està fent un tractament de càncer, i sent com si li hagués tocat la loteria: "Li han donat una altra oportunitat per viure". Per a la seva àvia Taisa, de 81 anys, és més dolorós. "Vol tornar allà per morir a la seva terra", conclou.

Així doncs, actualment la feina de la campanya s'ha capgirat com un mitjó. "Va

ser molt bèstia durant uns quatre mesos, des del 24 de febrer fins al juliol", recorda Fiol, remarcant que ara hi ha poca feina i estan molt tranquils. Tant la presidenta de l'entitat com el conseller coincideixen que es tracta d'acompanyament. "Moltes famílies ja tenien vincles aquí per Osona amb els Nens i d'altres els han creat ara. És molt fàcil que facin xarxa aquí", afegeix Rovira.

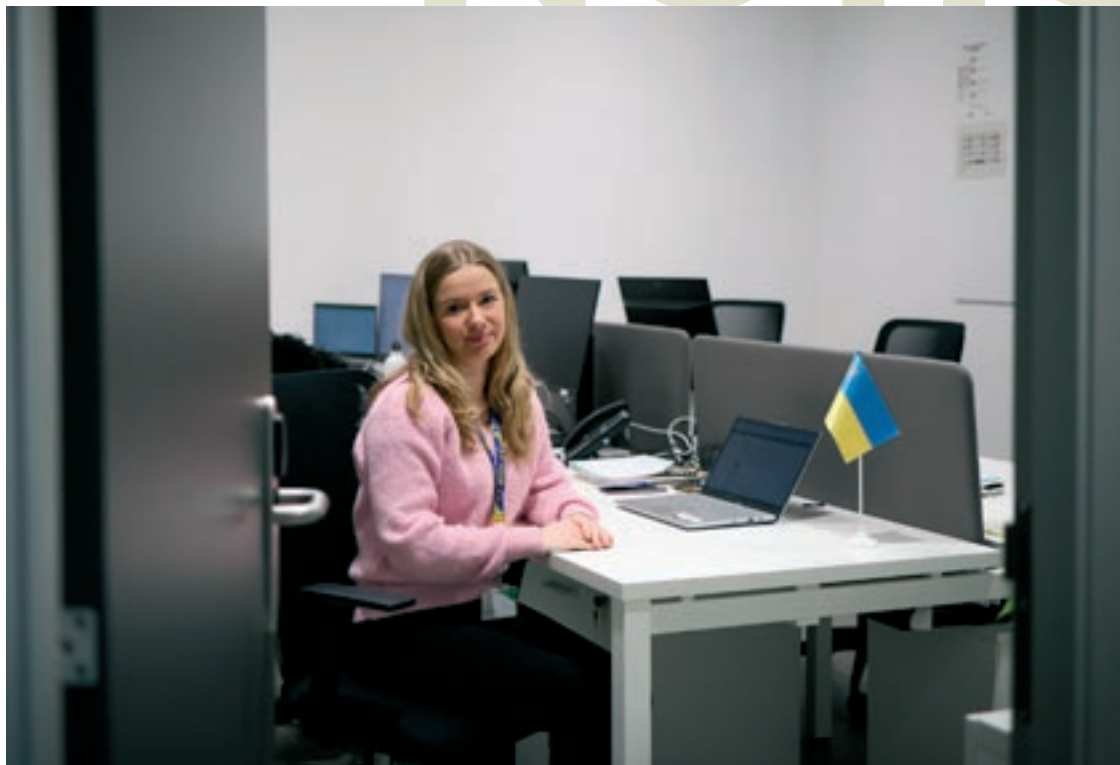
Ara bé, tal com destaca Fiol, tot i que ara fan "més feina d'acompanyament, sempre amb una porta oberta" pel que pugui passar al conflicte. "Si tornés a passar, no ens faria res tornar a començar la campanya", apunta. En aquest mateix sentit es pronuncia el responsable de Cooperació, Acollida i Integració del Consell: "Estem preparats perquè ja ho vam fer molt ràpid quan va començar la guerra i ara tenim molta més experiència".

Aquesta mateixa tranquil·litat també es nota en les quantitats d'informació que es rep del conflicte. Es va passar de fer especials informatius a gairebé ni aparèixer actualment. Així ho nota també Fiol: "El tema d'Ucraïna està aparcat i la gent ja no es creu que hi hagi guerra. Ara se'n torna a parlar perquè fa dos anys". En aquest sentit, apunta que el focus informatiu s'ha posat a la franja de Gaza, "que també és molt fort i ho estan passant igual de malament". A Ucraïna mentrestant, tal com relata la presidenta de l'ONG, "hi ha bombardejos al mig de la capital mentre fan vida normal, ja s'hi han acostumat".

■ COMPLICITAT DES DEL CT BETA DE LA UVIC-UCC

A Vic, qui també es va mobilitzar tan bon punt va esclatar el conflicte per la invasió russa a Ucraïna va ser el CT BETA, el centre de recerca de la UVic-UCC. "Un vespre, aquí mateix, parlant-ne, se'ns va acudir oferir una estada a un investigador ucraïnès que s'hagués vist afectat per la guerra", explica Albert Palou, responsable de relacions institucionals del centre. Pensaven que passaria desapercebut, però de sobte es van veure immersos en una xarxa europea amb altres universitats "i vam acabar rebent desenes de peticions".

Finalment, van acollir vuit

Galyna Ryabukha, aquest dijous al seu despatx del CT BETA, on es va incorporar fa dos anys

“Em preocupa el futur dels fills, i ara no el poden tenir a Ucraïna”

Galyna Ryabukha treballa des de fa dos anys al CT BETA de la UVic

Vic

X.B. Galyna Ryabukha va ser una de les investigadores ucraïneses que va respondre a l'ofertament que el centre de recerca CT BETA de la UVic-UCC va fer a través de les xarxes socials tan bon punt va esclatar el conflicte. Va ser una resposta espontània, que en paral·lel van fer altres universitats europees, i que en poc temps van fer

aflorar pràcticament cinc mil llocs de treball en el conjunt d'Europa. D'això ara fa dos anys, i “en cap moment vaig pensar estar-m'hi tant temps”, explica. Tot i que té en ment la idea de tornar al seu país, “la situació a Ucraïna no és bona”, i al mateix temps s'ha sentit molt ben acollida a Vic, a Tona –on viu amb el seu marit i els fills– i amb el suport concret que ha trobat de Sergio Ponsá i Albert Palou, director i

responsable de relacions institucionals del CT BETA, respectivament.

Economista de formació, Ryabukha s'ha acabat especialitzant en la gestió de projectes dins del catàleg en què treballa el centre de recerca de la UVic, centrat en l'àmbit de les ciències ambientals. I de la mateixa manera que ella es va poder beneficiar de l'ofertament de venir a treballar a Osona, des d'aquí s'ha implicat de manera

investigadors d'Ucraïna. Alguns, després de l'estada a Vic han acabat marxant a altres destins, altres han tornat a Ucraïna i tres continuen avui al CT BETA. Per Palou, un factor clau va ser donar a aquestes estades “la mateixa consideració que a qualsevol altra de les que rebem: persones que venen

una temporada per formar part del nostre equip perquè puguin aprendre de la nostra experiència, i nosaltres de la seva”. En el cas ucraïnès, a més, amb la connexió afegida que un dels àmbits en què excel·leix el país és el de l'agronomia, “amb projectes de valorització de residus, producció de fertilitzants,

sostenibilitat o l'ecologia aplicada”, destaca Palou. Molt en sintonia, per tant, amb el que també es treballa des del CT BETA.

Lligat a això, fa poques setmanes ha cristal·litzat una nova col·laboració entre el CT BETA i Ucraïna, concretament amb l'Institut de Biologia Molecular i Genètica amb

directa a Science for Ukraine: allò que inicialment va ser una iniciativa espontània per donar suport al personal ucraïnès arran de la invasió russa a Ucraïna ja s'ha constituït formalment com a ONG. Té seu a Letònia, però des de Vic Galyna Ryabukha és una de les responsables d'un programa de mobilitat per facilitar que investigadors ucraïnesos puguin rebre ajuts per a viatges i allotjament al voltant de les seves recerques, com pot ser l'assistència a congressos.

“Els meus pares són a Ucraïna, els meus amics, els col·legues... Les meves arrels són a Ucraïna.” Ryabukha confiava que el conflicte durés poc temps, però s'ha allargat “i la situació és molt difícil perquè a més va empitjorant”, diu. I al marge de l'impacte directe sobre les persones, hi ha els efectes que la guerra ha provocat a l'entorn, al territori, als seus recursos. “Ens diuen que es pot trigar més de 10 o 15 anys a recuperar-se.” I mentrestant, la gent a qui toca conviure amb la guerra “ho fa amb les alarmes, que sonen diverses vegades al dia i que t'obliguen a anar al soterrani. És impossible tenir una vida normal, així”.

El present i el futur dels seus fills és, ara mateix, el que més li preocupa. I té clar que “ara mateix no el poden tenir a Ucraïna”. Té l'esperança que la guerra acabi, “però la pregunta és quan”.

seu a Kíiv. El projecte, que finançarà la Comissió Europea, farà que el centre de recerca de la UVic acompanyi en el camí de l'excel·lència el soci ucraïnès d'acord amb els estàndards europeus “en la perspectiva de la propera entrada d'Ucraïna a la UE”, diu Palou, i que consolida el CT BETA com a referent.

Roda aprova un protocol per regular les subvencions

Roda de Ter El ple de l'Ajuntament de Roda de Ter va aprovar dimarts el seu primer pla estratègic de subvencions, que ha de fixar els criteris i la transparència a l'hora de donar-les. S'hi veuran recollides tant les que es puguin donar a entitats culturals i esportives com també “els ajuts a autònoms o per a la rehabilitació de façanes”, com va dir l'alcalde, Toni Mas (ERC). El document que s'aprova “és viu i ha d'anar evolucionant”, va afegir. El pla va rebre el suport dels grups que donen suport al de govern, mentre que les dues regidores de Junts es van abstenir i el regidor de Rodem, Joan Moreno, hi va votar en contra. Segons ell, cada nou pas i la burocràcia que suposa perjudica les petites entitats.

Sis noves places concertades a la residència de Centelles

Centelles La residència Sant Gabriel de Centelles disposa des d'aquest mes de gener de sis noves places concertades. Amb aquest increment passen de 27 a 33 els llocs per a residents conveniats amb la Generalitat, d'acord amb el conveni signat a final de 2023 per l'alcalde de Centelles, Josep Paré, i el conseller de Drets Socials de la Generalitat, Carles Campuzano. Ampliar el nombre de places públiques “és positiu per poder oferir aquest recurs al municipi”, diu Paré. La residència Sant Gabriel es va inaugurar l'any 1980 i s'ha anat adaptant a les necessitats assistencials. Ara s'està treballant per millorar l'equipament amb criteris d'eficiència energètica i sostenibilitat.

CFIC
CONCURS FOTOGRÀFIC INTERNACIONAL DEL COLLSACABRA
2024

S'OBRE LA CONVOCATÒRIA DE LA VIII EDICIÓ DEL CONCURS FOTOGRÀFIC INTERNACIONAL DEL COLLSACABRA

L'ESQUIROL
CANTONIGRÓS
SANT MARTÍ SESCORTS
SANT JULIA DE CABRERA
RUPIT I PRUIT
TAVERTET

CATEGORIES

- A. Paisatge del Collsacabra
- B. Gent de la terra (retrats)
- C. Patrimoni del Collsacabra (Material i immaterial)
- D. Flora i fauna del món (internacional)
- E. Tema proposat “Benestar animal” (internacional)

CALENDARI

Data límit de presentació:

- 15 de setembre del 2024

Veredictes i entrega de premis:

- 19 d'octubre de 2024.

BASES a www.lesquirol.cat

PARTICIPANTS

Tothom que ho desitgi

OBRES

Cada participant podrà enviar un màxim de tres fotografies per a cada categoria.

Ajuntament de Rupit i Pruit

Ajuntament de Tavertet

Ajuntament de L'Esquirol

Fotografia: Dolors Homs

Els primers MIR passen amb nota

Tota la primera promoció de Medicina de la UVic-UCC aprova l'examen de metge intern resident

Vic/Manresa

J.V.
Els primers graduats en Medicina sortits de la UVic-UCC han passat amb èxit la prova de foc: l'examen del MIR. Un total de 40 estudiants de la primera promoció, que va iniciar la carrera l'any 2017 i que la va culminar l'any passat, s'havien presentat a les proves per obtenir una plaça de metge intern resident i tots la van aconseguir. En total, s'oferien 8.772 places en l'àmbit de tot l'Estat espanyol. Els esperen per davant quatre o cinc anys de formació –segons l'especialitat que hagin triat– en hospitals o centres acreditats abans de fer el pas definitiu cap a la professionalització.

Entre els graduats de la UVic-UCC, que van fer els cinc cursos repartits entre les unitats docents de Vic i Manresa, va destacar el cas del barceloní Artur Aymar, que va obtenir la 58a posició entre els gairebé 14.000 opositors que es van presentar a la prova. Aymar valorava

De les primeres bates als hospitals

Vic El setembre de 2017, els alumnes de la primera promoció van rebre les bates blan-

ques, a títol simbòlic, de mans de la llavors alcaldessa de Vic, Anna Erra. A la fotografia, estudiants i equip docent a l'Ajuntament.

el sistema pedagògic que va implantar des del seu inici la Facultat de Medicina: "La metodologia basada en l'aprenentatge en casos clínics ha estat clau, m'ha donat eines útils per a la pre-

paració del MIR". De tot el seu període de formació, en destaca "la proximitat amb el professorat" que li ha permès aprendre "la part més humana de la professió". Les primeres pràctiques, al tercer

curs, les va fer a l'Hospital Universitari de Vic, a medicina interna.

En el conjunt de graduats, a banda del seu cas, un 72,5% es troben a la primera meitat de la classificació de millors

resultats del MIR. Una dada que segons Josep Arimany, president de la Fundació d'Estudis en Ciències de la Salut (FECS), referma "la metodologia docent" que s'ha posat en pràctica.

■ EN PLENA PANDÈMIA

La primera promoció de Medicina va començar amb menys d'un centenar d'estudiants, i van ser 47 els que van completar els estudis de grau, a final del curs passat. Eren els que estrenaven les instal·lacions docents de Can Baumann, que tot just s'acabava de reconvertir de fàbrica adobera en aules i laboratoris. Va ser també la promoció a qui va agafar de ple l'esclat de la pandèmia quan es trobaven a tercer curs, just en el moment en què s'iniciaven les pràctiques en centres sanitaris.

Amb el pas dels anys, i a la vista de la manca de metges a Catalunya, s'ha autoritzat la Facultat de Medicina a ampliar el nombre de places que s'oferixen. Aquest curs hi van entrar 160 estudiants. A més, la facultat ha començat els nous estudis d'Odonatologia i d'Audiologia General. En aquests moments, hi cursen estudis gairebé 700 alumnes entre les tres especialitats.

Denúncies per gossos deslligats al Matagalls

El Brull Els Agents Rurals van fer diumenge passat una inspecció entre els excursionistes que pujaven al Matagalls i van acabar posant sis denúncies: cinc per dur els gossos deslligats i una per circular amb vehicle per un vial prohibit. Els agents van estar patrullant entre el Matagalls, Coll Saprunera i Collformic, on van interposar les denúncies. Dur gossos deslligats està prohibit pel risc que alterin, sobretot, el bestiar de pastura.

Mor el propietari del castell de Castellterçol

Castellterçol

EL 9 NOU
Josep Maria Anzizu, el propietari del castell de Castellterçol, ha mort aquesta setmana a l'edat de 90 anys. Provenent d'una nissaga d'origen basc però barcelonina de diverses generacions, la família va establir connexió amb el Moianès per motius de salut. El castell el van comprar a les germanes Oller a finals dels anys vuitanta del segle passat i a poc a poc el van anar recuperant, així com la finca, amb una extensió total de 35 hectàrees. Tal com explicava el mateix Anzizu en una entrevista publicada a *El 9 Moianès* del 17 d'abril de l'any passat, per a ell el patrimoni i la cultura eren cabdals. En coherència amb això, Anzizu va decidir cedir tota la propietat al poble a través d'una fundació. L'Ajuntament de Castellterçol ha expressat el seu condol per la defunció públicament, donant-li les gràcies i glosant també la seva figura.

Preguem per l'ànima de

Maria Marín i Ruiz

Que va morir el dia 19 de febrer, a l'edat de 86 anys.

A.C.S.

El seu espòs, Antonio, i tota la família us preguen un record en les vostres oracions.

Montornès del Vallès, febrer de 2024

Joan Viñas i Muñoz

Vidu de Rosaura Albarrán Morató
Ha mort cristianament el dia 21, a l'edat de 72 anys.

A.C.S.

Els seus fills, Roger i Montse; mare, Isabel; germans, Josep i Carme; nebots i tota la família, en participar-vos tan sentida pèrdua, us preguen que el tingueu present en les vostres oracions. Se celebraran les exèquies aquest divendres, dia 23, a les 10 del matí, a la Sala Multiconfessional del Tanatori de Vic.

Capella ardent núm. 1 del Tanatori de Vic.
Cuberta Serveis Funeraris. C. Sot dels Pradals, 2.

Vic, febrer de 2024

Portes obertes a les escoles

Entre febrer i març les famílies tenen l'oportunitat de visitar les escoles per triar la que més els convé

Durant els mesos de febrer i març els centres educatius obren les portes per donar a conèixer les seves propostes formatives. El moment de triar escola acostuma a ser complicat per a les famílies, tant per a les que han d'inscriure els seus fills per primera vegada com per a les famílies i alumnes que han de començar el període de l'institut en un centre diferent d'on han fet l'Educació Primària. Davant les properes inscripcions, aquestes jornades de portes obertes són una bona oportunitat per informar-se dels trets distintius del centre, la metodologia de treball, l'equip de professors, els serveis que ofereixen als alumnes o les instal·lacions.

LOURDES NIQUE

Projecte educatiu

El projecte educatiu d'un centre constitueix el marc de referència de tota la seva activitat escolar. No només recull els trets identitaris i els objectius generals, sinó que orienta sobre les actuacions educatives i promou la col·laboració de tots els agents implicats, interns i externs. Les escoles tenen un document anomenat *Projecte educatiu de centre* (PEC) que ha de ser accessible a la pàgina web de cada centre. Un aspecte, per exemple, que s'ha posat en valor en els darrers anys és com l'escola treballa l'educació emocional dels seus alumnes.

Proximitat a casa

La proximitat del centre escolar és una de les prioritats de les famílies a l'hora d'escollir escola. Per combatre la segregació escolar, la Fundació Bofill aposta perquè aquest sigui un criteri prioritari per a les famílies. Si l'escola és a prop de casa i no s'ha d'agafar el cotxe és una manera de fomentar hàbits de vida saludables. Anar a una escola propera també és una mesura de socialització, ja que facilita les trobades fora de l'escola amb els companys. Alhora facilita el sentiment de pertinença i sentir-se vinculat a un lloc.

Instal·lacions i patis

Durant les jornades de portes obertes és el millor moment per poder visitar tots els espais de l'escola. Des de les aules fins al menjador, instal·lacions esportives i patis. Les escoles cada vegada són més dinàmiques i s'organitzen tenint en compte els diferents espais. Les aules s'adapten de manera que els alumnes no hagin d'estar tota l'estona asseguts a taula. I moltes escoles estan replantejant els patis per convertir-los en una zona més d'aprenentatge i convivència, amb espais més creatius i que fomentin les relacions socials.

Relació família-escola

Hi ha escoles que demanen més implicació dels pares, com ara en les comunitats d'aprenentatge, on els pares fins i tot fan de voluntaris regularment dins l'aula. També és clau conèixer quina és la relació de l'escola amb les famílies, com es fan les reunions i com és la comunicació amb el tutor. Si fan servir agenda, utilitzen aplicacions informàtiques per comunicar-se... També es pot preguntar com funciona l'AVA i el Consell Escolar, així com les relacions externes del centre amb l'entorn i altres escoles, entre d'altres.

Serveis que ofereix

Per millorar la conciliació laboral i familiar, un punt important són els serveis que ofereix l'escola. Per exemple, el servei de menjador. A més de si te cuina pròpia, també és important saber quin tipus d'activitats s'hi fan durant les hores de lleure. També és interessant saber si té servei d'acollida, per facilitar el dia a dia de les famílies. Més enllà de l'horari lectiu, també està bé saber com funcionen les extraescolars i diferenciar si estan organitzades amb rigor o es limiten a entretenir els infants més hores a l'escola.

Jornada de **PORTES OBERTES**
3 de març 11.00h-14.00h

Presentació projecte educatiu
Infantil - 5 de març a les 19.00h
ESO - 6 de març a les 20.00h

Escola La Gleva

Escola de confiança

Infantil | Primària | Secundària

93 857 01 06

escolalagleva.cat

Què diuen els pediatres sobre l'ús de les pantalles?

L'Associació Espanyola de Pediatria (AEP) ha editat una guia per a cada etapa basada en l'evidència científica

DE 0 A 2 ANYS

Els primers dos anys de vida estan marcats per un ràpid desenvolupament tant físic com neurològic. Els infants de més de 15 mesos poden aprendre paraules a través de les pantalles tàctils. Amb tot, tenen problemes per a la seva interpretació. Els estudis científics en menors de 2 anys són insuficients i es desconeix si afavoreixen l'aprenentatge. El que sí que s'ha demostrat és que el seu ús pot comportar problemes com la reducció d'hores de son, l'augment i la tendència a l'obesitat i dificultats socioemocionals i del llenguatge. Per això aconsellen el seu ús només per a videotrucades a familiars o amics, sempre acompanyats per un adult i amb un límit de temps. Es recomana reduir a zero l'ús de pantalles, i en cap cas utilitzar-les perquè l'infant s'entregui sol i així tenir-lo distret.

DE 3 A 5 ANYS

L'ús de pantalles ha de ser limitat i sempre acompanyat per un adult. La recomanació és de menys d'una hora al dia i de programació de molta qualitat. Cal tenir en compte que la capacitat d'atenció a l'edat de 3 anys és d'entre 6 i 9 minuts i als 4, d'entre 8 i 12 minuts. Per tant, aquest temps és més curt del que duren la majoria de vídeos o programes de televisió. S'han de buscar continguts interactius que permetin que l'infant participi activament. S'ha observat que els programes de qualitat i educatius estimulen el llenguatge, fomenten el desenvolupament cognitiu i la socialització. A aquesta edat comencen a entendre els límits i el seu aprenentatge és més eficaç amb l'exemple dels pares, i amb la imitació del seu comportament. Per tant, és molt necessari regular l'ús dels dispositius també en els adults i amb l'establiment de normes per a tota la família.

DE 6 A 9 ANYS

Els infants comencen a formar relacions més complexes amb els companys i poden posar a prova els límits i trencar les regles. Busquen l'aprovació del grup i volen passar més temps de lleure amb els amics. Els menors d'aquesta edat poden començar a utilitzar els aparells digitals de manera més productiva. La visualització conjunta interactiva amb pares i companys pot oferir oportunitat per a la construcció de relacions i l'aprenentatge. Entre els 6 i 9 anys és una etapa crítica per al desenvolupament de la confiança amb família que s'ha de generar per quan facin ús autònom dels dispositius anys més tard. Es recomana que els pares pactin amb els fills quins aparells poden utilitzar i el contingut que poden veure. Les pantalles s'han d'utilitzar amb moderació, amb un propòsit i en equilibri amb altres activitats de lleure sense pantalles.

MÉS DE 10 ANYS

A mesura que els infants creixen i avancen de manera més autònoma en les xarxes socials, necessiten oportunitats, però sempre sota l'orientació i supervisió dels cuidadors. Des de l'AEP recomanen que els pares parlin de manera continuada sobre l'ús que fan de les pantalles i sobre les experiències que tenen amb les relacions en línia i poder intervenir sempre que sigui necessari per la seva seguretat. El més important és generar bons hàbits en els adolescents, amb hores de descans, bona alimentació, exercici físic, i entendre que la tecnologia en si mateixa no és bona ni dolenta: depèn de l'ús que se'n faci. A mesura que els joves es van fent més autònoms amb l'ús de la tecnologia augmenten els riscos. Per això és necessari informar-los sobre l'existència del ciberassetjament, les trobades amb desconeguts o l'enviament de certes imatges.

Escola Sant Marc Calldetenes

PORTES OBERTES

28 I 29 DE FEBRER

ESCOLA SANT MARC CALLEDENES

Reserveu al 93 886 27 93

PORTES OBERTES

Av. Francesc Macià, 14
08506 Calldetenes
93 886 71 16
a8063837@xtec.cat

ESO

28 FEBRER 2024
18.30 h

EDUCANT EN EL SER, SENTIR I PENSAR

OBRIM L'ÚLTIM CURS DE SECUNDÀRIA!

DISSABTE 2 DE MARÇ

JORNADA DE PORTES OBERTES

ESCOLA WALDORF LA FONT VIC

EDUCACIÓ INFANTIL PRIMÀRIA SECUNDÀRIA

WALDORFLAFONT.ORG

LA FONT

PORTES OBERTES

2 de març de 2024
de 10:00h a 13:00h

Xerrades informatives i visites
a les 10:00h i a les 11:30h

Institut La Plana

ESO Batxillerat

Humanitats i Ciències Socials
Ciències i Tecnologia
Doble titulació Batxibac NOU!

Característiques

- Mobilitats Internacionals
- Pla de tardes
- Programa de benestar emocional i orientació acadèmica
- Estades i sortides formatives
- Objectius de desenvolupament sostenible: agenda 2030
- Eines digitals, robòtica i pensament computacional
- Impuls de treball globalitzat per projectes

@inslaplana @instalaplana @institutlaplana

c. Rector de Vallfogona, 65 institutlaplana.com
08500 Vic (Barcelona) 93 883 48 51

Informa-te'n!

Doble titulació batxibac (batxiller – baccalauréat)

El programa batxibac, impartit en els centres específicament autoritzats pel Departament d'Educació, permet a l'alumnat cursar un currículum mixt que suposa fer un terç de l'horari lectiu del batxillerat en llengua francesa i cursar les matèries Llengua i literatura franceses i Història de França.

- Únic centre públic acreditat a Osona
- Curs intensiu de francès subvencionat al juliol
- Accés a universitats de parla francesa
- Alternatives d'accés a la universitat

Altres recomanacions de l'AEP

- ▶ Els pares han de ser els primers de donar exemple.
- ▶ Restringiu l'ús de pantalles en espais de la casa no compartits per evitar abusos i conductes addictives.
- ▶ Cedeu als infants dispositius antics per evitar que els sentin seus i acceptin millor la supervisió dels adults.
- ▶ No feu servir pantalles una o dues hores abans d'anar-vos-en a dormir.
- ▶ Eviteu les pantalles durant els àpats, inclosa la televisió.
- ▶ Els adults han de conèixer els continguts que veuen els infants i no utilitzar les pantalles com a cangur.
- ▶ No les feu servir per calmar les rebequeries.
- ▶ Els menors de 14 anys no han de fer servir xarxes socials, i si tenen l'edat cal preguntar-se si estan preparats.
- ▶ Eviteu els suports per aguantar les pantalles perquè fan passar-hi més temps.

INSTRUCCIONS SOBRE L'ÚS DELS MÒBILS ALS CENTRES EDUCATIUS

Per al curs 2024-2025
D'acord amb les conclusions del debat del Consell d'Educació de Catalunya

Educació infantil i primària ●

Restricció total.

- No es podran utilitzar ✗ a l'aula
✗ al pati
✗ en altres espais comuns
✗ a les extraescolars

Educació secundària obligatòria (ESO) ●

Restricció general, excepte amb finalitat pedagògica.

- No es podran utilitzar ● a l'aula, excepte amb indicació
✗ al pati
✗ en altres espais comuns

Educació postobligatòria (batx., FP...) ●

Restricció parcial.

- Es podran utilitzar ● a l'aula, només amb finalitat pedagògica
● fora de l'aula, segons decisió del centre

La normativa preveu excepcions per raons de salut, sortides, activitats singulars i emergències.

Educació restringeix l'ús dels mòbils

Partint del resultat del debat generat en el Consell d'Educació de Catalunya, el govern ha decidit imposar la restricció absoluta de l'ús del mòbil al centre educatiu per a l'alumnat d'Educació Infantil i Primària, tant durant l'horari lectiu com no lectiu (pati, menjador, extraescolars). A l'educació secundària obligatòria, de manera general, l'alumne que porti un mòbil l'haurà d'apagar en entrar al centre i desar-lo en el lloc segur que es determini. En les activitats lectives, el centre pot decidir si restringir-los totalment o bé permetre'ls en circumstàncies excepcionals amb ús pedagògic (geolocalització, enregistrament de vídeos...) o per circumstàncies personals de l'alumnat. Es recomana, però, que per a activitats lectives el centre prioritzi l'ús del portàtil o de dispositius del mateix centre. En el cas de les activitats no lectives, no es podrà fer un ús lliure del mòbil, amb l'objectiu de preservar la interacció personal entre alumnat, professorat i altres membres de la comunitat educativa. Es vol garantir que el temps d'esbarjo sigui un espai d'oci lliure de pantalles, que promogui el joc, l'exercici físic i les relacions interpersonals directes, de manera que es minimitzin els aspectes disruptius dels dispositius.

INSTITUT DE VIC

IVIC AGENCY

OFERTA D'ESTUDIS CURS 2024-2025

Igualtat d'oportunitats

Internacionalització

Excel·lència educativa

+info

www.ivic.cat

Cicles de Grau Superior de Formació Professional

Batxillerat

Cicles de Grau Mitjà de Formació Professional

Ensenyaments esportius

Educació Secundària Obligatòria

Programes Formació i Inserció PFI

Certificats de professionalitat (SOC)

Assessorament i reconeixement de l'experiència professional - Semipresencialitat

Escolta **EL 9 FM** 92.8
La ràdio d'Osona

e19fm.cat

JORNADA DE PORTES OBERTES

2 MARÇ 2024
11 - 13H.

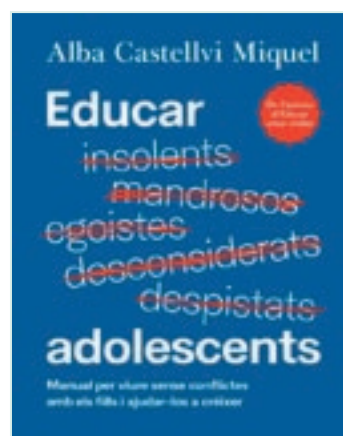
www.sagratcorvic.cat
93 885 00 10 / 93 885 11 94

Per entendre'ls millor

Llibres recomanats per a famílies amb adolescents

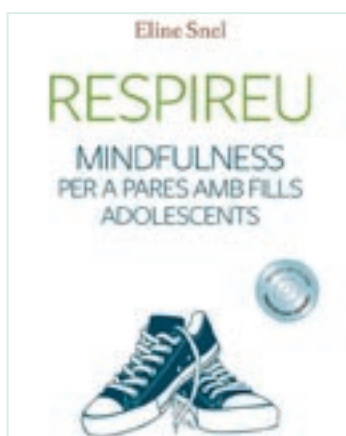
Estima'm quan menys ho mereixi... perquè és quan més ho necessito (Columna) **Jaume Funes**
Sobre les principals incerteses educatives. A la primera part reflexiona per conèixer activament i positivament amb adolescents. La segona és més pràctica i se centra en aspectes com la sobreprotecció, el paper de l'escola, l'equilibri emocional i la comprensió de la societat.

Educar adolescents (Angle) **Alba Castellvi Miquel**
L'educadora, mediatra de conflictes i mare, ofereix consells concrets i reflexions per fer costat als fills mentre es fan grans. Ideal per fer més agradable la convivència en família i perquè els fills tinguin confiança i per ajudar-los a fer front als riscos i als reptes del seu moment vital en la societat canviant actual.

El cervell de l'adolescent (Rosa dels Vents) **David Bueno**
El científic català fa una aproximació divulgativa per entendre com és i com madura el cervell dels adolescents i quin sentit vital té. Se sustenta en els coneixements científics actuals dels camps de la biologia, la neurociència, la genètica, l'evolució, la sociologia, la psicologia i l'educació.

Respireu. Mindfulness per a pares amb fills adolescents (Kairós) **Eline Snel**
Respireu està escrit tant per als pares d'adolescents com per a terapeutes i professors. Eline Snel ensenya com no reaccionar de seguida davant del fill, sinó estar plenament presents en la turbulència en la qual es troba.

Pantalles, que no et dominin! (Bindi Books) **David Bassa i Marta Narberhaus**
Per saber navegar entre pantalles. Una guia pràctica per a adults i adolescents, en la qual explica tot el que s'ha de saber per aprofitar les oportunitats que ofereixen les pantalles de manera responsable i conscient.

El día que mi hija me llamó zorra (Toro Mítico) **Sara Desirée Ruiz**
Una guia que té com a objectiu revisar l'enfocament quan s'acompanya en l'adolescència. Per conèixer les característiques evolutives de l'etapa i amb pautes per guanyar confiança i una comunicació més fluida.

Cicles Formatius de Grau Superior de l'entorn de la **tecnologia i la indústria 4.0**

ESTUDIA I TREBALLA: FP DUAL, 100% INSERCIÓ LABORAL!

- › **CFGS DUAL** EN ROBÒTICA, AUTOMATITZACIÓ I MECATRÒNICA
- › **CFGS DUAL** EN DISSENY I PROGRAMACIÓ EN FABRICACIÓ AVANÇADA
- › **MÀSTER D'FP** EN FABRICACIÓ INTEL·LIGENT

FORMACIÓ DUAL
CONTRACTE REMUNERAT
ESTUDIA I TREBALLA

100% INSERCIÓ
LABORAL

GRUPS REDUÏTS
ASSESSORAMENT
PERSONALITZAT

CENTRE PREPARADOR
CAMBRIDGE SCHOOL

ACCÉS DIRECTE
UNIVERSITAT

AULES I TALLERS
ALTAMENT EQUIPATS

ALLOTJAMENT PER
ESTUDIANTS

ESTUDIS BECATS
PER LA FUNDACIÓ

CONSULTA JORNADA
PORTES OBERTES
12.03/19.03/19.04/17.04

#Learning
ByDoing

Matrícula Oberta! | www.fes.cat | T. 972 70 11 31

La consellera Anna Simó ha anunciat que s'endarrereix l'inici, com demanava el Consell Escolar

El curs començarà el 9 de setembre per a Infantil, Primària i ESO

La consellera d'Educació, Anna Simó, ha comunicat aquesta setmana a la mesa sectorial i al Consell Escolar que l'inici del curs vinent serà el 9 de setembre per a Infantil, Primària i ESO. D'aquesta forma, Educació endarrereix la data d'inici de curs, com li havien demanat membres del Consell Escolar, que plantejaven un marge de cinc dies per preparar-se, i els sindicats, tot i que aquests apostaven pel 12. Precisament, el departament havia posat com a condició que el primer dia fos abans de la Diada. L'últim dia de curs serà el 20 de juny. Per a Batxillerat i FP de grau mitjà el primer dia serà el 12 i per a la superior, el 19. Simó ha plantejat també la necessitat d'un "gran pacte" per incrementar la formació docent, que aplicaria també al juliol, segons l'ACN. La consellera

L'últim dia lectiu del nou curs serà el 20 de juny

argumenta que amb aquesta decisió respon a la "demanda de disposar de cinc dies hàbils de setembre per preparar el curs que havien fet arribat molts equips docents i sempre partint de la premissa que no es tornaria a iniciar

el curs després de la Diada". L'exconseller Josep González-Cambray, però, havia establert que fos sempre el quart dia laborable.

Simó agraeix la contribució del consell a la millora del sistema educatiu i es

compromet a "continuar treballant escoltant sempre el parer de la comunitat educativa". En una roda de premsa posterior, la consellera ha concretat precisament que el 9 és el resultat d'haver escoltat totes les parts. Així,

ha detallat que moltes de les direccions que havia visitat aquests mesos li havien demanat revisar l'inici del calendari escolar perquè aquest curs no havien tingut temps suficient per preparar-lo. Ha afegit que ha estat molt majoritària, més enllà de les direccions, la demanda de poder tenir cinc dies laborables. En canvi, els sindicats li havien demanat que el primer dia amb alumnes fos el 12. Això últim ho ha descartat del tot: "Mentre jo sigui consellera no tornarem a començar el curs després de la Diada". I és que ha insistit que l'avançament implantat per Cambray és una mesura positiva especialment per a l'alumnat vulnerable.

Aquesta decisió haurà de quedar plasmada en l'ordre de calendari escolar, sobre la qual el Consell Escolar haurà de fer un dictamen en el termini d'un mes. El plantejament d'Educació és començar el 9 de setembre per a Infantil, Primària i ESO; el dia 12, Batxillerat i cicles formatius de grau mitjà, i el 19, l'FP superior. L'últim dia lectiu serà el 20 de juny. En total seran 177 dies lectius, dins del que marca la Llei d'Educació de Catalunya.

ESPAI ESPECIAL

Educació internacional en un entorn privilegiat de Barcelona

SEK-Catalunya es troba a la Garriga, a la comarca del Vallès Oriental, a només trenta minuts de Barcelona. Amb 100.000 metres quadrats d'extensió, és l'únic col·legi de Catalunya acreditat per oferir el continu dels programes de l'Organització del Batxillerat Internacional (IB), entre 3 i 18 anys: el Programa de l'Escola Primària (PEP), el Programa dels Anys Intermedis (PAI) i el Programa del Diploma (DP).

Els estudiants de SEK-Catalunya obtenen cada any resultats excel·lents que faciliten el seu accés a les universitats més prestigioses del món. En la darrera promoció, la nota mitjana dels alumnes del Programa Diploma va ser de 33 punts, per sobre de la mitjana mundial (30,24).

SEK-Catalunya és membre de The New England Association of Schools (NEASC), fet que facilita l'ingrés a universitats nord-americanes, i l'obtenció de l'American High School Diploma.

A l'avantguarda de l'educació a escala mundial, SEK-Catalunya imparteix un model educatiu únic com a resultat de la revisió de l'Aula Intel·ligent, SEK Future Learning Model (FLM), amb metodologies pedagògiques innovadores, i els valors de llibertat, responsabilitat individual i compromís social amb l'objectiu de preparar els alumnes per afrontar el futur amb èxit.

La llengua vehicular del col·legi és l'anglès, i s'empra en més del 60% de l'horari escolar (el Programa de Diploma es pot cursar de forma bilingüe). Els estudiants aprenen també català i castellà, i tenen l'opció

d'afegir-hi una quarta llengua (francès o alemany) a partir de cinquè de primària. A SEK-Catalunya, la residència de nois i la de noies compta amb noves instal·lacions, i la seva comunitat educativa està formada per més de 50 nacionalitats diferents. El col·legi ofereix als seus estudiants la possibilitat de cursar un trimestre, un semestre o un any acadèmic als col·legis SEK-Dublin (Irlanda) i SEK-Les Alpes (França). A l'estiu proposa multitud d'iniciatives, com un curs de biologia marina i busseig a Formentera, a bord de la Goleta Cervantes Saavedra, el vaixell escola de SEK Education Group.

Resultats excel·lents que faciliten l'accés a les universitats més prestigioses del món

El currículum tecnològic a SEK-Catalunya té una gran importància, així com les arts creatives. Els estudiants aprenen a través d'experiències reals amb robòtica, drons, impressió 3D o programació en Arduino. L'Escola de Música està vinculada al Trinity College of London, i el seu programa d'Art Dramàtic l'ha convertit en membre de la prestigiosa International Schools Theatre Association (ISTA). A més, els estudiants poden participar en el Club de Debat i en els Models de Debat de Nacions Unides (MUN).

Un Univers Jove de deu

La fira d'orientació acadèmica del Ripollès va reunir prop d'un miler d'alumnes

Un miler d'estudiants de quart d'ESO i Batxillerat del Ripollès, però també de comarques veïnes com Osona, la Cerdanya o la Garrotxa, van visitar l'Univers Jove aquest dimarts al matí. Des de ben d'hora i fins les 2 del migdia, el pavelló de Ripoll es va omplir d'alumnes que volien informar-se i orientar-se acadèmicament als 56 estands –una desena del Ripollès–, que incloïen les grans universitats del país i un munt de centres de formació professional de fins a set comarques diferents com el Vallès o el Pla de l'Estany.

Només d'entrar, a la part central hi havia ubicat l'espai dinamització, un escenari on durant tot el matí s'hi feien activitats i demostracions de tota mena com sessions dirigides d'esport. Els estudiants, disfressats amb barrets, perruques o ulleres, es podien fer fotos gracioses en 360 graus muntats a sobre d'una tarima. Més tard, es va fer un concurs a l'estil del passaparaula, en què s'hi tractaven dues temàtiques com

La fira Univers Jove es va fer dimarts al pavelló de Ripoll

la sexualitat i les drogues, que generen interès entre els adolescents.

Un dels primers estands que trobaven els estudiants era el de l'institut Abat Oliba de Ripoll. El centre educatiu

amb més alumnes del Ripollès ofería un ampli ventall d'estudis. Per exemple, presentaven un conjunt de cicles de grau mitjà que pertanyen a les famílies de l'administració, la cuina i la forneria i les instal·lacions elèctriques i de manteniment electromecànic. "També oferim un conjunt d'ensenyaments esportius amb els esports d'hivern com el surf de neu o l'esquí alpi, però també tenim el cicle de senderisme i el d'especialització en barrancs i escalada", enumerava el cap d'estudis de Cicles, Joan

Ximínis. També enguany estrenen un itinerari formatiu específic (IFE) relacionat amb la cuina i també compten amb un grau superior per als alumnes d'Administració i Finances i un programa de formació específica (PFI) de l'àmbit administratiu. Ximínis explicava que han notat una demanda creixent d'alumnes que volen fer formació professional i "ens interessa captar gent de comarques veïnes que volen estudiar cicles i als seus territoris no els ensenyen".

Un dels grans atractius de

l'Univers Jove van ser les quatre taules rodones que es van fer al gimnàs del pavelló sobre cuina i gastronomia, sortides professionals i tecnològiques, administració i gestió i oficis i sector sanitari. Allà hi participaven alumnes, professors i professionals del sector i "els alumnes podien tenir un retorn de com està el sector i com incorporar-se al mercat laboral", detallava la tècnica de Joventut comarcal, Laura Vidal.

El certamen va comptar amb una seixantena d'estands d'universitats i formació professional de set comarques

Al casal cívic de la Devesa, diversos joves explicaven la seva experiència i itinerari formatiu. L'altre punt fort que destacava era l'atenció personalitzada i individualitzada que seria impossible de fer en un saló de l'ensenyament més gran. De fet, a banda dels estands, també hi havia un espai d'orientació acadèmica i professional. La consellera de Joventut del Consell Comarcal, Dèlia Duran, afegia que l'Univers Jove ha de servir als joves "per orientar-los en una etapa de la vida que, moltes vegades, no sabem cap on anar".

La Fundació Bofill demana més beques a Secundària

La Fundació Bofill ha presentat una proposta de model de beca de continuïtat a l'estudi que solucioni el fre que suposa per a molts alumnes la situació econòmica. Catalunya no disposa d'un programa de beques destinat a aquesta continuïtat dels estudis en la postobligatòria. Per aquest motiu ha plantejat invertir uns 455 milions d'euros en beques, el que s'anomenaria el model *Beca + Secundària*, que marca l'objectiu que el 2030 tots els alumnes de 3r d'ESO a 2n de postobligatòria en risc de pobresa o en situació de privació material severa estiguin coberts. Això suposa el 29,5% del total de l'alumnat en aquesta franja. Aquest plantejament busca revertir el fet que actualment 77.837 alumnes en aquests cursos no reben cap beca.

JORNADA DE PORTES OBERTES
ESO I BATXILLERAT
2 DE MARÇ
DE 10H A 13H

REUNIÓ TELEMÀTICA INFORMATIVA ESO
DIVENDRES 1 DE MARÇ
A LES 19.30H

Contactar amb el centre per obtenir l'enllaç

✉ a8060976@xtec.cat
✉ direccio@insvoltreganes.cat
🌐 <http://agora.xtec.cat/iesdelvoltreganes/>
📱 @institut_del_voltreganes

insvoltreganes

L'INSTITUT ABAT OLIBA T'OBRE LES PORTES DEL TEU FUTUR

Jornada de portes obertes 2024

CUINA I FORNERIA
2 d'abril a les 19h (AULA D'HOSTALERIA)

GESTIÓ ADMINISTRATIVA
4 d'abril a les 19h

INSTAL·LACIONS I MANTENIMENT
9 d'abril a les 19h

INSTITUT ABAT OLIBA

“Vull fer alguna cosa d'esports”

Enguany, la vigatana Alba Riera ha entrat al Centre de Tecnificació Esportiva del Ripollès, ja que compagina els estudis amb el trial de bicicleta. Té clar que voldria estudiar alguna cosa relacionada amb els esports i primer “crec que faré Batxillerat i després aniré a la universitat”.

“M'agrada la informàtica i la programació”

Eloi Carbonell cursa quart d'ESO a l'escola Vedruna de Ripoll i té força clar que vol fer algun grau o Batxillerat, ja que vol estudiar alguna cosa relacionada amb la informàtica o la programació. En la seva visita a l'Univers Jove s'ha interessat per l'institut Cirviànum de Torelló.

“He vingut a agafar idees”

Lis Teixidó, de 15 anys, estudia a l'escola Vedruna dels Sagrats Cors de Torelló i ha agafat un munt de fulls d'informació de tot arreu com, per exemple, de La Salle, perquè encara “no sé gaire què fer i he vingut a agafar idees”. Sí que li interessa el món del disseny i de les empreses.

“Dubto entre el Batxillerat científic o un mòdul”

El torellonenc Pol Ojeda també estudia a l'escola Vedruna dels Sagrats Cors de Torelló i dubta entre fer Batxillerat o un mòdul, “tot i que crec que em decantaré pel Batxillerat a l'institut Cirviànum de Torelló”. El que sí té clar és que tirarà cap a una carrera científica.

el **Roser**
Sant Julià de Vilatorrada

L'escola catalana,
familiar
i de nivell

DISSABTE
2 de MARÇ
a les 10h

**PORTES
OBERTES**

elroser.cat
Avinguda Puig i Cunyer, 20

 93 812 22 44

 secretaria@elroser.cat

 elroserstjulia

Aplicar la IA a l'aula

Educació presenta un recull d'orientació i recomanacions per aplicar-la a l'educació

El Departament d'Educació ha presentat un recull d'orientacions i recomanacions per incorporar la intel·ligència artificial (IA) a l'educació catalana. Es tracta d'un document de 20 pàgines elaborat per un grup de treball format per personal del departament i docents, i assessorat per experts del món educatiu i universitari. El document, que està dirigit als docents i als centres, es va presentar la setmana passada en un acte al Museu d'Art Contemporani de Barcelona (Macba).

La consellera d'Educació, Anna Simó, va destacar que "amb la intel·ligència artificial som a temps de ser proactius i fer que la IA sigui motor de la millora educativa. És imprescindible que, des del sistema educatiu, ens hi enfrontem, que siguem capaços de reflexionar com deixem entrar la IA a l'aula, com podem aprofitar-ne tot el potencial educatiu i quins

La intel·ligència artificial pot enriquir el procés d'aprenentatge

són els riscos que hem de preveure, sempre tenint en compte les recomanacions ètiques de la Comissió Europea i de la Unesco".

Amb tot, la consellera també va posar en valor la figura del professor. "Passi el

que passi, l'educació sempre necessitarà el docent: les relacions personals, la capacitat de motivar, l'acompanyament emocional, l'adaptabilitat a situacions imprevistes, la creativitat, l'empatia, la intuïció..." El recull presenta

tres punts clau que el professorat ha de tenir en compte amb relació a l'ús de la IA: incorporar-la de forma crítica, tenint-ne en compte les oportunitats, però també els riscos i els reptes; educar en els bons usos de la IA, i apro-

fitar-ne les oportunitats.

El text inclou estratègies per acompanyar l'alumnat en l'ús de la IA, de manera que s'ofereixen eines per ajudar a conèixer-ne el funcionament i utilitzar-la en activitats d'aula, amb l'objectiu d'ajudar en el treball competencial. També s'explica l'ús de les diferents aplicacions de GenIA (intel·ligència artificial generativa) com a suport al professorat. I s'inclouen

"L'educació sempre necessitarà el docent"

suggeriments per reorientar les programacions educatives, perquè s'enriqueixi el procés d'aprenentatge. D'altra banda, s'ha creat un web específic sobre la IA en educació, amb recursos i reflexió sobre l'ús d'aquesta tecnologia.

Codi QR per descarregar el document d'Educació sobre la IA EL9NOU.CAT

PUBLICITAT Ensenyament

PORTES OBERTES

ESO

28 DE FEBRER

Visites al centre de 17:30h a 19.30h

19h Xerrada Informativa

Més informació www.agora.xtec.cat/lestona

PORTES OBERTES

als centres escolars de Centelles

curs 2024-2025

	Escola Bressol Niu d'Infants Plaça 1 d'Octubre de 2017 Tel. 938 811 184	Properament s'informarà
	Institut Pere Barnils Av. Pere Barnils, s/n Tel. 938 812 752	→ Portes obertes famílies 1r d'ESO • Dissabte 24 de febrer a les 11 h
	Escola Xoriguer C/ dels Hostalets, s/n Tel. 938 813 245	→ Visita de l'escola en funcionament • 26 i 29 de febrer de 9.30 h a 11 h • 27 i 28 de febrer de 15.30 h a 16.30 h → Dinar amb les famílies: 1 de març a les 15 h al petit xoriguer → Xerrades pedagògiques • 1 de març a les 16.45 h • 2 de març a les 10 h Per assistir apunteu-vos a www.escolaxoriguer.cat
	Escola Vedruna Centelles C/ Hospital, 13 Tel. 938 810 261	→ Reunions individualitzades per a tots els cursos → Visites guiades - Infantil 360° Cita prèvia a www.vedrunacentelles.cat → Reunió informativa 1r ESO: diumenge 3 de març de 10 a 11 h Inscripcions a www.vedrunacentelles.cat → Portes Obertes de l'escola: diumenge 3 de març d'11 a 13 h
	Escola Ildefons Cerdà Av. Pere Barnils, s/n Tel. 938 810 804	→ Dissabte 2 de març 10 h - Visita guiada a l'escola 11 h - Xerrada projecte escola 12 h - Tastet, música en viu i jocs → Visita a l'escola en horari lectiu • Dilluns 4 de març: 9.30 h i 15.15 h (edifici de dalt) • Dimarts 5 de març: 9.30 h i 15.15 h (edifici de baix) Podeu demanar cita si no us va bé cap d'aquests dies al 634 791 628

www.centelles.cat/portesobertes

La robòtica combinada amb art

La UVic acull dissabte la First Lego League, el torneig més multitudinari que es fa a l'Estat

Aquest dissabte els edificis de Torre dels Frares i Miramargues de la Universitat de Vic acolliran la dotzena edició de la First Lego League (FLL), el programa educatiu d'àmbit internacional que busca fomentar les vocacions científicotecnològiques dels nois i noies. Aquest torneig s'ha convertit en el més multitudinari d'aquestes característiques que se celebra a l'Estat espanyol.

Enguany hi participaran 500 nois i noies d'entre 4 a 16 anys, 275 ho faran en la categoria Challenge i els altres 225 a la categoria Explore.

La categoria Challenge és per a nois i noies de 10 a 16 anys. En aquesta categoria hi participaran 32 equips procedents de Manlleu, Cardedeu, Barcelona, Sabadell, Cabrera de Mar, Girona, Vilassar de Mar, Moià, Parets del Vallès, Castellbell i el Vilar, Berga, Montcada i Reixac, Vic, Torelló, Tona, Gurb, Llinars del Vallès i Manresa. Aquests faran tres rondes de Joc del Robot i presentaran un projecte científic i innovador.

Responsables de l'organització del torneig, que reunirà prop de 500 participants aquest dissabte a Vic

Juli Ordeix, coordinador de la First Lego League, explica que "tot i que sigui un torneig, la FLL és un aprenentatge molt gran perquè t'ensenya conceptes per a la vida quotidiana. Un aprenentatge molt gran és el treball en

equip". Els tres millors classificats d'aquesta categoria tindran lloc a la final estatal d'Alacant. D'aquí en sortiran els classificats per a la final mundial que tindrà lloc als Estats Units.

La categoria Explore, en

canvi, és per a nens i nenes de 4 a 9 anys hi participaran 40 equips provinents de Badia del Vallès, Parets del Vallès, Cabrera de Mar, Girona, Manlleu, Premià de Dalt, Tona, Torelló, Santa Eugènia de Berga i Vic. "En

edats tan joves el que busquem és potenciar aquestes habilitats. En aquesta categoria no busquem la competitivitat. Volem que els nens i nenes que participin aprenguin sobre tecnologia i sobre art." A diferència dels més grans, en aquesta categoria no hi ha torneig competitiu, sinó que els equips només presenten un giny articulat i el seu projecte davant d'un jurat.

Com cada any la FLL té un lema, i el d'aquest any és "Masterpiece", que convida a aprofundir en el paper que desenvolupa la branca STEAM (Science, Technology, Engineering, Art and Mathematics) en les arts. L'objectiu és impulsar i comunicar activitats artístiques, culturals i passatemps mitjançant la tecnologia. Ordeix explica que l'objectiu que es busca aquest any és "fer art a partir d'un concepte estàtic. Volem combinar l'art i la tecnologia".

El torneig tindrà la participació d'EL 9 TV, que retransmetrà la competició durant tot el matí, en un programa en directe que inclourà entrevistes, retransmissions dels tornejos, presentacions de projectes, així com les cerimònies de lliurament de medalles i premis al final de la jornada.

ARNAU JAUMIRA

Summer School 2024

Casal d'estiu d'immersió lingüística en anglès. Per a nens i nenes de 3 a 13 anys

De l'1 al 26 de juliol. De 9 a 17 h.

Inscripcions obertes a partir del 2 de març. Places limitades.

Saint George's
School

Activitats educatives, lúdiques, esportives, aquàtiques i tecnològiques en llengua anglesa amb professorat del Saint George's School.

Serveis de menjador i transport a Vic, Olot/Banyoles, Figueres, Costa, Girona i Lloret.

JORNADA DE PORTES OBERTES

Dissabte 2 de març

Per informar sobre les activitats i visitar les instal·lacions.

Cal confirmar l'assistència omplint el formulari que trobareu a la nostra web:

www.saintgeorgeschool.es

EL 9 NOU

En els últims catorze anys, Catalunya ha perdut un total de 5.961 oficines bancàries. Tot i que es tracta d'una tendència general a escala europea i espanyola, en el cas de Catalunya aquesta reducció d'oficines ha estat més accentuada. Gairebé el doble que la mitjana europea. Segons dades de la Generalitat, hi ha un total de 503 municipis, repartits en 41 comarques, que no tenen cap oficina bancària. Això suposa que hi ha 307.533 persones sense accés a serveis bancaris al seu poble. Existeix, per tant, una exclusió financera, per territori –afecta sobretot

Caixers mòbils per evitar l'exclusió financera

zones rurals– i per edat –els més joves tenen capacitat per desplaçar-se a altres pobles o interactuar més a través de la web de les entitats financeres, però la gent gran no–. És una bona notícia que vagi endavant el projecte de la Generalitat de crear oficines bancàries mòbils que periòdicament –un o dos cops al mes– vagin a aquests municipis que no tenen oficina.

En aquestes oficines mòbils –que cada ajuntament decidirà a quin espai s'instal·la el dia que els toqui– s'hi podrà retirar diners en efectiu o ingressar-los, o fer qualsevol operació pròpia d'una sucursal bancària. La conselleria d'Economia i Hisenda ho va presentar aquesta setmana a Alpens, que és un dels set municipis del Lluçanès que se'n beneficiarà. A Osona

donarà servei a un total de 26 municipis, que congreguen 22.169 veïns, i del Ripollès són 13 pobles amb una població de 3.367 habitants. Feia temps que es reclamava la implicació de l'administració per compensar aquesta discriminació. S'ha demostrat que si es deixa tot en mans de l'oferta i la demanda de les entitats privades –per molts resultats

positius que presentin els seus comptes de resultats–, acaba havent-hi un fort desequilibri entre les zones urbanes més poblades i les zones rurals. Tot i que el negoci de la banca està en un avançat procés de transformació digital i que els hàbits de la gent també han canviat, encara és necessari fer molts tràmits de forma presencial o com a mínim a través dels caixers automàtics. És l'administració qui ha de compensar aquesta situació injusta del mercat i assegurar-se que qualsevol ciutadà pot viure una vida digna arreu del territori. Cal garantir un bon servei sanitari, educatiu i també bancari.

La Pilarin

Gastar

Marina Martori

Esriptora i gestora cultural
X @marina_martori

Aquestes setmanes últimes en lloc de nedar vaig a *aquagym*. La piscina està plena d'adolescents que esquitxen i fan un curs de socorrisme, i jo, d'adolescents que esquitxen i malden per sobreviure en aquest moment vital seu i meu, ja en tinc prou a casa.

M'he passat a l'altre costat de la línia de vida i vaig a *aquagym* amb les iaies. Dic *iaies* amb tot el respecte i admiració del món, sense ni una punta d'acidesa, ironia o crítica en la veu. Són iaies potser d'edat només –tot i que hi vaig amb una amiga de la meua edat i hi ha més noies, sí, *noies*, com nosaltres– perquè d'energia i alegria en van més sobrades que els adolescents que neden. La saviesa i l'edat tenen coses boníssimes, no ens n'oblidem mai.

Hi vaig, us deia, amb admiració, perquè això de l'*aquagym* des de fora sembla una broma però des de dins fa gràcia sí, però hi has de treballar.

Els dimecres el professor és joveníssim. I amb moltíssima energia. I quan la cançó puja d'intensitat –crec que és quan sona *Knock on Wood*– ens demana que ens hi esforcem al màxim i que ho gastem. “¡Gástalo!”, diu rient. “¡Gástalo, gástalo!”

No sé si es refereix al moviment (estira'l, fes-lo bé, colla'l) o al cos (si li fots canya al moviment, el cos crema i es gasta) o al moment que es viu (colla'l una mica més, dona-ho tot, esforça-t'hi!), però m'encanta quan ho diu.

L'entenc: ho hem de gastar tot. Quan som allà, dins de l'aigua, i a fora. Hem de gastar la vida, els

moviments del cos, els moments que vivim, els pensaments, els sentiments, les activitats. Ho hem de gastar tot. I quan parlo de *gastar* no em poso literal en el sentit de buidar les butxaques i no estalviar ni un duro a final de mes, sinó en un sentit més metafòric, més emocional, més potent: gastem la vida en el sentit de viure-la. Vivim fins que ens morim, però vivim.

I tampoc no es tracta de fer coses i coses una darrere l'altra pel simple fet de fer-les, pel simple fet d'omplir el temps. No, tampoc no és això. És que, si estem fent una cosa, sentint una cosa, vivint una

Ens passem la vida buscant excuses per celebrar coses quan el que hauríem de fer és celebrar cada dia la vida

experiència, escrivint un article, ho fem amb la idea de gastar-ho tot, d'expressar aquell moment amb tota la intensitat de què disposem, amb tota l'energia, perquè si aquell moment passa –que passa–, si aquell sentiment s'esmicola –que s'esmicola–, si l'experiència s'acaba –que s'acaba–, que no ens quedi a dins la recança d'haver viscut a mitges.

Ens passem la vida buscant excuses per celebrar coses. Ho deia la companyia Col·lectiu Desasosiego a la seva obra sobre Lorca, *Un segundo bajo la arena*, quan el que hem de fer és celebrar cada dia la vida. Hi estic d'acord.

La vida s'ha de gastar. Sense cap recança. Fem-ho. Gastem-la.

PROTAGONISTES

Mireia Ribas

Gerent de Tapís

Tapís és l'entitat que lidera a Osona la recollida de roba usada. Ja fa anys que s'anticipen a un reciclatge

que aviat es farà per llei. I no només això, sinó que aquest procés facilita feina i dignitat a persones en risc d'exclusió.

Rosa Morral

Dir. Assist. H. Campdevàno

L'Hospital de Campdevàno encara pot donar més serveis dels que dona ara. Així ho va dir Rosa

Morral en la presentació del pla estratègic del centre, que ara es coordina amb el de l'Hospital de Vic.

Dionís Crusellas

Locutor de Ràdio Manlleu

Ràdio Manlleu ha celebrat els seus 40 anys com a emissora municipal. Un dels puntals de l'emissora, Dionís Crusellas,

va conduir l'acte. En ell simbolitzem els milers de voluntaris que han fet possible aquests mitjans locals.

Elena Congost

Atleta

Elena Congost serà als Jocs Paralímpics de París que tindran lloc l'estiu vinent, gràcies a la bona marca que va assolir a

la marató de Sevilla. Tot això després de tornar a la competició havent fet un parèntesi per maternitat.

TRIBUNA

L'àvia que no ho era

Teresa Saborit

Escriptora

@TeresaSaborit_

S'acosta el 8-M i el record d'una dona gairebé centenària fa dies que em ronda la ment. Hauré de fer un viatge en el temps, recular uns quants anys (potser 15, potser 20; potser viatjar fins al 2000). Jo llavors col·laborava amb una associació de joves voluntaris. Un dia, un grup de residències de la tercera edat ens van convidar a participar en un homenatge a la gent gran; tot i que ells havien decidit no dir-ne "gent gran", sinó "avis".

El dia acordat, un centenar de joves ens vam trobar amb un centenar de persones que superaven la vuitantena, de cabells blancs i aspecte feble. Ens van aparellar, un jove per cada homenatjat, i a mi em va tocar ella: uns ulls gairebé blancs, de tan clars; asseguda en una cadira de rodes; nascuda a principis del segle passat.

Em vaig presentar, vaig voler saber com es deia, però no em va respondre; la mirada entelada per un vel de tristesa difícil de comprendre. La cuidadora que l'acompanyava em va dir que els havia costat molt convèncer-la, que només havia accedit a acompanyar-los en veure que tothom hi anava; que no havia volgut que, per culpa seva, algun dels cuidadors s'hagués de quedar a la residència i perdre's la festa.

I vaig empènyer la cadira de rodes fins a la sala on s'havia de fer la celebració, al centre de la qual havien instal·lat una tarima a mode d'escenari. I ella i jo ens vam col·locar cap al mig, ni molt endavant i molt enrere. I es van llegir poemes dedicats a la gent gran. I una dotzena de joves de totes les edats van pujar a l'escenari per dir què era el que més els agradava dels seus avis. I es va fer sonar música que havia estat popular quan ells eren joves (cobles, pasdobles i boiros!). I al final, fins i tot, es van repartir regals per a tots els homenatjats.

I l'acte es va acabar. I ens van convidar a berenar tots junts en una sala annexa, però ella no hi va voler anar, amb una tristesa que llavors ja se li havia escampat fins als llavis, la mirada baixa.

"Jo no soc àvia. Jo... -va dir-me amb un murmuri, mentre les rialles de la resta d'assistents omplien l'aire i ens aïllaven-. El meu xicot, en Tonet... Me'l van matar. A la guerra. Ens estàvem a punt de casar, però no va poder ser. I just abans de marxar m'havia dit 'Cuida els meus pares, si us plau, mentre jo no hi sigui' i jo li havia dit que sí. I llavors ens va arribar la carta, que l'havien mort, que no tornaria. I jo... Què havia de fer? Comptat i debatut, jo no en tenia, de pares, i ells m'havien tractat des d'un principi com una filla... Em vaig quedar amb ells. I els vaig cuidar, a tots dos, tan bé com vaig saber: els vaig cuidar fins l'últim dia. I no em vaig casar mai. No he tingut mai fills. No tinc nets, només les noies de la residència que em cuiden com un pollet... No hauria de ser aquí."

SABINEVANER

Sigui on sigui, si aquestes paraules li arriben d'alguna manera, que sàpiga que encara avui em recordo d'ella, després de 15 o potser 20 anys (o potser fins i tot més)

La vaig abraçar, incapaç de formular una rèplica digna d'una confessió com aquella. I ella em va tornar l'abraçada. I així ens vam quedar, abraçades durant uns quants minuts, mentre a la meua ment s'obria la certesa que els gairebé cent anys que ens separaven eren molt més que un número, que havíem crescut en moments històrics gairebé contraposats; que jo mai no seria capaç de comprendre el dolor que batejava rere les seves paraules.

Quan ens vam separar, el somriure havia renascut a la seva mirada. I vam berenar, totes dues, coca i xocolata. I vam riure, vam riure molt! I quan va ser l'hora d'acomiar-nos, em va agafar el cap amb les mans i em fer dos petons a les galtes: "M'alegro d'haver vingut." I se'n va anar.

En arribar a casa em vaig adonar que, al final, no m'havia dit com es deia. Vaig pensar que tard o d'hora tindria l'oportunitat de demanar-l'hi, però no vam tornar a coincidir; no l'he tornat a veure més. No sé si encara és viva, o si finalment ha pogut retrobar-se amb el seu Tonet, després de tants anys. Sigui on sigui, si aquestes paraules li arriben d'alguna manera, que sàpiga que encara avui em recordo d'ella, després de 15 o potser 20 anys (o potser fins i tot més): que era l'àvia "que no ho era", però que aquesta neta "d'algú altre" la recordarà per sempre.

+ vist EL9NOU.CAT

- 1 Busquen un veí de Vic desaparegut des de fa una vintena de dies
- 2 Dues quinielles amb 14 encerts, segellades a Vic
- 3 Assalten a punta de pistola una empresa de neteja de Calldetenes per error buscant-hi marihuana
- 4 Ferit greu en sortir de la via amb el camió a Malla
- 5 Les incidències a l'R3 no cessen: més de quatre hores per fer el trajecte de Barcelona a Vic en tren

A correueta

Jordi Vilarrodà

Dissabte, 17. Ràdio Manlleu celebra els 40 anys.

Un veterà de les ones, Dionís Crusellas, condueix l'acte commemoratiu al Teatre Municipal. Aquells inicis de què parla podrien haver estat (i de fet, van ser) els d'altres emissores municipals. Són el lloc on molts vam entrar en contacte amb el mitjà, i amb el periodisme en general. D'aquelles emissores, no en queden gaires. Dotades amb una molt mínima estructura professional (en alguns casos, només funcionant amb voluntariat)

De ràdios municipals, els carnivals i l'aigua

han estat sotmeses als vaivens de les generacions. Ara hi ha moltes altres opcions de lleure, i els estudiants de periodisme ja disposen d'estudis perfectes en llocs com en el cas de la UVic-UCC. Però encara recomanaria a qualsevol jove que tingui una mínima vocació per aquesta feina que passi per la ràdio del seu poble, si n'hi ha. Servidor de vostès ho va fer en el seu dia, i aquí em tenen encara.

Diumenge, 18. Continuen els carnivals, encara que sigui

Quaresma. Hi ha un esforç i creativitat extraordinaris en moltes comparses, però poca transgressió. En parlen els discursos dels reis Carnestoltes, i res més. Hi ha llocs on la festa donava moltes possibilitats per exercir la sàtira (del poder polític, per exemple) i no res, una bassa d'oli. Com deia no fa gaire dies el sociòleg Salvador Cardús en un article al *Diari de Terrassa*, "que el Carnaval hagi passat a formar part del calendari escolar -no sé si com a con-

tingut o competència- acaba de revelar del tot aquesta pèrdua del seu sentit rupturista, per molt que en diguin *la setmana boja*". I com diu ell també, aquest devenir de la festa no és que sigui ni bo ni dolent. És una descripció de la realitat actual.

Dimarts, 20. Ripoll recomana no fer servir l'aigua de l'aixeta per cuinar o per beure per l'alta concentració d'arsenic. El mateix dia que el Centre d'Estudis dels Rius Mediterranis, des de Manlleu, avisa que la sequera fa augmentar la concentració de contaminants a la poca aigua que baixa pels rius d'Osona. Una coincidència trista que apunta en la mateixa línia. I no, no vol ploure.

SI...

Després dels tractors

Víctor Sunyol
X @victorsunyol

No se sap quant durarà aquesta passió absoluta dels catalans cap a la pagesia.

S'haurà de veure i demostrar en els hàbits de compra, en els hàbits de vida.

El que és clar és que aquesta "revolta pagesa" ha exposat clarament uns quants temes que no es poden deixar esmoreir i que no només afecten els seus àmbits:

Que la distància entre els qui treballen i els qui en legislen o en regulen l'activitat és una distància gairebé infinita; estan separats per amplíssims murs de desconeixement i incomprensió arrebossats de ceguesa, sordesa i prepotència.

Que, si no hi ha canvis estructurals en la societat, la majoria de treballadors d'oficis essencials en poc temps seran substituïts per empreses sense empatia ni personalitat.

Que moviments com aquest ens posa a tots a prova en la dicotomia entre les nostres idees o ideals i la pràctica quotidiana.

Que quan una mobilització té una causa justa es crea una solidaritat que fa que se suportin i fins i tot s'acceptin les incomoditats que comporta.

Que un moviment no es pot acabar amb quatre promeses vagues del govern després d'una gran manifestació; que cal mantenir el pols i aguantar la mobilització fins a les certeses.

Que hi ha una llengua, encara viva, que en poc temps mai més no es podrà sentir.

I més.

Trio amb piano i caramel continu

Enric Casulleras
X @EnricCasulleras

Els quatre protagonistes estan concentrats, repassant mentalment els moments àlgids de les seves intervencions. El pianista s'ha passat mitja hora fent escales, abans de l'assaig, per fer-se passar el fred de les mans. El violoncel·lista, tot i el seu extens currículum, encara té feina a dominar el trac, abans de sortir a escena. La violinista s'ha hagut de posar un xal damunt les espatlles. Els homes sempre vesteixen igual, estiu i hivern: camisa, americana, pantaló negre, sabata tancada i mitjons. L'única variable és si amb corbata o sense. Darrerament no se la posen mai. En canvi, elles van com volen. Per a una soprano o per a una violinista solista, la indumentària és de lliure elecció i marca un estil personal. Però això, en lloc de ser un avantatge, sol esdevenir un problema: esclaves de la tirania de la moda, la majoria acaben amb llargs i elegants vestits de nit que deixen les espatlles, els braços i un parell de pams d'esquena a l'aire, i tocar un trio de Mendelssohn amb les mans fredes i una esgarripança al clatell no és gaire agradable.

I la senyora Tiburgeta?

La senyora Tiburgeta no passa ànsia, ni fred, ni té el trac. Amb dues de les seves cinquanta millors amigues es disposa a gaudir del seu moment estel·lar, quan arribi el segon moviment. Ara per ara estan sucant uns melindros a les corresponents tasses de xocolata calenta amb nata, abans d'ocupar els seus llocs a la tercera fila de platea.

Mitja hora més tard, tots els protocols s'han complert: el teatre és ple, els instruments afinats, els artistes han correspost als aplaudiments amb educades salutacions. Alguns senyors de platea estan predisposats a enamorar-se incondicionalment de la jove violinista per espai d'una hora.

Els músics ataquen el trio número 1, opus 49. Es tracta d'una obra de maduresa, escrita quan Mendelssohn ja tenia 30 anys. No són gaires, però és que l'home ja havia impressionat altres compositors, com Cherubini, quan només en tenia 15. *L'alegro molto agitato* fa passar el fred a la solista i fa vibrar el públic entès. La senyora Tiburgeta, pacient, espera el seu torn.

Final del primer moviment. Un parell de despistats comencen a aplaudir. Els entesos els fan xxxt...! i els veïns toquen l'ase, disgustats.

Quan torna el silenci, el piano comença l'andante. La seva és una entrada tranquil·la, preciosa, emocionant. Vio-

GREY85

I llavors la senyora Tiburgeta entra en acció. Obre la bossa fins que troba el caramellet. Desembolicant-lo amb estrèpit aconseguix neutralitzar el so de les tecles del piano

lí i violoncel es fan esperar. Regna un ambient màgic a l'escenari i a platea...

I llavors la senyora Tiburgeta entra en acció. Obre parsimoniosament la seva bossa i rebusca fins que troba el caramellet. Desembolicant-lo amb estrèpit aconseguix neutralitzar el so de les tecles del piano. Els furiosos veïns esperen que acabi d'una punyetera vegada... de sobte, les amigues de la Tiburgeta es posen a tossir, reclamant ostentament la seva ració de llepolies de mel i llimona. Quan les llaminadures han estat deglutides, el segon moviment ja és història, i els de l'escenari ja van per l'*scherzo* final.

Em sembla que és de justícia que dediquem una ovació de gala a la senyora Tiburgeta i a la seva brillant actuació en el trio amb piano i caramellet continu del gran Felix Mendelssohn. Un altre èxit en el seu extens currículum. I no serà el darrer.

L'ESTERNUT

Vicis i virtuts del gregarisme

Jordi Remolins
@JordiRemolins

George Orwell va publicar una de les seves obres més conegudes tot just un any abans de morir, el 1950. La

distopia que planteja a *1984* d'una societat àmpliament burocratitzada, manipuladora, controladora i repressiva, s'acosta bastant no a la de l'any que va donar-li com a títol, però sí a la que tenim actualment. L'arribada de les televisions –a Catalunya a mitjans de la dècada dels seixanta– com un electrodomèstic més de les nostres llars ja va despertar suspicàcies per l'homogeneïtzació del lleure que va suposar per a la majoria de famílies. A la feina, les escoles o al bar, eren pocs els que no repetien les cantarelles dels humoristes de l'1, 2, 3 *responda otra vez*, o bé que no especulés sobre qui podia haver disparat contra JR Ewing.

La presència de dispositius mòbils al segle XXI ha multiplicat per molt aquesta disfunció social. L'oferta de continguts és més gran que mai, però la hipnosi que generen les xarxes sobre els humans ha resultat devastadora. El que quaranta anys enre-

re s'aconseguia amb la publicitat, ara s'assoleix amb les dades que transmetem cada vegada que fem una recerca a través d'internet. Vaja, que una eina que havia de servir per fer-nos més lliures ens ha acabat esclavitzant d'una manera molt més subtil que la imaginada per Orwell, o el mateix Terry Gilliam a *Brazil*.

La hipnosi que generen les xarxes socials sobre els humans ha resultat devastadora

En tot cas els mòbils i ordinadors no han estat l'única eina que ens resta anonimat. Fa uns dies el cap de la Policia Local de Ripoll, Francesc Campayo, em comentava la solució per resoldre moltes actuacions delictives que representen les càmeres que hi ha al carrer o dins d'establiments des d'on es capta l'espai públic. Un jove que feia pintades pels carrers del municipi va ser enxampat precisament per la gravació que n'havien fet les càmeres. Alhora, hi ha altres càmeres –les dels mateixos mòbils

de qualsevol persona– que ens poden estar enregistrant. Això va passar quan uns individus van robar un cotxe recreatiu infantil del carrer Sant Pere, per robar-ne el contingut de la caixa, ara fa uns mesos. Quan el van tenir al garatge, algú ja els havia gravat portant-lo a pes de braços per la plaça de la Llibertat, més coneguda com dels Porcs.

A la sèrie *Crimis* de TV3, és habitual que els comandaments policials expliquin com s'ha resolt un assassinat perquè la càmera d'una entitat bancària ha captat l'autora material dels fets entrant-hi per cobrar un xec. O bé perquè una de les nombroses càmeres de vigilància de les carreteres va veure passar el número de matrícula del cotxe al maleter del qual hi havia un cadàver que va ser cremat prop d'un pantà.

En el meu cas no tinc cap intenció de liquidar a ningú a curt termini. No perquè no en tingui ganes, sinó perquè encara que molts presos ho desmenteixin sovint, no tinc gaire clar això que als centres penitenciaris es respecti la virginitat anal dels reclusos. El que tinc clar és que m'acabarien enxampant amb molta més facilitat ara que no pas si l'homicidi l'hagués comès mig segle enrere. Però també em deixa més tranquil que si algú volgués assassinar –perquè els he fet empenyar amb algun article– haurien d'aguditzar l'enginy a fi que no quedés constància videogràfica del seu acte d'injustícia divina.

LA LUPA

Donaria per a una sèrie de Netflix

Agustí Danés
X @AgustiDanes

El millor guió de ficció sovint és la mateixa realitat. Que tres encaputxats armats amb un revòlver vulguin assaltar una nau amb marihuana a Calldetenes, s'equivoquin d'adreça i entrin per error a la nau del costat al crit de "todos al suelo" davant la perplexitat, i el corresponent ensurt, de les dues administratives que hi treballaven gairebé sembla un acudit. El fet, explicat amb detall per Carles Fiter a l'edició de divendres passat d'EL 9 NOU, donaria per a un guió d'una pel·lícula de Torrente. I és que les casualitats, les confusions, els descuits, els imprevistos i els malentesos a vegades provoquen conseqüències surrealistes.

Com la vegada que un veí de Tona va anar a robar en una empresa dels Hostaletes de Balenyà. Li semblava que ho havia fet impecable, perquè va tenir cura de no deixar empremtes, però durant l'operació li va caure el DNI. No va deixar marques, però va deixar rastre: la foto, l'adreça i el dia del naixement. A la policia no li va costar detenir-lo. Són episodis reals que podrien ser de ficció. L'escriptor Jordi Puntí, a propòsit de la publicació de *Confeti*, premi Sant Jordi per una novel·la basada en la vida del polifacètic Xavier Cugat, explica que en la biografia de Cugat hi ha moments que són molt literaris perquè semblen ficció.

I és que la ficció potser és com una màquina del temps: un mecanisme per viatjar al passat i imaginar-se el futur. La idea, més ben expressada, és de Clara Sánchez, una escriptora que pensa i fa pensar. I és que el futur, com que ningú sap com serà, tothom se'l pot imaginar com vulgui. Per això està xupat parlar-ne. Ningú el pot discutir. El passat, en canvi, és diferent. Sempre hi ha qui tindrà més memòria, qui ho haurà viscut diferent o qui en tindrà un altre punt de vista. Però que tot pot ser veritat o mentida en funció del color del cristall amb què es mira –un mantra nascut d'un poema de Ramon de Campoamor– és mentida. De veritat només n'hi ha una: els fets.

I els fets, a vegades, són increïbles. Com si fos una pel·li de polis i lladres, una vegada a Manlleu van robar en una entitat d'assegurances. Els lladres es van posar en contacte amb l'amo per provar de revendre-li el material sostret. Pagant, ho recuperaria. Fàcil. L'amo va denunciar-ho a la Policia Local i els municipals van idear un pla pel·liculero. Més o menys anava així: els diria que entesos, fixarien un dia i un lloc per trobar-se, ell els donaria els diners i els lladres li tornarien el material. I tothom content. Però, per enganxar-los *in fraganti*, a la cita no s'hi va presentar sol. Hi va anar amb un municipal amagat... al maleter. Sembla increïble, però és real. Com que ja en fa molts anys estaria bé que algun dia el

La realitat és de pel·lícula: els encaputxats que assalten una nau a Calldetenes i s'equivoquen d'adreça, el lladre que roba en una empresa a Balenyà i s'hi descuida el DNI o el municipal de Manlleu amagat al maleter en un operació surrealista

municipal, que segur que se'n recorda, ho expliqués. Potser no dona per a una sèrie de Netflix, però per a un reportatge a EL 9 NOU segur que sí. I es confirmaria que la realitat en el fons és una pel·lícula perfecta perquè cada dia dona nous arguments. I bons.

L'ACCENT

Paraules maques

Víctor Palomar
X @vicpalomar

A l'enterrament del pare d'un company em vaig emocionar en sentir les paraules que els fills dedicaven al finat. Un llauner enamorat de la música i apassionat de la lectura que va fer tot el possible per educar els seus tres fills com a persones crítiques per navegar amb el seu propi rumb a la vida. El millor llegat que els podia deixar en un món cada cop més *aborregat*. Tota una declaració d'amor i admiració cap al pare, malgrat que en vida ens costi moltes vegades expressar-nos i dir-nos un senzill t'estimo. Llegia a Rafael Ramos, el corresponal de *La Vanguardia* al Regne Unit, que cada cop hi ha més britànics que celebren el seu funeral en vida i així poden escoltar en directe les coses bones que amics, familiars i companys de treball diuen d'ells. Al Japó i Corea del Sud d'aquestes cerimònies en diuen *seizenso* i no només permeten escoltar paraules elogioses sobre un mateix, sinó també agrair a qui les diu. L'entrenador del Barça Xavi Hernández reivindicava el seu *seizenso* fa uns dies. Es queixava que en el dia a dia del Barça et fan sentir que no serveixes per ser a la banqueta d'aquest gran club, el reconeixement només arriba quan marxes, deia. Que ho expliquin al sempre qüestionat Ernesto Valverde, que el van fer fora després de guanyar dues lligues, una Copa del Rei, una Supercopa i es va quedar a les portes de la final de la Champions. Aquesta setmana que el seu Athletic va guanyar el Girona tothom en parla bé. D'en Xavi... haurem d'esperar a la temporada que ve.

REEDUCANT LA MIRADA

Per Carnaval, tot s'hi val?

Laura B. Serna
Professora i periodista
X @LauraBSerna1

"Per Carnaval, tot s'hi val!", em diu la tutora del primer D, disfressada de toro i satisfeta de la coreografia que acaba de ballar amb el seu grup d'alumnes al gimnàs. Avui és Carnestoltes a l'institut i un any més celebrem el concurs de disfresses i comparses amb tot l'alumnat. Durant les setmanes prèvies, cada grup, des de primer d'ESO fins a segon de Batxillerat, prepara una coreografia per ballar disfressades davant de la resta de nivells i endur-se el premi d'enguany.

Mentre espero l'actuació de les meves alumnes, em fixo en les disfresses d'altres grups amb preocupació. Unes van de Bratz, unes altres de *La isla de las tentaciones*. No dono crèdit. Llavors surt a ballar un grup amb la cançó d'*Amador follador* i

ja no puc dissimular. Començo a renegar, primer en veu baixa, després ja no. I aleshores, criden a l'escenari el primer d'ESO D. El grup s'aixeca d'un bot vestit amb camises i pantalons blancs. Duen

Alumnes a l'institut disfressades de Bratz, de 'La isla de las tentaciones'... No dono crèdit

mocadors vermells lligats del coll i dels canells i cadascú té agafat un rotllo de paper de diari simulant una banderilla. Darrere del grup, tancant la desfilada, les segueixen la seva tutora i cotutora vestides amb la mateixa disfressa de toro. Van de Sanfermines, no hi ha dubte. I mentre se situen a

l'escenari amb la música de fons, només puc pensar: "No serà el que penses, les tutores no ho hauran permès".

Comença el ball de Sanfermines i durant tres o quatre minuts l'alumnat representa una coreografia violenta on persegueixen els toros i els llancen les banderilles fins a matar-los. Acaba el ball i no soc capaç ni d'aplaudir. Només puc mirar les tutores amb aquelles banyes al cap, amunt i avall, mentre saluden el públic. Ens passem tot el curs repetint el mateix discurs per activa i per passiva. Un discurs de respecte, d'amor, de tolerància zero cap a la violència, sigui del tipus que sigui. Un discurs que es comença a teixir des dels primers anys d'escolarització i que reforçarem al llarg d'aquesta etapa a Secundària. Però per a algunes professores sembla que avui podem deixar de costat el discurs i centrar-nos a riure i ballar als peus del rei de Carnestoltes.

Jo ja estava pensant a portar a debat la disfressa d'aquest grup a la propera reunió d'equip docent, per vetar qualsevol representació de violència l'any que ve, quan sento pels altaveus del gimnàs: "I el premi a la millor coreografia de Carnestoltes és per al... primer D!".

Els de sempre

Artur Rubinat
Sociòleg i polític

Acadèmicament, hauríem de distingir entre extrema dreta, dreta populista, dreta radical, etc. Ara bé, malgrat la diversitat i la distància històrica, que comparteixen aquests moviments que per entendre'ns tots podem anomenar avui de *fatxes*?

Unes propostes. Seguretat per sobre de tot, un líder fort, fre a les millores en drets, rebuig a la immigració, crítica a les estructures de poder, polítiques econòmiques contradictòries (suport als empresaris i ajudes socials als *blanquets*) ah sí!, i aturar els comunistes! (més vell que l'anar a peu).

Les causes. No podem entendre el sorgiment ni la consolidació dels fatxes, sense entendre les condicions socioeconòmiques de molta gent, com a factor principal del *revival* del feixisme. Als anys trenta, la inflació, l'atur, les greus desigualtats socials, etc., van impulsar el partit nazi i el feixisme de Mussolini. Aquesta lògica és similar avui (salvant les distàncies), és a dir, respon a una dinàmica econòmica similar. Mirem els efectes de la desindustrialització als EUA, i a quins estats van votar més Trump (zones obreres, exvotants demòcrates sovint). Igual passa a França amb molts dels que voten Marine Le Pen, o amb el vot de moltes persones de barris populars de Catalunya, a l'extrema dreta. Per què les dades d'augment de la desigualtat coincideixen amb l'augment de l'extrema dreta? Tot això té una explicació. Les condicions socioeco-

nòmiques semblen incentivar que molta gent desconfii de la democràcia i aposti per solucions autoritàries als seus problemes reals (que els afecten físicament, psicològicament, etc.), ja que entenen que la democràcia no els soluciona. Crisi del capitalisme i creixuda del feixisme, tampoc res de nou.

Suports. No és nou tampoc que aquests moviments autoritaris i feixistes tinguin alhora precisament el suport de molts membres de les classes populars i de membres destacats de les classes més benestants. Els nazis, tot i fer un discurs obrerista, van tenir el suport clau dels principals empresaris alemanys, que els van permetre consolidar-se,

La dreta radical d'ara té molts elements comuns al feixisme i al nazisme dels anys trenta del segle passat

per no oblidar-nos del suport de policies, militars i altres moviments de dretes.

Les maneres de fer. L'ús del populisme, els crits, els insults, l'esbrancada i fins i tot el recurs a la violència si és necessària no són res de nou tampoc. Només cal veure els discursos de Hitler, i tot i que sense tant talent, també els discursos i posats d'alguns dels líders de l'extrema dreta actual.

Les seves conseqüències. Quan el moviment nazi o el feixisme italià estaven creixent als anys trenta

als carrers, als bars, als parlaments, etc., molts van trigar a veure el seu perill. Avui, molts podrien dir que Trump, Meloni o alguns de més propers quan arriben al poder no poden fer tant com els feixistes dels anys trenta. Jo crec que això no és cert del tot, ja que el tema no és el que poden fer, sinó el que voldrien fer. Dit d'una altra manera, si poguessin ferien moltes coses ben similars al que va passar al segle passat (i com sempre, parlem de tendències, i no d'una possible repetició de fets històrics concrets).

El tercer partit de Suècia (Demòcrates de Suècia, un nom que sembla un acudit), que dona suport al govern actual, són hereus directes dels neonazis que als 90 apallissaven immigrants i altres indesitjables, o posaven bombes a revistes d'esquerres. Avui, diuen haver fet neteja dels militants més extremistes. Investigacions de periodistes han revelat que encara mantenen en les seves files molts racistes declarats, membres de moviments supremacistes, seguidors de grups neonazis, etc. Casualitat? No.

Cal dir-ho clar, són els feixistes de sempre, però amb corbata i en altres temps. Si defensem que una gran part del creixement i consolidació del feixisme (en les seves variades expressions) està vinculat avui també a les condicions materials de vida de molta gent cal, doncs, reduir les desigualtats com a objectiu fonamental. Els fatxes desapareixeran? No. Però jo crec que tornarien a ser marginals. Per altra banda, cal prendre-se'ls de debò. No és cert que no puguin fer res, no ho faran si no poden, i no podran sobretot si no els deixem.

Bústia

Carnaval de Torelló

Des d'Els Picats de Borgonyà tenim la necessitat i l'obligació d'expressar-nos en relació amb la nit de la rua d'enguany i les decisions que es van prendre aquell mateix dia, que ens van afectar directament. Destaquem que estem totalment a favor d'una tolerància 0 tant d'alcohol com de drogues per part dels conductors dels vehicles de la rua i acceptem la nostra part de responsabilitat dins de la situació. Com a colla carrossaire, no tenim cap altre objectiu que gaudir del carnaval d'una manera segura, i per aquest motiu ni tolerem ni acceptem que s'etiqueti i es facin unes afirmacions malintencionades a un company nostre quan estava conduint en plenes facultats. Des del nostre punt de vista, trobem la decisió de la desqualificació desmesurada, precipitada i presa de manera unilateral sense valorar opcions més realistes a la situació i el context de la normativa a seguir durant la rua del carnaval establerta fa uns anys (fet que cap colla va incomplir). Aquesta normativa, presumptament revisada pels responsables legals de l'acte prèviament, no preveu aquesta conseqüència o càstig arran del problema exposat, i per això ens genera aquest malestar i ens fa sentir com els caps de turc d'una mala gestió prèvia del problema. De la mateixa manera, pensem que si l'organització s'havia marcat com un dels principals objectius aconseguir valors d'alcoholèmia 0, ja que com afirma la mateixa regidora a EL 9 NOU del dilluns dia 12 de febrer de controls "se'n feien sempre" i que en alguna ocasió si hi havia algun positiu feien canviar el conductor tal com marca el reglament, era tan fàcil com haver notificat amb temps i de forma adequada aquest canvi a totes a les colles abans de començar la rua. A més, creiem que s'hauria d'haver aplicat a tothom per igual i, evidentment, fer-ho constar així en el reglament oficial que ells mateixos tenen la potestat de modificar. Finalment, ens agradaria remarcar que Els Picats de Borgonyà som una colla històrica del Carnaval de Terra Endins. La nostra primera participació com a comparsa data de l'any 1984 i any rere any dediquem tot el nostre esforç i ganes sense cap més propòsit que fer lluir,

créixer i fer més segura aquesta festa que tant ens estimem. En tots aquests anys no havíem viscut mai una situació així i desitgem que es treballi perquè ningú l'hagi de tornar a viure. Visca el Carnaval de Terra Endins i visca Els Picats de Borgonyà!

Roger Vila Fontserè, en nom de l'associació cultural Els Picats de Borgonyà
Borgonyà

Caretes fora

La setmana passada es va fer públic allò que, des d'abans de les eleccions municipals, ja tothom sabia que passaria: que a l'Ajuntament de Tona es faria un tripartit. L'única regidora de JxT s'ha incorporat al govern. A efectes pràctics, no canvia res perquè, de fet, en aquests vuit mesos s'ha alineat sempre amb Aixequem i ERC, i ha votat a favor de tot el que han presentat, encara que això hagi comportat donar suport a coses que abans havia rebutjat. Tot i que aquesta notícia era un secret a veus, sí que en podem destacar quatre elements. Primer: s'ha tret definitivament la careta. Durant la campanya, van assegurar i prometre que no farien un tripartit, quan en realitat ja l'havien pactat. Van mentir els seus electors i el conjunt dels ciutadans de Tona. L'error de càlcul que van tenir és que no preveien obtenir uns resultats tan pobres ni que quedarien 6 a 1 en relació amb Tona Avança; això va alterar els seus plans i ha fet que demoressin fins ara la posada en escena. Segon: els tres partits que formen ara el govern municipal no tenen projecte de poble, i molt menys compartit, sinó una suma d'interessos per impedir que governi Toni Avança, la llista que va guanyar les eleccions. No és un pacte a favor del poble i dels interessos generals dels tonencs sinó en contra de Tona Avança i, encara més lamentable, en contra, sobretot, d'una persona: el nostre cap de llista. Tercer: l'experiència i l'evidència demostren que, allà on s'ha produït un d'aquests pactes contranatura, el resultat sempre ha estat nefast per a ells mateixos i, especialment, per al municipi, perquè és impossible construir res de

bo des de la rancúnia i en contra del veredict de les urnes. Quart: després de les eleccions municipals, amb els resultats obtinguts, la regidora de JxT tenia la clau, no sols per condicionar qui seria l'alcalde sinó també per incidir en les polítiques que cal dur a terme. En votar a favor del candidat d'Aixequem, ja van perdre aquesta clau, ja estaven lligats de peus i mans i ja no podien votar res en contra del que els deien. I ara, amb aquest últim pas, han portat Junts a la irrellevància a Tona perquè passen a ser una mera comparsa d'Aixequem. Segurament la representant de JxT no se n'adona, però amb aquesta decisió demostra que li preocupa molt poc el poble, que es mou per interès i rancúnia, que ha portat al precipici el partit que diu representar i que ha traït els seus votants i la majoria de simpatitzants de Junts (que tothom sap que són amb Tona Avança). Tot això, no ho dubteu, tindrà conseqüències.

Rosalía Roca, regidora de Tona Avança
Tona

Nou Moscada

Nou Moscada es va crear quan les xarxes socials encara no tenien tant de pes a les nostres vides. En aquell moment EL 9 NOU va ser el primer mitjà que ens va escoltar i que any rere any ens ha anat publicant i donant suport per donar-nos a conèixer i donar a conèixer les nostres *pop-ups*. Actualment, he decidit tancar el projecte, i amb el tancament ens surt la necessitat d'escriure una carta per arribar a totes aquelles i tots aquells que ens heu seguit a través del paper, que any rere any per Nadal heu entrat a la *pop-up* dient: ostres, aquest any ens pensàvem que no us trobaríem! Tot són etapes i aquí arriba la fi de la nostra etapa amb Nou Moscada. No sabeu com estem d'agraïdes amb aquests més de deu anys... Primer de tot vull donar-te les gràcies a tu, a la que ens ha seguit, comprat i parlat bé de nosaltres. Sense tu Nou Moscada no hauria existit.

(Continua a la pàgina 33)

Ucraïna i els valors de la ciència

Albert Palou Vilar
Relacions Institucionals i
Comunicació del CT BETA

Aquesta setmana es compleixen dos anys de l'inici d'un dels episodis més negres de la història recent d'Europa, la invasió militar d'Ucraïna per part de Rússia i l'inici d'una guerra que pot estancar-se per massa temps. Una guerra ho capgira tot, i el món de la ciència no se n'escapa.

Com ha afectat la guerra d'Ucraïna al seu ecosistema científic? No és només el fet d'haver-se d'adaptar al canvi sobtat de prioritats d'una societat. Aquesta guerra va provocar que molts científics i científiques d'aquest país formessin part de la gran onada de persones refugiades o desplaçades per culpa d'aquest conflicte. A més, moltes universitats i centres de recerca de la zona ocupada s'han vist obligades a tancar o a traslladar tota la seva estructura cap a altres zones del país, a l'empara d'altres institucions. Construir un ecosistema científic és molt difícil, però destruir-lo no ho és tant.

La ciència aporta valor, però també valors, i això qui ho té més clar que ningú és la mateixa gent de la ciència. El personal científic ucraïnès serà una peça clau per a la reconstrucció d'una societat que en cap moment ha deixat de pensar en el seu futur. Per fer alguna cosa, l'endemà mateix del primer dia de guerra des del Centre BETA de la UVic-UCC ens vam fer un propòsit que d'entrada semblava minúscul: oferir una part dels nostres propis recursos per donar l'oportunitat de fer una estada amb nosaltres a personal científic ucraïnès que s'hagués vist afectat pel conflicte.

Les coses que es comencen amb inconsciència

(Ve de la pàgina 32)

Vaig començar a construir Nou Moscada fa més de deu anys, i els últims sis anys els he remat fort de la mà de la Carla. Durant aquests anys hem creat un projecte que ha dissenyat i produït productes amb respecte, coherència i amb molt d'amor. Hem obert locals i els hem transformat en espais bonics i confortables per poder-te rebre i ensenyar-te totes les nostres col·leccions. Avui només ens queda donar-vos les gràcies, per haver-nos donat suport i fet costat. Nou Moscada, en part, és fill d'un boca-orella i de l'amabilitat de les persones. Com deia el gran Carles Capdevila, "l'amabilitat pot ser la idea més revolucionària". I així ha estat amb nosaltres. En un món on es premia la rapidesa i la competitivitat us volem agrair la vostra amabilitat, els somriures en entrar a les nostres botigues... Gràcies de veritat. Si practiquéssim més de tot això, el món seria molt diferent. Moltes gràcies a tots els que heu format part del projecte internament. A les meves amigues que van crear amb mi la marca (Cris, Alba i Sara), a la Míriam que em va ajudar a posar la primera pedra per començar a construir, a cada persona que ha treballat amb nosaltres en aquest projecte (David, Iman, Núria, Merçe, Aina, Vinyet, Glòria, Anna). A totes les meves amigues que han fet de models, de venedores o el que els he demanat. A tots els nostres proveïdors, gràcies per cosir, fotografiar i estimar cada un dels nostres somnis. A la Paloma i en Miquel, els nostres consultors, per acompanyar-nos a construir-nos, desconstruir-nos i fer-nos créixer. A la Carla, el meu *yang* més preuat, que juntes hem pujat i baixat les muntanyes més bèsties. I a la meua família, per apuntar-se sempre a totes les meves bogeries i viure-les com si fossin seves. És bonic tancar un projecte que va començar sent un somni personal i ara ja és una mica de tots. Per acabar, m'agradaria afegir que hem de tenir

El personal científic ucraïnès serà una peça clau per a la reconstrucció d'una societat que en cap moment ha deixat de pensar en el seu futur

solen acabar sent les més poderoses. En menys d'una setmana, centenars de centres i grups de recerca i universitats d'arreu d'Europa ens vam

clar que el consum és la nostra millor batalla. Escull bé on i què compres... perquè aquesta és la millor manera de construir el món en què vols viure.

Carla Basagaña Pagespetit i Eva Puigdollers Vivet, de Nou Moscada
Vic

El poder de la unitat

La força i la unitat del poble són dos aspectes importants que determinen l'èxit de qualsevol estat. La unitat popular és quan les persones s'uneixen al voltant d'un objectiu comú i treballen junts per aconseguir aquest objectiu. Això podria ser qualsevol cosa: des de lluitar pels drets i llibertats fins a la lluita contra la corrupció i altres problemes socials. La força de la gent es manifesta en la seva capacitat de suportar amenaces i reptes externs. Això podria ser una guerra, una crisi econòmica, desastres naturals o altres amenaces. El poble ha d'estar preparat per lluitar i no tenir por de defensar els seus interessos i valors. Tanmateix, per aconseguir la unitat i la força hem de treballar junts i donar-nos suport mútuament. Cada persona ha d'entendre que les seves accions i decisions afecten la vida dels altres i que tots hem de lluitar pel bé comú. Així, la força i unitat del poble són factors clau per al desenvolupament reeixit de l'Estat. Ens permeten superar dificultats i assolir els nostres objectius. És important recordar que només treballant junts i donant suport mútuament podem assolir l'èxit i la prosperitat reals. Com deia l'escriptor japonès Ryunosuke Satoro, "individualment som una gota. Junts som un oceà".

Mariam Chichoyan
Vic

constituir en una xarxa espontània que ha arribat a oferir 5.000 llocs de treball per a personal científic ucraïnès. Per desgràcia, el bé més preuat al món de la recerca són els seus recursos econòmics, posar-los sobre la taula d'aquesta forma és una demostració de compromís amb la societat que no es pot oblidar.

En el nostre cas, el que havia de ser només una oferta es va convertir en la incorporació temporal de vuit persones provinents d'Ucraïna al nostre equip, en gran part gràcies al suport, la voluntat i la paciència de molta gent de la UVic-UCC que van decidir fer-se seu el projecte. Tampoc hauria sigut viable fer res de tot això sense el suport d'entitats i administracions del territori i de les famílies que van posar casa seva a disposició durant els primers mesos. Vam fer el que vam poder i potser ens vam equivocar en moltes coses, però tot es va fer amb l'única idea al cap d'intentar ser útils.

Dos anys després, Science for Ukraine ja és una entitat legalment constituïda que encara treballa per mantenir connectat el sistema de recerca ucraïnès amb el discurs científic global. D'aquella petita comunitat ucraïnesa que va passar uns mesos amb nosaltres, n'hi ha que han decidit tornar al seu país, n'hi ha que s'han integrat definitivament al nostre equip i n'hi ha que després de la seva etapa a Vic han trobat oportunitats increïbles en altres centres de recerca d'Europa.

Hi ha experiències professionals inesperades que et canvien la manera de veure moltes coses i que acaben transcendent a un pla personal que no et podies ni imaginar. Potser, al final, és tan simple com descobrir que no és el mateix veure una guerra per la televisió que viure-la a través dels ulls d'algu estimat.

Quan el món s'atura

Quan el món s'atura, resulta impossible oblidar... Cada detall, cada olor, cada sensació que et va recórrer el cos, tots ells quedaran en tu per sempre. Recordaràs el sol càlid d'aquell dia fred d'hivern, quan del dia es va fer de nit de cop, quan el buit es va fer tan gran que no hi havia consol. Per sort, el temps i la memòria ens porten a llocs on hem estat feliços, a moments on res ha importat més que el ser-hi presents i gaudir de la companyia, i són aquests moments els que mantenim vius per recordar-te cada dia i trobar-te a faltar des de la felicitat d'haver compartit la vida amb tu. En memòria de Ramon Gala.

Marta Gala Torelló

Agraïment

La família de Francisco Moreno Rubio volem agrair les mostres de condol rebudes a causa del seu decés, així com la professionalitat dels equips del SEM i la unitat d'Urgències de l'Hospital Universitari de Vic, el passat 19 de gener, i l'atenció rebuda durant les darreres setmanes a l'UCI per part dels equips de traumatologia i medicina interna de l'Hospital Vall d'Hebron, de Barcelona.

M. Rosa Crespi Escarrà i fills Torelló

Fe d'errors

A la pàgina 38 de l'edició de dilluns s'informava que Esther Pardo, vicepresidenta de la Federació Catalana de Cors Clavé de Catalunya, va intervenir durant l'acte quan havia de dir que ho va fer Andrea Escalada i Sancho, que també n'és vicepresidenta.

En totes les cartes enviades a la secció de la Bústia hi ha de constar el nom i els cognoms del seu autor o autors, l'adreça, el número de telèfon i el DNI. D'acord amb la Llei de Protecció de Dades, informem a tots els lectors que enviïn cartes que les seves dades seran incloses en un fitxer,

propietat del grup empresarial Grup EL 9 NOU per tal de poder gestionar i informar als lectors de la carta que ens envia. Les cartes es poden portar a la redacció d'EL 9 NOU o enviar-les per correu o correu electrònic: Vic: Carrer Sant Antoni M. Claret, 3; direccio@vic.el9nou.com.

“Ser dona i amb negoci fa que t’hagis de reafirmar molt i molt sovint”

Entrevista a Carol Solanich, gerent de Postres Masgrau

Torelló

Isaac Moreno

Carol Solanich (Torelló, 1967) és la gerent de Postres Masgrau, una empresa fundada per la seva mare i les seves tietes com una forma d’autoocupar-se elaborant mató i flams a partir de la llet de la casa familiar. L’empresa, per tant, sempre ha estat governada per dones i Solanich en fa bandera, fita idònia per tancar el primer cicle d’entrevistes del Fem DEO. A Masgrau reivindiquen ser els creadors del flam de mató. Elaboren cada mes 200.000 flams, acaben d’estrenar unes instal·lacions al polígon Matabosch de Torelló, facturen 2,5 milions i donen feina a 12 persones.

Acabem aquest primer cicle d’entrevistes a dones d’empresa en una empresa que sempre ha estat governada per dones.

Sí, l’empresa la van crear la mare i les dues tietes. Per circumstàncies de la vida, van començar a vendre llet, de la llet en van fer mató, i de mica en mica van provar amb el flam de vainilla, amb totes les dificultats de l’època, el flam d’ou...

De quin any estem parlant?

De mitjans dels 60, tot era més precari. A l’obrador eren tot dones perquè van agafar dones del poble (Sant Vicenç) que no tenien feina o eren mestresses de casa. I així ha estat sempre conceptualment una empresa de dones.

I per tant, la segona generació, vostè i el seu germà

Fortià, sempre van créixer entre pots de llet.

La nostra infància va estar envoltada sempre de llet, de llet i de postres làctiques, sí.

I en quin moment fan el salt, prenen el relleu?

El que passa amb les empreses familiars és que quan has de decidir el futur professional, no vols quedar-te en un negoci que demana molta implicació. Hi ha un moment que vols descobrir el món i més tard un altre que, sense voler, et vas ficant al negoci. Fins que arriba un punt que som la mare i nosaltres. I el canvi generacional no és fàcil perquè la mare ho ha portat tota la vida, ella era molt emprenedora, i hi ha les típiques tensions generacionals.

I això quan va ser?

Cap als anys 90.

Aquest accent femení què ha aportat a l’empresa?

El ser dona i amb negoci fa que t’hagis de reafirmar molt i molt sovint. I això et va conformant d’una manera determinada que a vegades, sense voler, et tornes molt dura perquè t’has de reafirmar davant molts homes, perquè la majoria de l’entorn són homes. Però de mica en mica vas ocupant un lloc de respecte i et vas sentint molt empoderada quan ja domines el tema. Al principi no, al principi costa molt.

Deia que la mare i les tietes de seguida van donar feina a dones del poble.

Aquest vessant social també és femení?

Això és molt bonic. Jo, de la meva mare, he agafat la part

social perquè dones feina a dones del poble i les ajudes a tenir una segona compensació econòmica. O, per exemple, mai hem volgut llençar els flams que presenten algun desperfecte i sempre els hem donat al banc d’aliments. Això et fa conèixer gent de menjadors socials. L’àmbit social és molt important.

I més sensibilitat a l’hora de conciliar, per exemple?

El fet de ser dona, portar l’empresa i passar per tots els moments de la dona, des que tens família o tot el que et va passant al llarg de la vida, et fa viure amb una empatia i saps què pot passar. Que el nen pot tenir febre, que has d’anar al metge... Aquesta sensibilitat et fa entendre que a vegades es pot arribar una hora tard. Ara bé, no tot és tan maco en els negocis, perquè el negoci, etimològicament, és la negociació de l’oci. I amb nens petits és dur. Sempre arribava tard, a la piscina, a Pastorets...

I els caps de setmana, fires...

Sí, però en el meu cas, com que la família també venia a les fires, era com una festa major. A la fira és molt bonic perquè trobes el client final, i tant al Làctium com al Medieval, com a Barcelona, és quan veus que el producte segueix agradant. Els mateixos clients t’ho diuen. Molts fan allò de “mmm...”.

Les tres emes de la imatge corporativa de la marca.

I aleshores dius: anem bé.

La mare i les tietes comencen a produir en un garatge?

Sí, als baixos de casa. Elles

Carol Solanich davant les oficines de les noves instal·lacions de Postres Masgrau, al polígon de

“La mare i les tietes quan anaven a repartir semblaven Rita Hayworth”

estaven a Masgrau i van començar a anar a Vila-seca, Borgonyà, Torelló, Manlleu, Roda, Sant Hipòlit, l’entorn més proper. Van començar amb una Lambretta i més tard amb un dos cavalls. Era molt bo perquè treien els seients de darrere i allà ho portaven tot. Eren tipus Rita Hayworth. La tieta Rita sempre anava a repartir amb un vestit-jaqueta, súper elegant, amb els llavis pintats, amb uns cistellet amb blondes

“El meu germà va crear el flam de mató. A Masgrau en vam ser els impulsors”

cosides, d’aquells de vímet... I arribaven, posaven un paper, i ho tombaven tot directament a granel sobre la balança. Era boníssim. Elles al matí elaboraven, dinaven, a la tarda empaquetaven, organitzaven el cotxe, el carregaven, s’arreglaven i sortien a repartir. I a 2/4 de 10 sempre tornaven a casa.

En aquests primers anys de l’empresa munyien vaques a Masgrau i elaboraven. Ara la llet, la compren.

CaixaBank planteja a Vic els reptes econòmics del 2024

Vic CaixaBank va reunir aquest dilluns a Vic 90 clients de l’entitat per analitzar l’evolució dels mercats i donar a conèixer les previsions econòmiques i financeres de 2024. La jornada s’emmarca en el cicle anual de conferències Perspectives. El chartered financial analyst d’Estratègia d’Inversió de CaixaBank Asset Management, Fernando Rodríguez, i el director comercial de banca privada a la direcció territorial de CaixaBank a Catalunya, Joan Ignasi Prat, van exposar els canvis estructurals i conjunturals que afecten el comerç, la inflació, el creixement i la política monetària a les principals regions del món. Entre els factors més rellevants van destacar la desglobalització, l’augment del paper de l’Estat, la relocalització de cadenes de producció, la plena ocupació a Occident o la transició energètica. “El 2024 el creixement global continuarà sent robust, amb potencial de sorpreses positives des d’Europa i la inflació mantindrà la seva moderació, tot i que el sol pot estar per sobre dels objectius explícits dels bancs centrals.” Rodríguez també va avançar que “els tipus baixaran, encara que potser no tant com descompta el mercat i els beneficis empresarials continuaran pujant, potser més de l’esperat, si es materialitza una acceleració de la productivitat”.

Matabosch de Torelló

ALBERT LLINÓS

“La competència l’hem canviat per la col·laboració amb altres elaboradors”

Sí. Ara la llet ens la porten aquí, en cisternes, fem totes les analítiques corresponents i elaborem.

I de la casa originària n’ha quedat el nom, Masgrau.

Fins al canvi generacional, els noms gairebé els posava la gent. Vam ser La Pagesa, perquè elles eren pageses. Llavors, ja vam voler modernitzar-nos una mica i ens vam dir Làctics Masgrau. Semblava que allò era més modern. I llavors, vam treure

“Hem de comprar el flam de mató pensant en quin moment el gaudirem”

la paraula Làctics, perquè a mi no m’agradava, era molt genèrica. Però més tard va haver-hi un punt d’inflexió en adonar-nos que la gent no ens reconeixia. Aleshores vam recórrer als Jordis de Control Z Visual, amb el Jordis Salvans teníem molt bona connexió. Ens van fer tres propostes i vam triar les emes i des d’aleshores s’ha notat una empenta amb una imatge molt reconeixible, molt fresca, com nosaltres. La gent veu

les emes, que són molt visuals, i ens identifica.

Què aporta la segona generació al projecte?

Intentes optimitzar l’empresa, que les coses funcionin, que siguin més fàcils, i amb més visió de futur. A més, el 2005, el meu germà, que és molt inquiet, treu el flam de mató i, al cap de poc, també la recepta del pastís de formatge, a l’estil del *New York Cheesecake*, que és molt cremós, molt untuós, molt suau, i té molt bona acceptació. Aquests dos productes es van convertir en els productes estrella i ens van donar una empenta.

El flam de mató és una creació de Masgrau que després altres han adaptat?

Exacte, sí. Ara n’hi ha molts, de flams de mató, ja és un producte habitual. Va ser una experiència professional molt bonica.

Se sap prou que l’origen és aquí?

Possiblement no ho vam saber treballar en el seu moment prou bé, perquè realment vam ser els impulsors d’aquest producte. S’hauria pogut difondre més.

I aquesta empenta que donen els dos productes, com es materialitza?

Es comença a anar a restaurants, a buscar distribuïdors, entrem a la gran distribució, cosa que d’entrada impressiona... Vam augmentar la producció molt. Podríem parlar d’un 40% de creixement. Va ser molt bèstia.

I d’aleshores fins ara?

Hem anat creixent, però estàvem limitats. Les instal·lacions de Sant Vicenç no donaven per a més, anàvem molt collats. Ara, al fer el pas a aquestes instal·lacions, podem atendre millor la demanda. Ara, per exemple, ens ha de venir a auditar una gran superfície i si ho podem fer un pas molt gran.

Ara acaben d’estrenar unes noves instal·lacions a Torelló.

Això és una injecció d’autoestima brutal, perquè ara

tenim un espai idoni per treballar. Tenim un espai que permet complir 100% la normativa sanitària, rebre gent, treballar a gust. És una passada.

Quines característiques té aquest espai?

Són 1.500 metres quadrats repartits en dues plantes. És una nau tècnica. Puges per les escales, vas cap als vestidors, separats, un menjador... I unes altres escales per baixar directament a l’obrador. A baix és tot obrador, forns... Hem buscat que el circuit fos el màxim d’estricta perquè no hi hagi cap mena de creuament. Que pugui sortir un producte 100% garantit sanitàriament.

Quina inversió han fet?

Dos milions d’euros. Que també costa això...

Aquí també elaboren per a altres productors.

Al principi va costar prendre la decisió, però t’adones que tens la possibilitat d’entrar en un mercat en el qual d’entrada no hi series. El concepte de les competències l’hem canviat pel de col·laboració. Puc comprar nata, tot de matèries d’aquí i, com a contrapartida, puc fer els flams que el que fa la nata també pot vendre. Podem crear moltes sinergies.

És a dir, fer xarxa amb ramaders o altres elaboradors i intercanviar-se els productes.

Sí, perquè no tothom és bo amb tot. Per exemple, nosaltres no hem fet mai iogurts i, de fet, tampoc en venem, però si fos el cas seria més lògic agafar els iogurts d’algú que ja els està fent i fer un intercanvi.

Treballen només amb llet de vaca?

Ara hem tret el pastís de formatge de cabra.

Es nodreixen d’un sector, el vaquer de llet, que sovint ha alçat la veu pel maltractament que pateix de la indústria i la gran distribució.

Projectes com el seu ajuden a sostenir petits ramaders.

Pels ramaders és important

poder dir que la seva llet es queda a la comarca, que es transforma en un producte bo, que la gent el comprarà aquí i fas molt territori. Això és molt bonic, perquè també podríem parlar de tot el que ens ve de fora, de massa lluny, i no és necessari. No és necessari que vinguin productes del Marroc, de Sud-àfrica... Primer, perquè a Catalunya tenim prou productes bons i comercialitzables i segon, per la petjada de carboni

Això és una interpel·lació al consumidor.

Com a consumidors tenim molta responsabilitat. Els productors tenim la responsabilitat que el producte surti amb unes condicions impecables. S’ha de transportar i ha d’arribar a la botiga de forma impecable. Llavors, entenem que les botigues o les grans superfícies mantenen la línia de fred perquè el producte arribi a casa impecable. Però també hi ha la responsabilitat de la persona que ha comprat un flam de mató o un producte artesanal quan està a la nevera. No podem deixar aquest producte a la nevera i esgotar la data consumible. L’hem de comprar pensant en el moment, com a molt al cap de dos dies, que tindrem temps per gaudir d’aquell flam de mató.

Com hem de saber distingir quan un mató és bo?

El mató ha de tenir una textura que quan l’agafis amb la cullereta no s’engruni. El mató que s’engruna no és bo. L’has de poder agafar amb la cullereta, que et quedi un tall net i que amb l’aroma ja es noti que t’estàs posant una cosa molt bona al paladar. I quan és a la boca queda aquell regust que te’n recordes que has menjat una cosa bona. Molt bona.

Hi haurà tercera generació a l’empresa?

Als meus fills no els he vinculat mai a l’empresa. Ells ara han d’estudiar, viatjar i viure. Si ho senten, que no ho creg, poden venir. Però si no, no val la pena.

El paranimf de la UVic acull la segona jornada Growth, de lideratge en valors

Vic Empresa, persones i entorn. Són els tres motors que tota nau espacial ha d’accionar per poder enlairar. Amb aquesta premissa arrencava la segona edició del Growth, una jornada centrada en el lideratge en valors que aquest dijous va reunir 150 persones (la majoria, empresaris) al paranimf de la UVic. El director general de la Fundació Universitària Balmes, Jordi Baiget, destacava la importància de vincular en esdeveniments com aquest empreses i universitat. Entre els ponents, Enric Jové, CEO de l’agència McCann Worldgroup Barcelona, va parlar d’activisme i de com construir una marca: una idea que impliqui quatre ingredients clau (canvi, confiança, empatia i relació) i que, sobretot, estigui ben executada. Per la seva banda, Andrea Draper, cofundadora d’Octava, consultoria per a la transformació de líders i equips, va parlar de la humilitat del líder. La part més lúdica de la jornada arribava amb el *show game*, una experiència que combinava el joc amb la divulgació del lideratge en valors. C.D.

UVIC-UCC

Jordi Pladevall, de Torelló, recull el premi Emprèn

Barcelona El torner de Torelló Jordi Pladevall Arxé va recollir dilluns al Palau de la Generalitat la placa que el reconeix amb el Premi Emprèn 2023, en el marc dels Premis Nacionals d’Artesania. Pladevall, tercera generació al capdavant del negoci artesà La Torneria, ha estat reconegut “per l’adaptació de l’empresa a les necessitats actuals del mercat, mitjançant la recerca, el disseny, el desenvolupament de nous productes, la formació i una acurada estratègia de mercat”.

Una petita delegació d'Osona, el Lluçanès i el Ripollès, entre els 5.000 manifestants i 700 tractors

La pagesia porta les protestes a Madrid per fer "cedir" el Ministeri

L'Audiència Nacional ratifica la resolució del càrtel de la llet

Madrid

EL 9 NOU

La sala del contenciós administratiu de l'Audiència Nacional ha ratificat aquest dimecres la resolució de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència conforme nou empreses lleteres van intercanviar informació comercial sensible per coordinar la compra de llet a Espanya i pactar el preu a pagar als ramaders entre els anys 2000 i 2013. D'aquesta manera, tot i rebaixar les sancions respecte a la resolució de la CNMC, l'Audiència Nacional reconeix l'anomenat càrtel de la llet.

Les empreses sancionades són Lactalis, Pascual, Danone, Nestlé, Puleva, Capsa, Celega, Schreiber i els gremis regionals de Catalunya i Galícia. "El català es va dissoldre just després de la demanda", tal com recordava aquest dijous a EL 9 FM el responsable del sector boví de llet d'Unió de Pagesos, Marc Xifra. Les sancions van des d'11,6 milions a Lactalis o 8,5 milions a Pascual, fins als 929.000 euros de Schreiber.

L'origen de la resolució és una demanda col·lectiva iniciada a Catalunya i coordinada al principat per Redi Advocats. "La multa es paga a l'Estat però no es compensarà als ramaders que hem estat les víctimes de la mala praxis. Per tant, després d'aquesta resolució, els ramaders hem reclamat danys i perjudicis i esperem que se'ns compensi", explica Xifra. Resolt aquest cas, Unió de Pagesos espera resposta de la segona demanda presentada, que acusava de càrtel la gran distribució.

Madrid

EL 9 NOU

La tercera setmana consecutiva de mobilitzacions de la pagesia ha tingut Madrid com a epicentre. Dimecres s'hi van concentrar prop de 5.000 pagesos i uns 700 tractors (només es va permetre arribar al centre la meitat dels que s'hi van desplaçar) de tot l'Estat espanyol, convocats per la Unió d'Unions, de la qual forma part Unió de Pagesos. Des de Catalunya s'hi van desplaçar sis tractors i prop de 500 pagesos, 17 dels quals de les comarques centrals.

La jornada va estar marcada per les tensions entre els manifestants i el cordó policial que no els va permetre arribar al Ministeri pel "primer recorregut que havíem comunicat", segons explica la ripollesa Raquel Serrat, responsable de Dones i membre de la Comissió Permanent Nacional del sindicat agrari. Serrat va viatjar

Oriol Rovira i el seu antecessor, Ramon Soler, dimecres, davant el Ministeri

a Madrid dimarts amb cotxe acompanyant els conductors dels sis tractors catalans que obrien la marxa a la capital de l'Estat. Des de primera línia, Serrat va veure com "van agafar el nostre coordinador estatal, Luis Cortés, el van arrossegar per terra i el van pegar amb porres. No volíem que ens estomaquessin, vam

intentar negociar i finalment vam canviar el recorregut". La marxa va acabar a les portes del Ministeri, però els manifestants no van ser rebuts pel ministre Luis Planas.

Des d'Unió de Pagesos lamenten que la representació del sector a les taules sectorials de l'Estat no és representativa del sector. "Hi ha comu-

nitats on fa anys que no es fan eleccions i sempre hi ha els mateixos sindicats. La Unió d'Unions representa el 20% del sector i no hi és", recorda Oriol Rovira, coordinador d'Unió de Pagesos a Osona i el Lluçanès, que formava part de la delegació de la Catalunya Central a Madrid, que va viatjar amb AVE des de Lleida.

Per aquest divendres hi ha prevista una reunió a Barcelona amb Fernando Miranda, director general de Produccions i Mercats Agraris. Serrat i Rovira coincideixen a qualificar l'èxit de la mobilització, però lamenten la reacció del govern central "intentant que no fos massa visible", segons Rovira. "El Ministeri haurà de cedir. No té més opció", afegeix Serrat.

Els abusos que pateix la pagesia al mercat, la posició de domini de la cadena alimentària o la competència deslleial fora de la UE són alguns dels aspectes que van fer anar els pagesos a Madrid.

Ribes habilita un espai de cotreball a la biblioteca

Ribes de Freser L'Ajuntament de Ribes oferirà un nou espai de cotreball que s'ubicarà a la Biblioteca Terra Baixa i començarà a funcionar a partir del mes de març. El consistori ha signat un conveni amb la Operativa de Ripoll per tal que s'encarregui de dinamitzar l'espai de forma gratuïta. La zona de cotreball s'ubicarà entre la planta baixa i el primer pis i tindrà capacitat per acollir entre 30 i 35 persones diàries. A més, també es posarà una cafeteria a la planta baixa. Hi ha la previsió d'instal·lar-hi un elevador, perquè les persones amb mobilitat reduïda puguin accedir al pis superior. L'alcaldessa de Ribes, Mònica Santjaume (Junts), explica que volien tenir un espai de cotreball adreçat als emprenedors i també per resoldre dubtes de l'àmbit laboral. "Ubicant-lo a la biblioteca, no tot es queda al mig del poble i diversifiquem l'activitat", apuntava. L'horari de la biblioteca també s'ampliarà. Fins ara, només obria les tardes de dilluns a divendres i ara també ho farà tots els matins dels dies feiners. **I.Muntadas**

ISAAC MUNTADAS

PREUS AGRARIS

Llotja de Bellpuig (19-2-24)

CONILL: 2,48 (=)
 POLLASTRE VIU: 1,21 (+0,06) - 1,41 (=)
 POLLASTRE SACRIFICAT: 2,41 (+0,09) - 2,43 (=)
 OUS - XL: 2,25 - L: 1,78 - M: 1,58 - S: 1,34
 GALLINA LLEUGERA: 0,06-0,08 (=)
 GALLINA SEMIPESADA: 0,34 / 0,35 / 0,36 (=)
 GALLINA PESADA: 0,45 (=)
 GALL VIU: 0,03 (=)
 ESTRUC: s.c.

Llotja de Vic (16-2-24)

PORC: 2,241 / 2,253 (+0,040)
 GARRINS RAÇA: recollida: 36 / 38 (-2)
 PARTIDA GRAN: 101,50 / 103,00 (+3,50)
 ANOLLS (des de 351 kg): 5,47 / 5,31 / 5,08 / 4,79 (+0,03)
 VEDELLS (fins a 350 kg): 5,52 / 5,32 / 5,13 / 4,91 (+0,03)

FRISONS (+ de 211 kg): 4,86 / 4,78 / 3,52 (+0,02)
 FRISONS (fins a 210 kg): 4,64 / 4,54 / 3,04 (=)
 VEDELLA (261/300 kg): 5,54 / 5,40 / 5,23 / 4,86 / 4,20 (=)
 VEDELLA (221/260 kg): 5,60 / 5,44 / 5,27 / 4,95 / 4,19 (=)
 VEDELLA (180/220 kg): 5,65 / 5,45 / 5,28 / 4,98 / 4,21 (=)
 VACA: 4,40 / 4,20 / 4,00 / 3,00 / 2,30 / 2,10 (=)
 FRISÓ: 55 / 105 (=)
 ENCREUAT: 115 / 230 (=)
 LLET SPOT (€/T): 420/440 (=/
 TÒFONA NEGRA 2a (€/Kg): 120/250/180 (-70/=+30)
 TÒFONA NEGRA 1a (€/Kg): 550/700/650 (+100/+50/+100)

Mercolleida (15-2-24)

PORC VIU selecte: 1,693 (+0,030)
 GARRÍ 20 kg: 82 (+3)
 XAI FI M/F (23 a 25 kg): 4,57 (=)
 XAI FI M/F (26 a 29 kg): 4,42 (=)
 OVELLA DE VIDA (€/Kg): 0,85/0,65 (=)

BLAT PINSO: 218 (-2)
 BLAT PA: 230 (-1)
 MORESC: 208 (=)
 ORDI LLEIDA: 209 (-3)
 COLZA: 388 (=)

Llotja de Barcelona (20-2-24)

GARROFA: 342 (=)
 GARROFA FARINA: 321 (=)
 SOJA PAÍS: 468/t (-2)
 MORESC UE: 208/t (-2)
 BLAT PAÍS: 218/t (-4)
 ORDI PAÍS: 210 (-6)
 FARINA DE PEIX: 1.550/t (-30)
 GIRA-SOL: 232 (=)
 MILL: 500/t (=)
 COLZA: 316/t (-2)
 SORGO: s.c.

L'ALBUM

1978-2023

50

D'EL **9** NOU

Recull d'imatges de 45 anys informant

1980

Imatge de l'N-152. Encara faltaven anys per al desdoblament. No va ser fins al 1998 que es va fer el tram Vic-Manlleu i el 2011, de Sora a Ripoll.

2010

Joan Casals, l'avi del Barça, ha mort fa pocs dies. A la imatge, en una trobada de penyes blaugranes a Prats de Lluçanès. Els aficionats van aprofitar per fer-se fotos amb l'avi del Barça.

ALBERT ALEMANY

CARLES MOLIST

LES APARENÇES NO ENGANYEN

NOVA GAMMA **TOYOTA C-HR**
ELECTRIC HYBRID I ENDOLLABLE

FINS A
15

ANYS DE GARANTIA*
TOYOTA RELAX

TOYOTA CASACUBERTA | Ctra. Manlleu, 36 VIC
www.casacuberta.toyota.es | 93 886 20 22

Gamma Toyota C-HR Electric Hybrid: Emissions CO₂ (g/km): 105 - 116. Consum mitjà (l/100 km): 4,7 - 5,1. Gamma Toyota C-HR Plug-in Hybrid: Emissions CO₂ (g/km): 19 - 20. Consum mitjà (l/100 km): 0,8 - 0,9.
*Consulteu condicions a www.toyota.es

2005

La Salle de Manlleu celebra els 125 anys. Alumnes, exalumnes i germans es van trobar en un dinar que va servir per recuperar vells amics.

El CB Vic fa història a Palència: s'imposa als amfitrions i aconsegueix l'ascens a la LEB-2, l'èxit més important de la seva història.

1999

Manlleu es va bolcar en la celebració dels actes com a Ciutat Pubilla de la Sardana l'any 1999. A la imatge, la celebració del Primer Concurs de Sardanes Ciutat Pubilla, en la qual van participar un total de 39 colles. El moment més àlgid va ser un lluït espectacle que es va fer a la plaça Fra Bernadí.

PISCINESMARTÍ

- CONVENCIONALS
- DESBORDANTS
- AMB FUSTA
- AMB COBERTA
- AMB HIDROMASSATGE...

• Botiga amb tot tipus de complements i accessoris
• Pressupostos a mida

**ARA ÉS EL MOMENT!
NO ESPERIS MÉS I TRUCA**

Pol. Ind. Mas Galí · C. Lleida, 3 · GURB · Tel. 637 527 329 · www.piscinesmarti.com

En contra del reforç de la línia d'alta tensió Vic-Baixàs. Els alcaldes de Vic i Ripoll fan una roda de premsa conjunta oposant-s'hi.

Jordi Serra, d'ERC, agafa el relleu d'Antoni Llach, d'IPR. El pacte ERC-IPR preveia un canvi d'alcalde a mig mandat.

ROGER SALA

JORDI PUIG

1995

L'obertura de l'Eix Transversal va suposar un boom de turistes gironins que venien a Vic després que el nou vial hagués reduït la distància entre les dues ciutats. Els restaurants i les botigues d'embotits van ser els que més ho van notar.

2004

El sindicat Comissions Obreres va retre un emotiu homenatge a 41 persones que eren afiliades des de 1977. Un dels protagonistes va ser l'històric sindicalista manlleuenc Paco Estrella.

SAGI SERRA

AIXÒ NO SÓN REBAIXES, SÓN PREUS DE PROVEÏDOR PER ALS NOSTRES CLIENTS. *i futurs nous clients

CAROL BRUGUERA

Consulta el saló més proper a: carolbruguera.com

A partir d'ara, **tots** els productes de **Kérastase, Revlon Professional i American Crew** estaran a preu de proveïdor de **forma permanent** per tal que els nostres clients puguin utilitzar els productes de més qualitat i més adients per als seus cabells sense que el preu sigui un problema.

SAGI SERRA

1989

La Caminada d'Osona arribava a la quinzena edició. Hi van participar 2.700 persones i constava de més de 20 quilòmetres. La gran novetat d'aquella edició era que per primer cop estava controlada per ordinadors i els participants sabien el seu temps.

1984

La festa major de Manlleu va recuperar el Bicibarris, una iniciativa que tenia com a objectiu conèixer la ciutat fent un recorregut amb bicicleta. L'organització anava a càrrec del moviment Rialles. Va ser tot un èxit.

CARLES MOLIST

àrids manlleu s.a.

**Sorres
Graves
Excavacions
Rebaixos
Transports**

Ctra. C-17, km 68,280 - Les Masies de Voltregà - Tel. 93 850 25 10

El nucli urbà de Manlleu vist des de Vista Alegre. La ciutat es projecta a l'esquerra del riu Ter

ARNAU JAUMIRA

Manlleu, al costat del Ter

El pas del riu explica la història i marca la personalitat d'una ciutat que ja ha consolidat els 20.000 habitants

La història de Manlleu va íntimament lligada a la presència del riu Ter. El curs fluvial, que discorre sense meandres per la ciutat, explica el caràcter històricament industrial d'un municipi que, avui, ja té consolidats els 20.000 habitants. El canal, coronat l'any 1848, va ser el catalitzador de la implantació a Manlleu d'una important indústria tèxtil que va créixer per aprofitar l'energia hidràulica. L'elevat preu del carbó pel transport –baixar-lo de Sant Joan de les Abadesses a Barcelona valia el doble que dur-lo de Cardiff– va convertir Manlleu en una plaça atractiva per implantar-hi indústries.

La presència del canal, ara sense aigua, avui encara ho testimonia. El seu naixement parteix d'una antiga sèquia que, des de 1769, feia moure la roda de fusta del molí de Miarons. Aquesta força es va aprofitar, des de 1829, per fer anar una fàbrica tèxtil adossada al molí. Quan el molí va ser cremat pels carlins el va comprar el fabricant Francesc Puget, que per raons de rendibilitat hi va posar una fàbrica de filats i teixits de cotó. Així va començar a germinar una indústria tèxtil que durant dos segles, de finals del XVIII a finals del XX, va ser la punta de llança de l'activitat econòmica. Moltes de les

antigues fàbriques, com Can Rifà, El Dulcet o Can Llanes, avui acullen altres activitats. I Can Sanglas, el Museu del Ter, un equipament que connecta el passat i el present a través, precisament, d'aquesta mirada sobre l'origen industrial de la ciutat i que s'ha convertit en un potent focus d'irradiació cultural i de preservació de la memòria.

I és que Manlleu va ser bressol de destacades nissagues industrials. D'exemples n'hi ha tants que provant d'enumerar-los és impossible ser exhaustiu. Les famílies Bonaplata i Vilaregut, totes dues originàries de Manlleu, van ser pioneres en l'ús de

la màquina de vapor i el tissatge mecànic a Espanya. Els Sanglas, que van diversificar la seva activitat industrial i es van traslladar a la conca del Llobregat, van fabricar la cèlebre moto Sanglas. I la llista de cognoms és interminable: els Roca Soler, que van fundar a Gavà l'empresa Roca Radiadores; Josep Dulcet, que va ser l'impulsor del que avui es coneix com a colònia Rusiñol; Eduard Rifà, fundador de Ràdio Barcelona, o la família Castell, que a la segona meitat del segle XX controlava un imperi empresarial amb ramificacions al tèxtil, Gossypium; l'alimentació, La Piara; la farmàcia, Funk; les finan-

ces, Banco de Madrid, o els mitjans de comunicació, *Tele Expres* i *El Mundo Deportivo*. Són exemples, espaiats al llarg dels anys, d'una empena industrial que troba l'origen en el riu. I avui el Ter, i el passeig del Ter, continuen essent un signe d'identitat d'una ciutat que torna a viure de cara al riu. La façana fluvial n'explica el passat, però també serveix per projectar la ciutat cap al futur. El riu forma part de la personalitat d'un Manlleu que es reivindica com a capital del Ter, que supera els 20.000 habitants i que fa passos per connectar amb una tradició que té la indústria com a estendard.

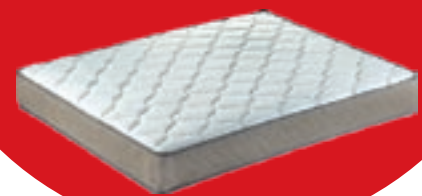
193€ MATALÀS MOLLES + VISCO
90x190CM

133€ MATALÀS HR + VISCO
90x190CM

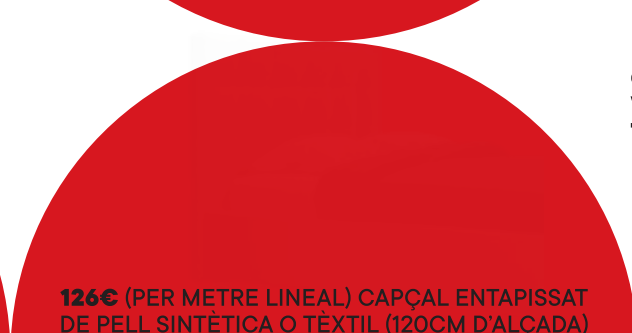
171€ MATALÀS MOLLES CLÀSSIQUES
90x190CM

418€ CANAPÈ ABATIBLE DE
PELL SINTÈTIC 150x190CM

126€ (PER METRE LINEAL) CAPÇAL ENTAPISSAT
DE PELL SINTÈTICA O TÈXTIL (120CM D'ALÇADA)

C. VERGE DEL PILAR, 2 – 4 MANLLEU
WWW.IDEESMANLLEU.COM
T – 93 889 50 00

SUKI.WS

idees
deManlleu

Aposta per l'ocupació de qualitat

L'OPE vol fomentar els llocs de treball en el sector del metall, que té un fort arrelament

Manlleu és un municipi conegut pel seu teixit industrial, sobretot pel sector del metall mecanitzat. Des del 2022, l'Oficina de Promoció Econòmica de l'Ajuntament (OPE) està intensificant l'aposta per fomentar l'ocupació. Per fer-ho, han posat en marxa dos projectes.

El primer vetlla per millorar la qualitat de l'ocupació del municipi i de la seva àrea d'influència. El projecte es va iniciar amb converses amb l'empresariat durant el 2023, d'on van sortir ítems per qualificar l'ocupació que s'ofereix. La gestió de les persones era un tema prioritari a tenir en compte. Durant l'anàlisi, l'OPE va comprovar que hi ha talent que es perd per males gestions relacionades amb capital humà. Des de l'Ajuntament afirmen que treballar aspectes com la gestió d'equips, la motivació o la cura de les persones va permetre a les empreses conèixer la seva situació i millorar-la, així com també millorar la qualitat del treballador.

El projecte es basa en la

La indústria del metall és un sector important en l'economia manlleuena

creació d'una línia d'assessorament en gestió d'equips que va cridar l'atenció de diverses empreses. El 2023 van ser més de trenta les interessades i vuit les que van rebre assessorament. Aquest any, en la seva etapa inicial,

ja n'hi ha una dotzena més que hi volen participar. Una vegada analitzades les problemàtiques, s'inicia el treball d'assessorament especialitzat per millorar el que tingui a veure amb les persones. L'objectiu és millorar la qualitat

de l'ocupació i que no quedin vacants descobertes.

Per altra banda, el segon projecte va dirigit a la formació de les persones amb l'objectiu que millorin els seus coneixements en mecanització bàsica en el sector

del metall. Alhora, també s'està realitzant formació a alumnes d'ESO per mostrar-los sortides professionals relacionades amb el sector i els cicles formatius.

En la primera edició que es va realitzar l'any passat, de les quinze persones interessades, tres van entrar a treballar en alguna de les empreses que col·laboraven amb el curs. Les opcions

Que hi hagi treballadors preparats i que el lloc de treball sigui atractiu

formatives són moltes, ja que des de l'OPE s'ofereixen cursos personalitzats segons necessitats empresarials o formacions subvencionades fetes a mida per als treballadors.

Paral·lelament a aquests projectes, es va iniciar una altra investigació l'any 2020 sobre la cadena de valor de la indústria del metall mecanitzat. Detectar les fortaleces i les debilitats del sector va permetre desenvolupar també projectes destinats a connectar empreses amb proveïdors de la zona.

ALBERT LLIMOS

- MANTENIMENT
- REPARACIÓ
- VENDA
- FABRICACIÓ

- Bombes
- Motors
- Reductors
- Ventiladors
- Transformadors
- Embragatges
- Depuració
- Accessoris
- Recanvis

C. Sogorb, 118 cantonada Fontcuberta - 08560 Manlleu
Tel. 93 851 30 50 - 654 34 89 91 - vilalta@emhv.net - www.vilalta.emhv.net

El nou polígon avança a temps

La construcció del nou polígon El Pla del Mas de Manlleu avança segons el que estava previst i de cara a l'estiu finalitzaran les obres d'urbanització. L'Ajuntament ha rebut aquesta setmana la petició d'una de les empreses establertes al municipi per realitzar una primera llicència d'obres d'ampliació. David Bosch, regidor de Transformació Econòmica i Estratègia de Ciutat, afirma que és "una bona notícia", ja que demos-

tra que el projecte "tirarà endavant".

L'adjudicació de les parcel·les, de 9.000 metres quadrats de sòl industrial, es farà a través d'un concurs en format subhasta. Amb aquest sistema s'espera obtenir uns 2 milions d'euros que permetran construir la ronda nord, el vial que ha d'enllaçar el polígon amb la carretera de la Miranda i la sortida cap a Torelló, la C-37 i els principals eixos viaris d'Osona. "Sabem el preu de partida

de les parcel·les, perquè està taxat, i és molt competitiu respecte a altres municipis de la comarca tenint en compte que El Pla del Mas es troba en una ubicació estratègica", destaca Bosch.

Està previst que el termini d'execució de la ronda sigui de quatre mesos, amb la vista posada a finals d'any. Segons el regidor, "les bones comunicacions són un dels punts forts del projecte. Les hem treballat, i poden animar empreses a venir a Manlleu".

PLA DEL MAS
UN NOU ESPAI PER A UNA
NOVA INDÚSTRIA

66.000m² de sostre industrial edificable

OPE Oficina de Promoció Econòmica | Ajuntament de Manlleu

Oficina de Promoció Econòmica. AJUNTAMENT DE MANLLEU

93 851 50 22 | empresa@manlleu.cat | www.manlleu.cat/ope

Un comerç proper i arrelat

Un assessorament personalitzat i un producte de qualitat, trets distintius del comerç de proximitat

El comerç de proximitat viu en general una època complicada a causa de l'auge de les grans superfícies i els canvis d'hàbits de consum de les persones. Malgrat això, Manlleu ha mantingut sempre viu el seu comerç de poble, convertint-se en un referent a la comarca. Actualment, Manlleu Associació de Botiguers (MAB) aposta per promoure l'oferta comercial a través d'activitats durant tot l'any al municipi. Algunes d'elles són els mercats puntuals, la campanya de Nadal o les nits d'estiu on es combina amb gastronomia per oferir experiència als visitants.

"Totes les activitats que fem són un èxit, no tenim un perfil de client molt definit, però ens ve cada cop més gent de fora del municipi perquè els assessorem en les seves compres", afirma Albina Vilalta. Ara fa un any que la van designar presidenta del MAB i reconeix que ella creu en impulsar Manlleu. "El comerç no pot morir perquè és el que dona vida al

Els comerciants aposten per posar al dia els establiments i adaptar-se als nous hàbits de consum

carrer. Som qui posem llum i acompanyem la gent."

Actualment, el municipi ofereix tot tipus d'establiments: merceries, moda, gastronomia, queviures... "Totes les persones que hi

ha al capdavant són professionals." Això, diu, és el que els diferencia de les grans superfícies. El comerç de proximitat té un avantatge competitiu i és el tracte personalitzat. "Manlleu disposa

de botigues amb marques i peces molt bones, de gran qualitat."

Un dels principals canvis als quals s'estan enfrontant és la irrupció de les noves tecnologies. "Animo els boti-

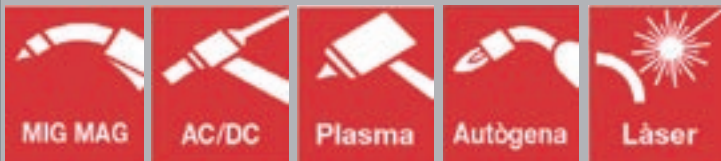
guers del MAB que apostin per les xarxes socials perquè és un aparador virtual i situa Manlleu al mapa", afegeix Vilalta. Des de l'associació han vist un augment cap a un client de fora del municipi, que hi arriba després d'haver vist l'entorn digital d'alguna de les botigues. "Apostar per les xarxes socials és competitiu i si ensenyem bé el producte, llavors venen a veure'ns." Apostar per aquests nous canals de comunicació facilita el reconeixement de marca. Vilalta reconeix que el MAB sempre opera de la mà de l'Ajuntament a tots els actes que s'organitzen: "Sempre anem de la mà".

Els botiguers del municipi volen que es visualitzi la seva feina i la seva activitat. "Treballem pensant en el ciutadà i en el nostre municipi." La presidenta vol animar a totes aquelles persones interessades a emprendre, sobretot els més joves, a muntar el seu propi negoci. "Tenen el futur per endavant i han d'ajudar-nos a omplir el poble."

Aquest mes de febrer, s'ha engegat una campanya per donar visibilitat als comerciants del MAB. Les persones que endevinin les caricatures de 115 persones d'un plafó del poble entraran en un sorteig d'una de les caricatures.

ALBERT LLIMÓS

SOLDADURES ESPECIALS

PRAT CASAJOANA SA

Puigpardines, 20 - MANLLEU
Tel. 93 851 12 79
info@pratcasajoana.cat

EL MERCAT DE MANLLEU US OFEREIX:

- Productes de km 0 i de proximitat
- Productes d'alta qualitat
- Aparcament
- Servei a domicili
- Accessibilitat
- Wifi

ENS TROBARÀS

De dilluns a dissabte de 8 a 14.00. Dijous i divendres de 16 a 20.00
C. Pintor Guàrdia, 6 - Manlleu - 93 851 40 05
www.mercatmanlleu.cat

SEGUEIX-NOS

MÉS DE 40 ANYS
AL TEU COSTAT

contacte@neida.cat
93 8 57 03 74
630 96 42 84
www.neida.cat

- Neteja d'embornals i reixes de les xarxes dels municipis.
- Neteja de basses de purins.
- Neteges i desembussades de canonades.
- Neteges industrials.
- Neteges de fosses sèptiques.
- Transport de residus líquids, també ADR.
- Transport d'aigua i aigua potable.
- Inspecció de canonades amb càmera CCTV.

MONOGRAFIC

PASSEIG DEL TER

PLAÇA FRA BERNADÍ

JARDINS DE CAN PUGET

SANTUARI DE LOURDES

PLAÇA DE GRÀCIA

EL RIU TER

Serralleria manlleu s.l.

- TANCAMENTS D'ALUMINI
- PORTES DE GARATGE
- MOSQUITERES
- TANQUES DE JARDÍ
- AUTOMATISMES

C. Antoni Baixeras, 2-4 - Pol. Ind. El Verdaguer Manlleu - Tel.93 850 75 21
serrallmanlleu@gmail.com · www.serralleriamanlleu.com

L'estanc de la Gemma

Expendoria núm. 1

Tabacs, loteria, objectes de regal, detalls de casament, premsa, l·laminadures

Pl. de la Sardana, 49 - MANLLEU - Tel. 93 850 73 37

Manlleu, un municipi ple de vida

Museu del Ter
És un museu de territori i societat que treballa la recerca, la conservació, l'educació, l'acció cultural i la promoció turística.

La Festa del Serpent
És una festivitat coneguda arreu del territori català pel seu dinamisme i pel seu color, on la pólvora té el paper protagonista.

Festa del Porc i la Cervesa
Una fira gastronòmica que uneix el menjar amb l'oci i que presenta parades i expositors dedicats al porc i als seus derivats.

Colònia Rusiñol
Una colònia tèxtil inclosa en l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya i que actualment és un espai per a esdeveniments, visites, activitats i gastronomia.

El Sabater

FEM CÒPIES DE CLAUS

Reparem comandaments de portes de garatge

Reparem claus de cotxe

REPARACIÓ DE CALÇAT
Cosim pell, arreglem cremalleres, canvi de soles de sabates...
Esmolem i venem tot tipus de ganivets i tisores. Particulars i empreses.

Pl. Crist Rei, 1 - MANLLEU (Església - Dalt Vila) elsabater77@gmail.com
www.elsabatermanlleu.com - Tel. 677 45 46 01

ESPECIALISTES EN CARRETONS ELEVADORS

Concessionari oficial **STILL**

TALLERS CARALT TARRÉS, SL

VENDES MANTENIMENTS LLOGUERS

Passeig del Ter, 24-26 - 08560 MANLLEU
Tel. 93 851 02 83 - Tel. i Fax 93 851 00 76 - Tel. mòbil 627 542 258
info@caralttarres.cat - www.caralttarres.cat

Les Filmines porten cinema a Gurb

Alba Bresolí, Ingrid Ferrer i Lorda Crusellas, vinculades al món audiovisual, formen el col·lectiu. Des del desembre programen una sessió cada mes a la sala de l'Esperança, cedida per l'Ajuntament

ALBERT LLIMÓS

D'esquerra a dreta, Lorda Crusellas, Ingrid Ferrer i Alba Bresolí, aquest dimecres abans de començar la sessió al teatre de l'Esperança de Gurb

Gurb

Jordi Vilarrodà

Aquest dimecres el Barça les ha contraprogramat amb un partit de Lliga de Campions, però no ha fet efecte en el centenar d'espectadors que, de mica en mica, han anat arribant al teatre de l'Esperança de Gurb. S'hi fa la tercera de les sessions de cinema programades per Les Filmines, un col·lectiu de tres joves vinculades al món audiovisual que ha decidit impulsar aquesta nova oferta cultural.

Elles són Alba Bresolí, de Muntanyola, i Lorda Crusellas i Ingrid Ferrer, de Gurb. Comparteixen passió pel cinema, estan vinculades al món de la imatge de diverses maneres, i també tenen en comú que han decidit dur a terme la seva activitat professional des d'Osona. Bresolí és realitzadora i coneguda per documentals

com *El día que volaron la montaña*; Crusellas treballa com a productora, i Ferrer s'ha decantat per la fotografia, tot i que també ha fet el seu primer curt. "Se'ns havia dit que l'Ajuntament tenia un pressupost per fer audiovisual", explica Crusellas. No va ser difícil d'entendre's per a la cessió de la sala del Molí de l'Esperança, "un teatret preciós".

El passat desembre, just abans de Nadal, es va fer la primera sessió de Les Filmines amb dos curts que giraven entorn del Nadal i la infància. "Cada mes fem una sessió, i procurem que estigui relacionada amb el moment." Pel gener –en ple hivern– van projectar *Hiver nomade*, de Manuel von Stürrier, i aquest mes de febrer, "cinc curtmetratges, perquè és el mes més curt de l'any". Sigui com sigui, procuren que siguin "pel·lícules que tenen relació amb allò

que ens és proper". *Hiver nomade*, per exemple, és un documental sobre el viatge d'un gran ramat d'ovelles en ple hivern. "Hi va venir un pastor de Gurb i vam fer col·loqui amb ell." Les Filmines trien cinema fora del circuit comercial, no amaguen la seva simpatia pels curtme-

Trien pel·lícules "que tinguin una relació amb el nostre entorn"

tratges, "que sempre costa que arribin a les sales", i fins ara no els ha costat que hi tinguin protagonisme les dones: els cinc curts que es projecten aquest dimecres, per exemple, són de realitzadores catalanes. "Ha sortit de manera natural", expliquen.

A l'acabar, hi ha col·loqui. "Però fora de la sala, perquè

no sigui tan formal." Al vestíbul, hi ha taules amb menjar i begudes. "No és dirigit, nosaltres anem passant pels grupets, i veiem que la gent està parlant de la pel·lícula." Estan contentes amb l'assistència que des de la primera sessió ha estat nombrosa: "Té molt bona acollida si hi poses els ingredients, comencen a passar coses", diu Bresolí. El públic és heterogeni, des del més cinèfil fins a gent de totes les parròquies d'un municipi dispers com és Gurb, que es pren la sessió de Les Filmines com un punt de trobada.

La seva intenció és fer una sessió cada mes excepte a l'agost. Sempre amb entrada gratuïta i sempre en dimecres, perquè no es trepitgi amb altres propostes cineclubistes d'Osona, com el Cineclub Vic que fa sessions els dimarts o Alt Ter Cinema de Torelló, que les programa els dijous. "Mentre vagi

venint gent i amb la llibertat que tenim, continuarem." La regidora de Cultura de l'Ajuntament, Montserrat Parareda, arriba abans de la sessió i mira que tot estigui a punt. "Quan ens van fer la proposta, ens va semblar que era una idea magnífica, a part de veure les pel·lícules en versió original o subtítolades en català, és una oportunitat per trobar-nos i fer vincles entre els veïns", explica.

I el nom? La gent d'una certa edat recordarà que així era com s'anomenaven les diapositives. Elles el van recollir de gent de Gurb que parlava de l'escola i de la sala on anaven a veure projeccions que era *la de les filmines*. A la idea hi van afegir una imatge gràfica creada per Jordi Farrés, de l'estudi Par-tee. S'hi veu un projector de cinema amb les bobines que es mouen. El cinema també mou els gurbetans.

Cinema infantil en català, els diumenges al Comtal de Ripoll

Ripoll El Comtal de Ripoll obre diumenge el cicle Cinc (Cinema Infantil en Català), que promouen el Departament de Cultura i el Consorci per a la Normalització Lingüística, en aquest cas en col·laboració amb l'empresa concessionària del cinema, Circuit Urgellenc. Aquest diumenge es projecta *Doraemon movie, el dinosaure d'en Nobita*, i els propers, *Trolls 3, Guardians del museu* i *Patrick*. Totes les sessions seran a les 5 de la tarda.

DISSABTE 16 DE MARÇ

CAP BUTACA BUIDA!

Omplim els teatres de Catalunya i fem història!

Compra la teva entrada a capbutacabuida.cat o al teu teatre

Impulsa: Amb el suport de: Col·labora:

La Trócola Circ presenta

R.E.M.

CIRC PER A TOTS ELS PÚBLICS

DG. 03 / 03 / 24 - 18.00 h

teatrecirvianum.cat

El 'Macbeth' de Shakespeare que ha estrenat el Teatre Lliure té com a protagonista Ernest Villegas. L'actor osonenc s'encara a un dels reptes més importants de la seva trajectòria en un moment dolç, amb sèries a Netflix i a TV3 i la pel·lícula 'La abadesa'.

“A 'Macbeth' hi veus algú en qui et pots reconèixer”

Entrevista a Ernest Villegas, que protagonitza l'obra de Shakespeare al Lliure

Vic

Jordi Vilarrodà

El Teatre Lliure va estrenar la setmana passada *Macbeth*, en una versió dirigida per Pau Carrió. L'actor Ernest Villegas dona vida a un dels personatges més foscos creats per William Shakespeare. Un repte per a qualsevol intèrpret, compartint protagonisme amb Laia Marull com a Lady Macbeth. En el repartiment hi ha un altre actor osonenc, Moha Amazian, que debuta al Lliure.

Ha fet uns quants shakespeareans com a actor. Recordo un Ricard III d'Àlex Rigola, entre d'altres. Sempre és especial, fer aquest autor?

Sobretot en aquest Shakespeare, en què em toca agafar les regnes. Un clàssic té aquesta connotació perquè diu coses que tenen vigència. *Macbeth* parla de la voluntat i l'afany de tenir poder. I ja podem veure què passa en el nostre temps, com tanta gent que té poder es corromp, o no el sap gestionar. És la condició humana, i com a actor o com a espectador et ressonen moltes coses del text.

A *Macbeth* el tempta el poder, però també dubta i té pors...

És el personatge de Shakespeare que dubta més, fins i tot més que Hamlet per a mi. Ha de prendre decisions molt ràpides: fets, fets... Però tot ho fa des de la por, i la por no és vida. Curiosament, té una

evolució. El rei sap que Macbeth i el seu millor amic Banquo han obtingut una gran victòria en la croada. Tornant de la batalla, es troben uns esperits (unes bruixes que en la nostra versió recorden les monges d'un hospital de campanya) i diuen a Macbeth que serà comte, i que serà rei algun dia. Li fa un clic en la seva ment, se li dispara algun ressort.

El ressort de l'ambició, que és molt poderós.

Però no és una ambició dolenta, d'entrada: vol respectar els passos. La seva dona, Lady Macbeth, potser sí que vol córrer més. Aquesta és la grandesa, el viatge que faig cada nit a la funció: veure algú en qui em puc reconèixer, aquesta persona que té una ambició (jo també vull treballar, o fer aquest paper, o disfrutar...). Però si algú al seu costat li diu: "Mira, si ens carreguem el rei..." I quan ha matat el rei Duncan i s'ha embrutat les mans, Macbeth ja no pot tirar enrere, no pot parar.

Inicialment, *Macbeth* havia de ser Julio Manrique, fins que el van fer director, precisament, del Teatre Lliure. Va ser llavors que li van oferir a vostè el paper?

A mitjans d'octubre m'ho van dir. Al gener començaven els assajos... normalment, un projecte tan gran com aquest l'hauria hagut de saber abans, però tenia prou temps com per posar-m'hi

i treballar. Sabia que Julio Manrique estava preparant un projecte de direcció per al Lliure, però això depèn de que guanyis el concurs, i paral·lelament com a actor tenia l'encàrrec de *Macbeth*. Quan el van escollir director al cap de dos dies em va contactar Pau Carrió per oferir-me el seu paper a l'obra. I en Julio em truca al cap de deu minuts. Que sigui ell, a qui admiro moltíssim, que m'hi vegi fent el seu *Macbeth* és un regal immens.

Treballar amb un director com Pau Carrió, shakespeareà fins al moll de l'os, com ha estat? És exigent?

Li agrada molt i molt. Tenia al cap el *Macbeth* que volia fer, i volia que funcionés com un metrònom: començar a poc a poc per anar ràpid després. Perquè hi ha moltes coses, en el text, que si no les dius a poc a poc se t'escapen. Ell volia el present, l'aquí i ara, i per això demanava que penséssim a partir del vers, respectant-lo. És un gran director d'orquestra, Pau Carrió, i aprenc moltes coses amb ell. T'ajuda a treballar la incomoditat, et fa anar més enllà i et fa créixer. A més, també sabia com volia el vestuari, la il·luminació, l'espai sonor...

Van amb vestuari militar, però sobretot negres, molt negres!

Els actors fèiem broma i dèiem que tots negres i en un espai negre no ens veuria

Ernest Villegas interpreta el paper de Macbeth fins al dia 17 de març a la sala Fabià Puigserver

ningú. Fins que et trobes amb la llum meravellosa que hi ha posat Raimon Rius. I el vestuari de Sílvia Delagneu és perfecte.

No es fan gaire produccions amb 14 actors, com aquesta. Només els teatres públics se les poden permetre?

I jo no ho sabia, però el director la volia fer amb 24 actors! Algun dels actors doblen els personatges, en la versió actual. Però entenc que aquesta és una responsabilitat dels teatres públics: no pots convertir això en *el monòleg de Macbeth*. Ha de ser així.

Fer un *Macbeth* requereix estar en un moment determinat de maduresa com a actor? I no parlo només de l'edat cronològica, sinó de tenir els recursos actors

per fer-ho.

Sí, i ara m'hi sento. És clar que hi ha un punt de vertigen quan et plantegen fer això. Ja sé com funciona la nostra feina. Però penses: tinc 47 anys, i no vull *aguantar la llança* en el teatre. Jo he somiat amb dir el "*Tomorrow, and tomorrow and tomorrow*" d'aquesta obra i ara ho puc fer cada dia davant de tot el públic del Lliure. Com a actor, has d'ambicionar sanament fer aquests personatges. Qualsevol obra és un repte, però em sento més fort i valent, has passat per molts llocs i és un pas més: fer el *Macbeth* a la sala Fabià Puigserver del Lliure! Però m'he sentit tranquil, hi hem baixat sabent el que havíem fet a la sala d'assaig.

El director, Pau Carrió, va parlar el dia que es presen-

'La plaça del Diamant' de Rodoreda, aquest divendres a L'Atlàntida

Vic Amb totes les entrades ja venudes, la versió teatral de *La plaça del Diamant* produïda pel Teatre Nacional de Catalunya i dirigida per Carlota Subirós aterra aquest divendres a L'Atlàntida. Una de les singularitats del muntatge és que el paper de Colometa es divideix entre 11 actrius d'edats i trajectòries diferents (una de les quals és Clara Aguilar, que hi posa música en directe) i se li dona el nom original del personatge, que és Natàlia.

Moha Amazian fa dos papers en el muntatge

Barcelona El repartiment de *Macbeth* inclou des d'actors veterans de l'escena catalana, com Carles Martínez o Pep Cruz, fins a joves. I entre aquests, el vigatà Moha Amazian. Fa dos papers, el del Capità i el de Caithness, en el seu debut a l'escenari del Teatre Lliure. Ernest Villegas hi coincideix professionalment per primera vegada, i destaca d'ell que és "generós, bon actor... i amb molt de sentit de l'humor". A la fotografia, una escena de l'obra amb Moha Amazian, a terra, i Carles Martínez.

SILVIA POCH (TEATRE LLIUERE)

del Lliure, a Montjuïc

SILVIA POCH (TEATRE LLIUERE)

“Amb Laia Marull, anem deconstruint la parella”

Barcelona *Macbeth* és “una de les poques obres de Shakespeare en què hi ha una parella que són equip”, diu Ernest Villegas. De fet, Lady Macbeth és també un dels personatges femenins més poderosos i simbòlics que va crear el dramaturg anglès. L'interpreta l'actriu Laia Marull, i en l'estrena ja va destacar la complicitat que existeix entre

ells dos, que dona molt de joc a l'obra. “Amb la Laia, anem deconstruint aquesta parella, perquè hi ha un moment que Macbeth ja necessita quedar-se sol. S'ha embrutit tant les mans, sent tanta culpa que diu “començo a estar cansat de la llum del sol / si el món s'enfonsés seria un consol”. Dins de la foscuria, diu coses meravelloses”. Villegas i Marull ja van treballar junts, ja fa més de deu anys, a *Hedda Gabler* d'Ibsen, al Teatre Lliure de Gràcia.

tava *Macbeth*, del talent que tenim a casa nostra en tots els nivells i que a vegades no sabem valorar prou. Hi estaria d'acord?

Totalment. Hi ha molt talent i falten recursos. Un dos per cent del pressupost per a Cultura, per exemple. A molta d'aquesta gent jove amb talent se'ls presenten propostes molt precàries. I n'hi ha que tenen la sensació que no hi ha lloc per a tothom i ho deixen... perquè necessiten pagar el lloguer! Falta un procés d'obertura que, per sort, torna a aparèixer.

Obertura, en quin sentit?

Doncs que l'any passat vam fer a la Beckett un muntatge com *Animal negre tristesa*, dirigit també per Julio Manique, que va tenir l'explo-tació que jo crec que ha de tenir: sis setmanes en sala a

Barcelona, després a Madrid, altre cop a Barcelona i gira. Pots estar un any i mig fent això, no havent de fer quatre o cinc coses per sobreviure. La gent que puja, molt talentosa i molt formada, necessita això. I també hi ha gent de la nostra edat que té moltes històries per explicar.

Ernest Villegas ve del teatre amateur. També deu saber què és això...

Sí. I sempre has de pensar que estar fent ara el *Macbeth* al Teatre Lliure no t'assegura que demà tinguis feina. És així. Si tinc un restaurant, cuino bé i vaig innovant, segurament aniré tenint clients i ho podré passar a una altra generació. En la nostra feina, no. I ara ho veig aquests dies parlant amb veterans grandiosos com Pep Cruz o Carles Martínez: hi ha

pocs papers per a gent com ells, van desapareixent. I ja no parlem de les dones, que a partir dels 45 anys ho tenen molt complicat per la imatge. Ens interessa més explicar històries de joves? No dic pas que no, però una història d'una dona madura és tant o més estimulante. Són històries diferents. Quan dic tot això, no em queixo per mi, que he tingut la sort d'anar treballant força. Però el que la gent no veu són aquells mesos que has estat sense cap perspectiva, i malament si no has fet de formigueta i no has estalviat.

Ve de fer sèries, a més de teatre. El vam veure a *Feria* de Netflix, que va acabar abruptament tot i que s'esperava una segona temporada.

Es va acabar la primera

temporada amb voluntat de continuació, estava plantejant-se a Netflix que anaven per una altra cosa. Però les plata-formes són un altre món: el pressupost d'una temporada d'una sèrie com *Feria* pot doblar el del TNC. A Netflix ja he fet *El silenci* i *Feria...* és feina, i és bo que hi hagi tants productes perquè dona feina a molta gent del sector. Va ser una bona experiència: i és una sort poder compaginar audiovisual i teatre.

El veurem d'aquí a poc a les pantalles grans, perquè s'estrena *La abadesa* d'Antonio Chavarrías, pel·lícula que parteix de la història de l'abadessa Emma on hi ha tingut un paper destacat...

És un director molt honest amb la seva feina i amb les seves idees de rodatge. Tre-

balla amb llum natural, per exemple. Fa un any érem al castell de Loarre, a Osca, amb neu i fred. Daniela Browh, que fa el paper de l'abadessa, amb un temporal de neu i tremolant! Vol la veritat de l'actor, i també barreja actors professionals i no actors. Serà especial i singular, ara es presenta al festival de Màlaga i el 22 de març als cinemes.

Quin és el seu personatge en aquesta pel·lícula?

Faig el paper de l'Eduard, un clergue que fa com de tutor de l'abadessa quan la porten al convent, de molt jove. Ha d'endreçar els comptes del monestir, ajudar-la a subsistir en aquella vida però sense jutjar-la. Emma comença a voler modificar la vida del monestir, a mirar cap enfora.

AL CONSELL COMARCAL DEL MOIANÈS oferim el nou:

SERVEI D'OCUPACIÓ JUVENIL

- ✓ Joves de 16 a 29 anys
- ✓ Itineraris d'inserció laboral
- ✓ Orientació formativa i laboral
- ✓ Tastets d'oficis
- ✓ Pràctiques en empreses

Contacteu amb nosaltres 93 830 14 18 - www.ccmoianes.cat

SOC

Servei d'ocupació de Catalunya

Generalitat de Catalunya

Cofinançat per la Unió Europea

CONSELL COMARCAL DEL MOIANÈS

‘Cançons de Xerxa’, dissabte a l’Espai Rusiñol

Cris Juanico i un nou disc-llibre, a Manlleu

Manlleu

J.V.

Pere Xerxa era el nom literari amb què signava el poeta, professor i polític menorquí Joan Francesc López Casasnovas. I en català de Menorca, el mot *xerxa* és *xarxa*. D’aquí el doble sentit del títol del nou treball del cantautor Cris Juanico, *Cançons de Xerxa* (Aumon-RGB Suports), que vol ser un homenatge a l’autor, que va morir l’estiu de 2022 amb 69 anys. Dissabte el presentarà en concert a Manlleu, a l’Espai Rusiñol.

L’autor havia estat professor de Juanico, que l’admirava: “Traspuava literatura,

i va escriure molt però va publicar molt poc. La seva malaltia i mort van ser molt sobtades, i en un homenatge que se li va fer va sortir la necessitat que l’obra de Pere Xerxa no quedés en l’oblit. Jo m’he atrevit a fer-li un homenatge posant música als seus poemes”. Són un total de deu textos, alguns dels quals eren inèdits, que Cris Juanico ha convertit en temes que traspuen sonoritats menorquines, “no tant folklòrica però sí més folk”. I que ha editat com un disc-llibre, o millor dit com un llibre que permet llegir els poemes i inclou un CD.

Per a la gravació, que va fer en el seu estudi Aumon, Cris

Cris Juanico actuarà a l’Espai Rusiñol aquest dissabte, en un concert que començarà a les 7 del vespre

Juanico va comptar amb dos músics (Lluís Gener al baix i contrabaix i Moisès Pelegrí, excomponent de S’Albaida, a les percussions), amb qui està fent la gira en directe, incorporant-hi també el violí

amb Blanca Coll. Però pel seu estudi hi van passar també molts músics menorquins a qui va fer partícips del projecte, entre ells Francesc Pons, del grup Pèl de Gall. “Volia que fos un homenatge

col·lectiu perquè ell creia en el col·lectiu, en el carrer, més que en la cultura *oficial*.” La gira que està fent ara l’exlíder de Ja T’ho Diré amb *Cançons de Xerxa* culmina al festival Barnasants.

Concert per a nadons de l’Escola de Música de Torelló, dissabte

Torelló L’Escola Municipal de Música de Torelló ha produït *Kabuki*, un espectacle pensat per a nadons. Alba Pujol, especialista en educació musical en edats primerenques, ha estat al capdavant de la creació de *Kabuki*, que s’estrenarà a 2/4 d’1 del migdia al Teatre Cirvianum. El públic objectiu en què pensen els seus creadors són les famílies amb infants d’1 i 2 anys.

Producciones Yllana torna al Cirvianum amb l’obra ‘Trash!’

Torelló La companyia madrilenya Producciones Yllana ja és una habitual del Teatre Cirvianum, on hi ha portat muntatges com *Maestrissimo* o *The Opera Locos*. Aquest diumenge (6 tarda) hi arriba amb la seva darrera creació, *Trash!*. El reciclatge d’escombraries dona peu a un espectacle amb elements d’humor, música i també crítica amb el seu segell personal. La representació és a les 6 de la tarda.

Canta Gran, amb cinc corals de gent gran, a L’Atlàntida

Vic Cinc corals de gent gran d’Osona participen diumenge a L’Atlàntida en una nova edició del concert Canta Gran. Hi seran la coral de l’Aula de la Gent Gran, Les Veus del Ter de Manlleu, la Coral Bella Companyia de Seva, Les Veus de Calldetenes i la Coral Arrels del Casal Mossèn Guiteras de Vic. Actuaran a les 6 de la tarda interpretant *El secret d’Egipte*, obra d’Anna Capmany.

Guillem Roma, en un concert amb diverses col·laboracions a Tona

Tona La Canal de Tona rebrà aquest divendres Guillem Roma, en un concert especial de la gira d’aquest any, un dels pocs que té programats a Osona. El cantautor manlleuenc estarà acompanyat de tota la seva banda i comptarà amb diverses col·laboracions especials. Entre aquestes, destaca la d’alumnes de l’Escola de Música que han estat treballant les seves cançons i també del cor Nàïades.

Nona Arola presenta a Manlleu un llibre sobre Alma Mahler

Manlleu Nona Arola, presidenta de Joventuts Musicals de Moià, presentarà aquest divendres a la llibreria Contijoch de Manlleu, a les 7 del vespre, l’obra *Alma Mahler. Gusa de la Sezession a l’Expressionisme*. Es tracta d’un estudi sobre la vida i obra de la que va ser esposa del compositor Gustav Mahler, a més de relacionar-se amb alguns dels creadors més importants de principis del segle XX.

Parlem d’immigració

Montse Rodríguez ha dirigit una nova obra adreçada als joves

‘Uppgivenhet’, de Daniel J. Meyer. Direcció: Montse Rodríguez. Intèrprets: Diana Gómez, Marc Tarrida, Pau Escobar i Biel Castaño. Escenografia: Anna Alcubierre. L’Atlàntida de Vic. Diumenge, 18 de febrer de 2024.

Vic

Carme Rubio

A *Uppgivenhet* tornen a confluïr el dramaturg i la directora de l’exitós monòleg A.K.A., Entre les dues obres és fàcil constatar algunes coincidències: tenir un títol críptic, parlar de problemes dels joves, adreçar-se especialment a aquest públic i abordar la qüestió dels joves

immigrants, a més de comptar amb intèrprets joves.

L’acció se situa a Suècia, prototipus de país avançat, dins una institució que rep els joves nouvinguts i els instrueix per tal d’integrar-los en la seva societat. Cap representant de Suècia sortirà a escena, i el centre funcionarà amb tantes restriccions que ben aviat és vist com a presó. Les sessions informatives les imparteix una jove, Inge, d’origen finlandès, que ha aconseguit un bon treball amb el qual pensa que ajuda els immigrants. Inge executa les seves explicacions amb tant de rigor que l’espectador dubta al principi si es tracta d’un robot. La noia rep l’ajut d’un jove voluntari d’origen bosni, Taric, que va arribar-hi uns anys enrere i ja ha lega-

litzat la seva situació. Serà ell el primer a adonar-se de com funciona el sistema que els ha acollit i quin futur els espera. Entre els assistents, representats pel públic, es troben dos germans serbis, Ivan i Petar, aquest darrer gairebé un nen.

Els joves es comporten com a tals i desenvolupen relacions d’amistat i també rivalitat, la que neix entre Taric i Ivan serà un reflex de l’existent entre els seus països respectius. Per una transgressió de les normes, tota esperança dels protagonistes de tenir una nova vida salta pels aires, fins i tot el més jove no resisteix l’amenaça de perdre-ho tot, i contrau la *síndrome de resignació*, un estat de letargia que afecta infants i joves immigrants.

Una escena d’‘Uppgivenhet’, diumenge a L’Atlàntida

Aquesta peça parla de la por de la persona immigrada i de la fredor glacial de societats indiferents al sofriment dels altres. Veient-la se’n desprèn una visió pessimista del nostre món, les úniques espurnes d’esperança en l’espècie humana sorgeixen dels mateixos immigrants: el gest de sacrifici de Taric i la reacció d’Inge que no aban-

dona Petar. Els intèrprets són dúctils i tots encarnen molt bé el seu paper. La decoració d’Anna Alcubierre mostra la subtil diferència entre residència i presó, en un edifici sempre tancat i inaccessible, que no obstant pot multiplicar-se en llocs diferents. Una bona proposta teatral que potser milloraria si escurcés una mica la primera part.

L'esport pot ser un gran instrument per gestionar situacions complicades en la vida. Ho sap bé Fiona Pinar, després que un accident d'esquí li provo-

qués l'amputació del peu esquerre i li capgirés la realitat. Encara a l'hospital, ja pensava en tot el que volia fer malgrat el contratemps i entre els rep-

tes que apareixien hi havia córrer els 100 metres llisos en uns Jocs Paralímpics. Des de fa uns mesos es prepara a l'estadi Josep Maria Pallàs de Vic.

Fiona Pinar durant un entrenament a les instal·lacions del CA Vic amb el seu entrenador, Roger Esteve

euros". Així doncs, Pinar ha hagut d'estalviar "durant un any i mig" per aconseguir-la, just en el moment en què també havia de fer front a despeses com el canvi de cotxe.

Durant aquest període, l'atleta també s'ha convertit en una *influencer* a les xarxes explicant i fent visible la vida d'una persona amb una amputació. Una bona *influencer*, tal com explicava la periodista Ruth Espuny en un article a EL 9 NOU el passat 13 d'octubre. "Les

"Els límits se'ls ha de posar un mateix, i no la societat", reflexiona l'atleta

ALBERT LLIMÓS

persones amb una discapacitat física no s'han d'infravalorar", remarca, ja que els límits "se'ls ha de posar un mateix, i no la societat com passa sovint". Aquesta exposició pública li ha permès rebre el suport de marques com Nike, que fa una aposta clara per les esportistes amb diversitat funcional.

L'esforç dels entrenaments –que fa a les instal·lacions del Club Atlètic Vic– i la bona actitud de Pinar tenen un horitzó: la prova dels 100 metres llisos dels Jocs Paralímpics de París. La ripollesa té clar que es marca un objectiu "molt alt, sent conscient que potser no hi arribo", però amb la idea de millorar cada dia, i amb només 21 anys sap que tindrà més cites paralímpiques per endavant. El seu primer control serà el 2 de març a l'Hospitalet, on buscarà la mínima per a la cita del proper estiu.

L'esport, la millor medicina

Fiona Pinar va perdre el peu esquerre ara fa dos en un accident d'esquí. La ripollesa ha convertit l'activitat física en el motor de la seva vida i té el repte d'anar a uns Jocs Paralímpics

Vic

Guillem Freixa

"El peu no em tornarà a créixer, per tant no cal que doni més voltes al que ha passat." Aquesta és la reflexió que la ripollesa Fiona Pinar va fer poc després d'assabentar-se que l'accident que havia patit esquiant a La Molina li suposava l'amputació del peu esquerre. Ara, dos anys després del succés, té clar que afrontar la recuperació a partir d'aquesta reflexió tan pràctica "em va ajudar molt a superar-ho". Pinar, estudiant de Publicitat i Relacions Públiques a la Universitat de

Vic, explica que l'accident va ser "un cop de realitat molt gran", i en aquest escenari "et replantes la vida i les teves prioritats".

Les seves les va tenir clares des d'un primer moment. Esportista des de ben petita practicant disciplines com la natació, l'atletisme o el judo, "el primer que vaig demanar als metges va ser quines activitats físiques podria fer". La resposta no va ser gaire optimista, ja que li van dir que podria fer natació, però res de res fins que se li curessin totes les ferides. "I això volia dir un mínim de vuit mesos." El seu pla, però, era un altre,

i encara a l'UCI ja va comunicar a la seva mare "que volia anar a uns Jocs Paralímpics". El retorn a l'esport el va fer poc després de sortir de l'hospital, i de la mà del gimnàs Elite Fitness Ripollès, de Ripoll. "M'ho van adaptar tot perquè pogués fer *crossfit*", i les sensacions van ser "les mateixes" que quan feia atletisme o natació.

I és que Pinar té clar que l'esport "és el motor de la meua vida", i després de l'accident que li va suposar la pèrdua del peu, "la meua millor medicina". La ripollesa assegura que l'esport "et fa tenir disciplina", t'ajuda

a "tenir el cap ocupat", i tot plegat ajuda a tenir una "actitud positiva davant qualsevol situació de la vida". En aquest sentit, tot plegat ha estat un punt d'inflexió per prendre's l'activitat física "més a nivell professional", i l'atletisme com la disciplina on intentar fer carrera.

L'inici dels entrenaments, però, va estar marcat per la dificultat d'aconseguir una pròtesi específica per córrer proves de velocitat. "L'Estat no preveu cap ajuda a una persona que es vulgui dedicar a l'esport tenint una amputació", i el cost d'aconseguir-ne una "és d'uns 8.000

L'osonenc Sergi Panadero afegeix la cinquena Intercontinental al seu palmarès amb el Barça

San Juan (Argentina) L'osonenc Sergi Panadero continua guanyant títols i trencant registres en el món de l'hoquei patins. La matinada de dilluns va aconseguir a San Juan, a l'Argentina, la Copa Intercontinental amb el Barça. Els blaugranes van guanyar en la final el Porto dels també osonencs Ricard Ares, Xevi Malián i Roc Pujadas. Amb aquest títol, Panadero suma la cinquena Copa Intercontinental de la seva carrera, i permet al Barça assolir la sisena de la seva història. A la mítica pista Aldo Cantoni de San Juan també es va disputar la Copa Intercontinental femenina. La competició va tenir representació osonenca, ja que al Palau de Plegamans hi havia la manlleu Anna Casarramona. Les del Vallès van caure en la final contra el Telecable Gijón. El duel va finalitzar amb empat a tres gols –el darrer el va marcar Casarramona– i en la tanda de penals l'equip asturià –que entrena Natasha Lee– va tenir més encert.

FC BARCELONA

L'escalada que empodera

Les osonenques Txell Creus i Bruna Vilarasau creuen la Patagònia totes soles i fent diverses ascensions pel camí. Han recollit la seva aventura en un documental que es veurà al CAMAC

Calldetenes

Guillem Freixa

Txell Creus, de Sant Julià de Vilatorrada, i Bruna Vilarasau, de l'Esquirol, van marxar ara fa un any cap a la Patagònia "sense res gaire planificat", però després de tres mesos creuant de sud a nord la seralada que separa l'Argentina i Xile en van tornar amb una motxilla plena d'experiències. Experiències en l'àmbit de l'escalada i l'aventura a la muntanya, però també de la vida. Tot aquest còmput de situacions han quedat recollides en un documental que es podrà veure aquest divendres a 2/4 de 9 del vespre a l'Auditori-Teatre de Calldetenes en el marc del Cicle d'Audiovisuals de Muntanya i Aventura de Calldetenes (CAMAC), que organitza el Centre Excursionista Calldetenes (CEC). La vetllada, amb pes femení, també comptarà amb la visualització del documental *Abriendo camino*, on Ruth Fornós escala a Jordània i l'Aràbia Saudita, i acabarà amb l'experiència de Miquel Soler fent surf de neu al Japó.

La història de Creus i Vilarasau comença amb la preparació del viatge, on d'entrada tenien clar que durant el recorregut farien escalada esportiva, ja que a la

Bruna Vilarasau i Txell Creus, amb el Fitz Roy i les agulles que l'envolten

Patagònia "hi ha mil sectors", i amb les seves capacitats "ho podíem fer sense exposar-nos gaire". També, però, es van marcar el repte d'escalar algun cim si sortia l'oportunitat. I aquí va arribar una primera lliçó del viatge: "A la muntanya, a les teves mans hi ha un percentatge de coses molt petites", ressalta Vilarasau, en referència, per exemple, a la meteorologia. I és que després de mesos sense finestres de bon temps a la zona del Chaltén, "vam tenir tres dies per planificar i fer bé una ruta per la zona andina".

L'objectiu va ser l'ascensió a la cara est de l'Aguja de la S, un dels pics que fa d'escorta a l'imponent Fitz Roy. En la planificació de la pujada hi va jugar un paper destacat l'alpinista resident a l'Amèrica del Sud -i tiet de Vilarasau- Pere Vilarasau. En el documental -editat per Pere Girbau-, l'ascensió permet gaudir d'imatges espectaculars. Entre elles, l'arribada al capdamunt dels empinats 2.335 metres d'alçada, marcats per una felicitat extrema de les protagonistes. "Va ser molt empoderant", ressalta

Vilarasau. I és que en el camí van aparèixer diversos dubtes, fantasmes i amenaces. Una d'elles, assumir el risc de tot plegat ja que estaven allà a dalt "totes dues soles i només amb un *walkie talkie* que creïem que no funcionava", recorden ara amb un mig somriure. L'altra, rebatre les actituds condescendents masculines que s'oferien acompanyar-les fins a dalt, quan el que elles volien, més que arribar, era fer-ho soles i posar-se a prova.

Amb el primer repte aconseguit, "ens vam motivar a fer més agulles", però la

muntanya les va frenar "amb un cop de realitat". D'una banda, la previsió meteorològica marcava un empitjorament del temps, "i en una agulla propera aquells mateixos dies hi van morir dues persones". El viatge de Creus i Vilarasau avança, i en el trajecte s'hi combinen escenes d'aventura amb altres de la vida quotidiana en poblets de l'Amèrica del Sud. El documental acaba amb l'intent fallit de pujar l'agulla Frey, i una nova lliçó de vida

"Hi ha moltes dones que escalen i s'ha d'ensenyar", ressalten

a través de la muntanya: de la "frustració", durant la baixada per no haver-ho assolit, a la reflexió un cop a baix "de gaudir de tot el que sí que vam fer". I és que a vegades, a la muntanya, com a la vida, "cal parar, analitzar i potser fer marxa enrere".

Creus i Vilarasau són conscients que la dificultat de les ascensions que van fer durant el seu viatge per la Patagònia "potser no era molt elevada", però d'això també en fan una reivindicació, sobretot en clau femenina: "Feu coses i ensenyeu-les", exclamen, tot afegint que moltes vegades el que fan les dones, si no és en l'alta competició, "no té tanta visibilitat com si ho fes un home, perquè sembla que no té mèrit".

El CPA Tona rep el trofeu al mèrit esportiu de la FCP

Barcelona Campiones del món en la modalitat de xou petit, terceres en el Mundial de xou gran i un campió del món júnior de patinatge com Arnau Pérez. Aquest és el reguizell d'èxits que el Club Patinatge Artístic de Tona va acumular la temporada passada, i que aquest dimarts al vespre li va valer el trofeu al mèrit esportiu de la Federació Catalana de Patinatge. El premi reconeix la millor gesta esportiva com a club. La gala es va fer a l'Auditori de Barcelona, i també va ser reconegut el Voltregà. El club blanc-i-blau va rebre el trofeu a l'excel·lència després d'haver aconseguit la WS Europe Cup -la segona competició continental d'hoquei patins- el curs passat. També es va reconèixer Roc Pujadas, Cándid Ballart i Anna Casarramona pels seus títols europeus amb Espanya.

El ciclista Gerard Cano s'estrena en la categoria Sub-23 amb una victòria a Cassà

Campdevànol El ciclista campdevanolenc Gerard Cano (Team Polti-Kometa), que aquesta temporada estrena la categoria Sub-23, va guanyar diumenge la primera edició de la Social Cassà Bike a Cassà de la Selva (Gironès). Cano va cobrir els 77 quilòmetres del traçat que transcorria per les Gavarres amb un temps d'1h 51min i 59seg, superant a l'esprint i per només 42 mil·lèsimes el segon classificat, Conor White (Austin Outlaws), mentre que la tercera posició va ser per a Joseph Howcroft (Otle Cycle Club). El de Campdevànol va ser el millor d'una prova amb 145 ciclistes i que passava per ports com l'Alt de Romanyà, l'Alt de la Ganga i l'Alt de Santa Pellaia. I.M.

El programa Talent Esportiu d'Osona, amb 17 esportistes

Vic El programa d'acompanyament a esportistes Talent Esportiu d'Osona compta enguany amb 17 integrants, un més que el curs passat. A banda d'assessorament físic i específic dels seus esports, també es donen consells de nutrició i de psicologia en l'esport. Hi ha esportistes de Vic (10), Torelló (3), Gurb (1) i de la UVic (3)

Mor Joan Viñas, històric gerent del Club Patí Vic

Vic Aquest dimecres va morir a 72 anys Joan Viñas, qui va ser gerent del Club Patí Vic durant quatre dècades. L'any 2012 va deixar el club per problemes de salut just abans de jubilar-se. En la seva trajectòria es van consolidar les instal·lacions actuals de l'avinguda Olímpica.

OK LLIGA MASCULINA

Un punt contra el segon classificat

El Voltregà aconseguix rescatar un empat a casa contra el Noia en un duel molt intens

Voltregà Movento Stern 2

Codony, Burgaya, Molas, Rodríguez i Teixidó –cinc inicial–, Vargas i Alonso.

Noia Freixenet 2

Roca, Esteller, Bargalló, Gabarró, Mendes –cinc inicial–, Salvadó, Rovira, Andreu i Morales.

ÀRBITRES: Daniel Villar i Erik Rivas. Van ensenyar targeta blava al visitant Salvadó.

GOLS: 1-0, Rodríguez, min 20; 1-1, Salvadó, min 32; 1-2, Rovira, min 46; 2-2, Burgaya.

Sant Hipòlit de Voltregà

Arnau Casas

Després del desgast a Europa, Èric Vargas va ser suplent i just començar el Noia, el segon classificat, va avisar: pal de Gabarró. Poc després, intent llunyà de Jordi Bargalló. El Voltregà resistia les investides inicials fins que Burgaya, al minut 7, va

Jordi Burgaya, autor de l'empat voltreganès, condueix la bola davant la pressió d'Esteller, del Noia

provar el primer llançament dels osonencs, per damunt el travesser.

El tram inicial va comptar amb més ocasions del Noia,

però van ser els de Sant Hipòlit que van celebrar el primer gol: xut potent d'Àlex Rodríguez a l'escaire. Abans del descans, Salvadó es va

topar amb el pal i Rodríguez no va transformar el 2-0 en un mà a mà.

Gerard Teixidó va tornar a tenir el segon en dos con-

OK LLIGA

Reus, 7 - Igualada, 1
Voltregà Mov. Stern, 2 - Noia, 2

Equips	PJ	PG	PE	PP	GF	GC	Pt.
1.- Barça	18	17	1	0	103	27	52
2.- Noia	19	9	8	2	65	47	35
3.- Liceo	19	10	2	7	69	50	32
4.- Calafell	18	9	4	5	64	55	31
5.- Voltregà Mov. Stern	19	9	3	7	56	64	30
6.- Reus	19	8	5	6	64	63	29
7.- St. Just	19	8	3	8	52	53	27
8.- Igualda	19	7	5	7	53	59	26
9.- Pas Alcoi	19	8	1	10	54	59	25
10.- Caldes	19	6	4	9	46	58	22
11.- Girona	19	5	4	10	38	57	19
12.- Rivas	19	5	3	11	47	74	18
13.- Lleida	19	4	5	10	51	63	17
14.- Mataró	19	2	2	15	43	76	8

traatats just després del pas pels vestidors, però no va estar encertat i els de Sant Sadurní d'Anoia ho van aprofitar: Gabarró cedia la bola a Salvadó dins l'àrea per firmar l'empat. Dídac Alonso i Vargas van intentar respondre des de lluny sense sort, i després d'un travesser de Bargalló els visitants van veure una blava, però Burgaya va fallar la directa.

Al tram final, Rovira va provar un xut tímid que va sorprendre el porter voltreganès Oriol Codony i es va colar al fons de la xarxa, però la resposta dels blanc-i-blau va ser immediata i Burgaya va anotar l'empat a dos definitiu.

ESPAI ESPECIAL: Club Tennis Vic

Bons resultats per al CT Vic al torneig Rafa Nadal de Sevilla

Kenneth Rabinad es proclama campió del circuit absolut de la FCT

A l'esquerra, Carles Gacio, Jan Casellas, Àlex Bassas i Nil Urbano i a la dreta, Mireia Roqueta, Clàudia López, Roger Prat, Marc Casellas i Àlex Hernández

Nathan Walter i Kenneth Rabinad Vila

Els jugadors i jugadores infantils i cadets de l'escola de rendiment del Club Tennis Vic van viatjar el passat divendres a Sevilla, on es va disputar el torneig Rafa Nadal. Aquest torneig és un punt de trobada per als

millors jugadors de l'Estat i d'aquesta manera tenen l'oportunitat de competir en un alt nivell fora de la província.

De l'equip Infantil del CT Vic hi van participar Jan Casellas, Àlex Bassas i

Nil Urbano; Bassas es va classificar per a la fase final. De l'equip Cadet hi van anar Marc Casellas, Roger Prat, Mireia Roqueta i Clàudia López. Casellas i Roqueta van passar la primera ronda i López es va classificar per

a la fase final que s'està disputant aquesta setmana.

Àlex Hernández i Carles Gacio van ser els dos entrenadors del CT Vic que van acompanyar el conjunt vigatà en aquest torneig de Sevilla.

El passat cap de setmana el jugador del Club Tennis Vic Kenneth Rabinad Vila es va proclamar campió de la prova del Circuit Absolut de la Federació Catalana de Tennis disputada a l'Acadèmia Emilio Sánchez. A la final va superar Nathan Walters per 6-1 i 7-6.

La ciutat de Vic es pot recórrer des de molts punts de vista. També com a escenari d'uns fets tràgics com els viscuts durant la Guerra

Civil. És la inèdita ruta teatralitzada del guia turístic Xavier Cervera, amb molt bona acollida entre el públic que l'ha seguit.

“Maleïda guerra!”

Una ruta teatralitzada recorre alguns espais i personatges que van tenir el seu tràgic protagonisme durant la Guerra Civil a Vic

Vic

Miquel Erra (text i fotos) “Maleïda guerra!”. Chrissie Wallace, infermera de les Brigades Internacionals, surt un moment de l'hospital de campanya habilitat dins de l'antic convent de l'Escorial per agafar aire i exterioritza el “turment” que estan vivint a dins. “Només ens queda la imaginació per mirar de salvar vides”, exclama. És la primera escena –ubicada a l'atri de l'església de l'Escorial– de “La Guerra Civil a Vic”, una ruta teatralitzada ideada pel guia turístic Xavier Cervera, de Fòrum Vicus, amb guió i direcció de l'actor i historiadador Jordi Colom. EL 9 NOU va poder resseguir l'estrena del muntatge, dijous de la setmana passada.

Wallace (interpretada per Laia Blancafort) i el seu marit, el doctor Simon Boulka, van viatjar des d'Escòcia –on van deixar un fill d'un any– per sumar-se al personal mèdic brigadista arribat d'arreu del món per fer cos-

tat al bàndol republicà. La infermera acabaria morint de tifus a Vic el maig de 1938. Un seguici fúnebre “emocionant i solemne” –segons havia recollit Candi Espona a *Entre el roig i del blau*– en va acompanyar el fèretre fins al cementiri, on va ser enter-

Les entrevistes

Vic La ruta inclou el visionat d'un audiovisual de 17 minuts amb fragments de les entrevistes que el mateix Xavier Cervera va mantenir amb sis testimonis de la Guerra Civil. Són Neus Bosch, Miquel Gamisans, Ramon Galvany, Ernest Coma, Conxita Alemany i Carolina Serrabou (aquesta última, ja difunta). També s'acompanya d'una breu exposició amb fotos i documents de l'època, amb material del mateix Manel Montero o de la família de Carles Bassas.

rada en una fossa comuna. Una recerca del vigatà Manel Montero aconseguiria, més de 80 anys després, localitzar el fill del matrimoni, Bill Wallace, que desconeixia del tot la tràgica història viscuda pels seus progenitors (vegeu EL 9 NOU del 23 de setembre de 2022).

La ruta, que no segueix un fil cronològic, continua a la Casa Bojons, una de les moltes cases nobles que van ser confiscades durant els primers embats de la guerra. Allà els espera un altre dels personatges clau del relat d'aquelles dates funestes. “Lluitarem amb les ungles, si cal, per combatre els feixistes”, etziba un colèric Francesc Freixenet (encarnat per Jordi Colom). Era l'home fort de la CNT i cap del Comitè Antifeixista.

La tercera parada és al soterrani del Temple Romà, reconvertit en presó –antigament ho havia estat, però durant la guerra i la immediata postguerra la que funcionava com a tal era la de la pla-

Diferents escenes de la ruta teatralitzada en diversos emplaçaments: l'atri de l'església de l'Es-

ça Divina Pastora-. Entre els presoners, el municipal Josep Coma Cruells. El seu únic *delicte*, ser el germà del sanguinari Vicenç Coma, *El Coix del carrer de Gurb*. “No tinc res a veure amb el meu germà ni amb tots els disbarats que va fer; soc un cap de turc”, es queixa Coma (Pep Simon), tot clamant la seva equidistància: “Renego dels uns i els altres i d'aquesta espiral de

repressió; mare de Déu el que hem hagut de viure”, relata, ja visiblement malalt. Acabaria morint a la mateixa presó, l'any 1941, mentre el seu germà ja s'havia exiliat a França feia temps.

La següent ubicació, la Casa Pratdesaba, amb una triple escena. D'entrada, la comitiva contempla com els milicians han profanat la petita capella de la planta baixa. De cop,

Paraules en temps convulsos

El llibre ‘Érem feres’, d'Oriol Riart, recull els diaris del tonenc Sebastià Buxaderas –un d'ells inèdit– escrits durant la Guerra Civil

Tona

Jordi Vilarrodà “Em sembla que aquest és l'últim dia que escric en aquest llibre. Demà passat em tinc que presentar a Barcelona. Qui ho tenia que dir!” Aquest és el darrer escrit que el tonenc Sebastià Buxaderas va fer en el seu diari, l'abril de l'any 1938, abans de ser mobilitzat cap al front. Tot just unes ratlles després explica que enterrarà el diari a l'hort, dins d'una caps, per por que el trobin si escorcollen la casa. Se n'acomia, com si fos d'una persona: “Em sembla, amic llibret, que demà t'enterraré...”.

Buxaderas va sobreviure a la guerra i va poder desenterrar el seu estimat diari. És un dels més de trenta que van servir de base de la tesi doctoral de l'historiador pallarès Oriol Riart, que ara ha pres forma de llibre. *Érem feres. Diaris personals de combatents a la Guerra Civil* (Pagès Editors) es presentava dimarts a la Biblioteca Caterina Figueras de Tona.

Riart posava l'exemple del diari de Buxaderas per explicar “el tracte especial que donaven als diaris” aquells que els escrivien. En el seu cas, gairebé humanitzant-lo. Tot i que en el seu cas no el va escriure al front, com d'altres del llibre, sí que és

una bona font per saber “com vivien abans d'anar-hi”. El jove va haver d'anar al front amb l'exèrcit republicà, però durant la batalla de Baladredo, al Pallars –un duríssim enfrontament enmig de la muntanya–, es va passar de bàndol. Ja des del costat franquista, el febrer de l'any 1939, va escriure també un segon diari que encara és inèdit, recordant els dies del front. Molt possiblement, utilitzava notes que havia pres en els dies del combat “i a Burgos les va passar en net”. I aquesta part té una peculiaritat: “Tot i ser fet en aquell moment i en aquell lloc, l'escriu en català”, diu l'historiador tonenc Carles

Oriol Riart i Carles Puigferrat a la presentació, amb la portada del llibre en primer terme

Puigferrat, que va acompanyar Riart en la presentació. Buxaderas era fill d'una família de forners. Havia fet estudis mercantils, i tot i comptar només amb 17 anys quan va iniciar el seu diari, se li nota un pòsit cultural.

“Els que els escrivien solien ser joves amb passió per la lectura”, diu Riart. En alguns casos, devien haver llegit diaris escrits per soldats de la Primera Guerra Mundial. “Escriuien perquè volien sentir-se protagonistes del que

rial (amb la irrupció dels milicians), la Casa Comella (amb Francesc Freixanet), la Casa Pratdesaba (amb la capella profanada i la missa clandestina) i el soterrani del Temple Romà (amb el presoner Josep Coma)

sonen les sirenes, algú (Oriol Illa-Català) adverteix d'un bombardeig i el grup avança pels intestins de la casa fins a accedir a la planta noble. Allà s'hi està celebrant una missa clandestina. El mossèn, vestit de carrer i amb l'estola al coll, haurà de córrer per amagar tots els objectes litúrgics quan, de cop, hi irrompen els milicians. Després d'un estira-i-arroña acabaran requi-

sant la ràdio.

La penúltima parada, exterior, és a la plaça de la Catedral. Cervera hi relata el terror que es va viure la tarda del 21 de juliol de 1936, quan comencen els actes de pillatge i de destrucció del patrimoni i edificis religiosos, amb la crema, entre d'altres esglésies, de la mateixa catedral. La ruta finalitza a l'església dels Dolors,

amb un dels capítols tràgics d'aquell mateix dia: la primera víctima mortal. Es tracta de Salvador Llorens, sagristà dels Dolors. També van disparar un tret al cap a la seva germana Maria, però miraculosament va salvar la vida. Ramon Redorta, el músic que acompanya tot el recorregut, interpreta les últimes notes. Un silenci colpidor dona pas a un sentit aplaudiment.

El muntatge ha omplert l'aforament de les cinc primeres sessions i encara queda una última oportunitat, la d'aquest diumenge –en total hi hauran passat prop de 200 persones–. En cas que hi ha hagués demanda, no es descarta prorrogar el muntatge més endavant.

“No teníem cap pretensió d'homenatjar bàndols ni d'emetre veredictes, només

hem reviscut unes vivències, a partir d'uns fets històrics o relats, que ens haurien de portar a la reflexió sobre comportaments inhumans que, malauradament, avui es produeixen en altres punts del planeta”, reflexionava a tall de conclusió el mateix Xavier Cervera, que ja feia més de dos anys que madurava aquesta emotiva i singular proposta de ruta per Vic.

Retrat de Sebastià Buxaderas, l'agost de 1939

estaven vivint”. L'historiador remarca que se'ls veu “la fatiga de les trinxeres” al cap d'unes setmanes de guerra. Tot i que abans d'anar-hi, com és el cas del mateix Buxaderas, que provenia de la Federació de Joves Cristi-

ans (FJC), estan disposats “a morir per Déu i la religió”. El fervor també s'apaga quan senten passar les bales: “Déu s'esfuma una mica, si no és que es veuen desesperats, i en canvi prenen importància les cartes a les famílies, com a testimoni que són vius, i valor com la solidaritat o la camaraderia entre companys”. Son més valuosos, en general, els diaris que les cartes, on es procurava dissimular les penúries per no fer patir la família.

Dimecres que ve, a les 7, el llibre de Riart es presentarà a Vic, a l'Abacus, perquè entre els diaris recollits per Riart també hi ha el d'un vigatà: el dentista Carles Bassas, que també va estar al front del Pallars amb els nacionals. Primer era a la rereguarda, però quan el mobilitzen per anar al front s'angoixa: “Al rebir la notícia me produjo tanta sorpresa que me quedé como asustado”, va escriure.

Sumem Patrimoni i la història de l'aigua a Vic

Vic L'aigua ha estat font de vida però a voltes també ha esdevingut causa de destrucció. Aquesta dicotomia va ser el fil conductor d'una ruta que, sota el títol d'“Aigua i ciutat: el cas de Vic”, va conduir diumenge l'historiador Francesc Roma, de Sant Martí de Centelles, en el marc del projecte Sumem Patrimoni, que per aquest trimestre ha posat l'accent en “Els materials locals en l'arquitectura anònima”. La ruta arrencava des de les Adoberies, com a exemple d'una activitat industrial motor per Vic però alhora “molt contaminant” i que marcarà “un abans i un després” en la qualitat de l'aigua del riu. També hi va haver parades davant del molí del Blanqueig, que servia per regar les hortes de l'entorn (a la foto), o de les restes del pou de glaç que hi

MIQUEL ERRA

ha entre Vic i la Guixa, com a exemples d'aprofitaments “d'aigua neta”. El mateix Mèder, però, també ha estat font de calamitats. Roma va recordar dos aiguats fatídics: el de 1863, amb una trentena de víctimes i múltiples destrosses –quatre plaques ens recorden fins on va arribar l'aigua–, i la de

1617, quan l'aigua va arribar a passar per sobre del mateix pont de Queralt. En aquest cas consten una dotzena de morts, però l'aigua també es va endur per davant l'antic Hospital de Sant Bartomeu, una cinquantena de cases, un molí sencer o el carrer dels Esclafidors, “que va desaparèixer”.

“L'autoexigència és el meu taló d'Aquil·les”

David Gil, fill de Cantoni, ara guardonat com a Millor Pastrichef de l'Estat, lidera I+Desserts, un centre pioner d'innovació i creació a l'entorn del món dolç

Barcelona

Miquel Erra

No té restaurant ni pastisseria, però és un dels grans noms de la professió. David Gil (Cantonigròs, 1990) crea i dissenya postres per a reconeguts cuiners i establiments d'arreu del món a través d'I+Desserts, l'empresa que va crear l'any 2020, juntament amb el seu germà Adrià. Una autèntica incubadora de projectes i experiències creatives a l'entorn del món dolç. Mentrestant, Gil continua rebent guardons. L'últim, aquest febrer com a Millor Pastrichef de l'Estat, concedit per Montagut Editors per la seva trajectòria. I només té 33 anys.

Vostè ja n'acumula diversos, de premis. Són un estímul o un perill per a l'auto-complaença?

Una cosa és quan et presentes a un concurs i el guanyes, en un moment puntual; l'altra són aquests premis que reconeixen la constància i la feina feta durant uns anys. Aquest premi és per a tot l'equip, perquè sense la gent que tinc al costat res no seria possible. A mi no m'ambicionen els premis; el repte és seguir fent les coses bé.

El 2012 entrava al restaurant Tickets com a ajudant de pastisseria i tres anys després ja era el cap de pastisseria de tot el grup. Ha cremat etapes massa ràpid?

La meua mare sempre em diu que “quan t'arriben les coses les disfrutes dos segons, i després ja estàs pensant en quina altra pots fer”. I és una mica veritat. Sempre vols anar més enllà, fer més

coses, seguir creixent, ganes de menjar-te el món, i això fa que cremis etapes molt ràpid. Jo crec que hauríem d'anar una mica més a poc a poc i assaborir-ho tot una mica més per estar més tranquils.

Costa pair-ho, tot plegat?

Disfrutes el moment però al dia següent ja penses en què més has de fer, com pots millorar... i no sé si és una virtut o un defecte, la veritat, depèn de com t'ho miris.

Els gairebé 10 anys dins del grup ElBarri van marcar la seva trajectòria?

“Treballem per a projectes d'aquí i de fora i també per a grans xefs”

I tant. La trajectòria, la manera de pensar, el bagatge professional... Eren cases molt intenses, on gairebé tot es feia possible i on la innovació i la creativitat hi eren punteres. Això t'inculca una manera de fer, de pensar i d'afrontar els projectes que després, quan muntem la nostra empresa, seguim abocats en aquesta línia.

La confiança que va dipositar Albert Adrià en vostè va ser clau...

Sí, és una persona molt creativa i et fa estar sempre al peu del canó. Aprens a ser creatiu, t'ensenya a pensar. Ja no són les receptes sinó la manera d'entendre la gastronomia, de com pensar, crear, tenir criteri a l'hora de prendre decisions. Quan fas un plat has de decidir si allò és bo o no és bo. I per això has

d'haver provat molt, conèixer moltes cultures i anar-te formant. Quan vaig entrar poca cosa coneixia, però quan has anat voltant pel món, vas creixent, provant coses, coneixent sabors... van sumant aquest criteri.

Veure desaparèixer el grup ElBarri, en plena pandèmia, va ser decebedor?

Sí. Allà dins hi havia gent que havia deixat la vida per aquell projecte i crec que la sortida o el fet de veure com es va acabar tot plegat va ser una cosa trista.

Per contra, allò l'impulsa a crear I+Desserts. De fet, vostè ja feia temps que havia dit que tenia ganes de crear el seu propi negoci...

Tampoc sé si aquest serà el meu projecte personal definitiu. No ho crec. Diria que és un projecte d'impàs. La vida és molt llarga i l'has d'estirar fent noves coses. Ara portarem quatre anys i estem orgullosos del que hem fet, però segur que vindran noves coses. Sempre he pensat que els projectes neixen, creixen, evolucionen i es moren. És una cosa natural. Aquest és un projecte que tindrà el seu temps, però no el final de res...

Defineixi I+Desserts?

Som un centre d'innovació gastronòmic basat en el món dolç de les postres. És com un petit joguet, si vols. Un laboratori on tot el dia fem proves i projectes, treballant amb nous conceptes. En aquell moment no volia muntar un restaurant o una pastisseria, potser perquè no creia massa en el model de la pastisseria ni tampoc en el de la restauració, que estava

David Gil, al mig, al costat de dos dels seus tres caps de cuina, Alejandro Hernández i Íngrid Serrano

molt saturada. A més, soc molt antirutines.

Vaja, que es veu cada dia fent el mateix...

No soc capaç de reproduir-te 15 plats iguals, perquè a cada plat li ficaré una cosa diferent quan emplato. Soc anàrquic a l'hora de treballar, i si cuino o faig unes postres ho faig a partir del que sento en cada moment, no soc molt partidari de les normes. Per tant, buscava una manera de tenir una empresa en la qual poguéssim fer coses diferents cada setmana, treballant des de la creativitat, fent projectes divertits, i que ens donés una estabilitat.

Estan treballant per a projectes d'arreu del món, oi?

Sí, sí. Treballem per a projectes nacionals i internacionals, per a grans xefs... per a Àngel León, per a Alberto Chicote... no et puc dir molts noms perquè en molts casos no ho tenim permès per contracte. Però també hem impulsat projectes a Dubai; a Singapur, on vam muntar un projecte de botigues de formatges, o per a hotels a la República Dominicana o a Macau, de David Beckham...

Algú els ha definit com els “Batman” del sector, per això de treballar sempre a l'obra de grans xefs...

Jo no m'hi defineixo, així. Però és veritat que treballem per a grans xefs que a vegades no volen que se sàpiga... Treballar així està bé quan no tens un ego personal ni la necessitat de fer-te veure. Fem projectes perquè ens

onals, per a grans xefs... per a Àngel León, per a Alberto Chicote... no et puc dir molts noms perquè en molts casos no ho tenim permès per contracte. Però també hem impulsat projectes a Dubai; a Singapur, on vam muntar un projecte de botigues de formatges, o per a hotels a la República Dominicana o a Macau, de David Beckham...

Eulàlia Sirvent, de XixoVic, millor polo al campionat estatal de gelaters

El títol principal de Millor Mestre Artesà Gelater va quedar desert

Madrid

M.E.

La vigatana Eulàlia Sirvent, tercera generació de gelaters i torroners de la històrica XixoVic, va obtenir el premi al millor polo al campionat estatal de gelateria, organitzat per l'Associación Nacional de Heladeros Artesanos

de España i disputat entre dissabte i dilluns a Madrid. Cap dels set aspirants, però, va merèixer el màxim guardó del certamen, el de Millor Mestre Artesà Gelater d'Espanya, que va quedar desert.

Elaborar un polo era una de les proves sorpresa de les sis que van haver d'elaborar els concursants. Sirvent va

obtenir la màxima puntuació amb un polo de gerds amb gelatina de maracuià i albercoc infusionat amb farigola i camamilla. Sirvent havia accedit a aquesta final després de superar una preselecció, al costat de sis aspirants més d'arreu de l'Estat. Com a novetat, no competien entre ells, sinó que tots optaven al

títol a l'excel·lència si superaven el 80% del total de punts en joc. Cap d'ells no ho va aconseguir, en una decisió del jurat que va destapar algunes crítiques. Entre les proves també hi havia la de preparar una cubeta de gelat, un pastís gelat, un gelat de vainilla amb llet vegetal o un gelat de galeta. Sirvent, que aquest dimarts tornava cap a Vic, ha valorat positivament l'experiència. “Ha estat tot un aprenentatge tant durant la preparació com pels dies de competició; et fa sortir de la teva zona de confort.”

La vigatana confia que certàmens com aquest –que es tornarà a convocar d'aquí

Sirvent, sisena per l'esquerra, amb la resta de participants

MIQUELERRA

a (hi faltava Ferran Pastor), a la cuina d'I+Desserts, a Barcelona, aquest dilluns

agrada el que fem, aprenem, disfrutem i després poden sortir coses divertides, i alhora ens nodrim del que aprenem d'aquestes grans cases per a les quals treballem.

Tècnica, imaginació, avantguarda. Les seves postres també s'han definit com a conceptuals o úniques... Quin adjectiu escolliria?

Jo diria que són conceptuals, lligades a l'estil o el concepte de cada restaurant al qual van dirigides. Nosaltres som cuiners-pastissers i mirem que tot tingui un sentit. El més bo que té la gastronomia és que quan vagis a un lloc puguis explicar una identitat a través del menjar. Si tu fiques el coulant a qualsevol lloc, perd identitat. Nosaltres ens amarem d'una

regió, d'una cultura, d'allò que vol transmetre cada restaurant per crear una proposta que s'adigui a aquell client. Fem vestits a mida perquè tot tingui un sentit.

Tenen la pressió de pensar que tot està inventat?

Sí que hi és, aquesta pressió. I sempre hi ha coses que et costen més de desenvolupar, però també crec que, després de quatre anys, l'equip té una gran capacitat creativa de veure coses, d'analitzar i extreure idees xules que potser altres no s'han parat a pensar. Som bastant àgils en intentar fer conceptes a mida. Potser una tècnica està inventada, però sempre es pot reinventar o aplicar-la diferent per donar-li un nou sentit.

És autoexigent?

Ui, sí! I això és un problema. És el meu problema, el meu taló d'Aquil·les...

També deu ser clau per explicar la seva progressió.

Potser sí, però aquesta exigència, si no vigiles, també et consumeix. Al final, estar cada dia durant molts anys al peu del canó i treballant per a grans clients i grans marques té un desgast i has de saber-ho portar. Al final, què et marca el barem de si allò és un 9 o és un 10? L'exigència te la poses tu. I a vegades quan tens un 10, què vols, un 11?, un 12? Això és el que és difícil de gestionar.

Té alguns noms al sector que siguin referents?

Ara no en tinc. He admirat gent i admiro molta gent que conec que fan coses súper interessants, però als grans mites ja no els admiro perquè a vegades han estat massa idolatrats. Hi ha gent que no són grans ídols però que fan coses que em deixen al·lucinat.

Potser vostè també és mirall de molts, ara?

Són coses en les quals no em paro a pensar. Dins el sector hi ha molta gent i jo intento ser creatiu i no defraudar-me a mi mateix, però no per com em vegin els altres. Sempre he procurat ser una persona molt senzilla, molt treballadora. La gent que ve aquí, això és casa seva, no tinc secrets, comparteixo receptes, intento ajudar quan puc...

L'equip és clau?

Diria que és més del 50% del que tu facis a la vida. Sense equip no ets res. Si no tens al costat un equip que estigui a gust, que se senti reconegut, no pots fer res; només arribaries a una petita part de qualsevol projecte.

L'aprenentatge és continu, a aquest nivell?

En aquesta professió sempre pots aprendre. L'únic que has de fer és creure que cada dia tens coses per aprendre, que és el més difícil. Si tu et creus molt bo, mai no apren-

dràs. Si tu creus que encara pots millorar, evolucionaràs. És una professió que és molt difícil controlar-ho tot. Un dia pots decidir que també vols aprendre a fer pa, o a fer licors i destil·lats... És com una xarxa de pescadors, aquest sector, on tens connexions per tot arreu, l'únic és que les has de saber trobar.

Avui la pastisseria ha de conviure amb els nous con-

“No ambiciono els premis, el repte és seguir fent les coses bé”

“Estem orgullosos del que hem fet, però vindran coses noves”

ceptes de dietètica i nutrició. És un problema o va de bracet amb els nous temps?

Aquí passen dues coses. Una és el temps que ens toca viure i el tema del sucre és un tema que ha estat demanat. I sí, tu pots rebaixar sucres i fer productes amb molts substituïts; veure quins tipus de sucres són més bons o més dolents. I sí, no pots menjar sucre i dolç cada dia, però al final qui vol una cosa golosa sempre buscarà una cosa golosa. I tampoc hem de perdre això, perquè si no també perdrem una mica les nostres arrels de la pastisseria que tenim a Espanya o a Europa...

La pastisseria encara és la germaneta pobra de la gastronomia?

Sí, no se li dona el valor que mereix. Com que no se li dona tant valor no hi ha tanta gent que s'hi dediqui, i si hi ha menys gent que s'hi dedica no hi haurà tant bon nivell de postres i pots defraudar el client. La pastisseria pot tenir bones expectatives per aquell que

s'hi vulgui dedicar i provar de fer coses diferents. No sé si s'equipararà amb el que és la cuina, però la pastisseria té futur.

En aquest sentit de reivindicar l'ofici, coneix el projecte de Taula Dolça, a Osona? Com el valora?

I tant! I em sembla molt interessant la feina que fan.

A Osona han sorgit grans xocolaters com Ramon Morató, Josep M. Ribé o ara Lluç Crusellas...

Doncs sí, mira. En Morató el conec de fa molts anys i és una eminència; en Ribé, tres quarts del mateix; i amb en Lluç [Crusellas] som molt amics i em sembla una de les persones més inquietes i amb una actitud increïble a l'hora de tirar endavant projectes. És un d'aquests joves que han apostat per quedar-se a la comarca –a diferència meua, que en vaig marxar– i amb un projecte amb cap i peus al territori. Em sembla molt bé, increïble.

Em deia que I+Desserts és un projecte d'impàs. Es veu tornant a treballar en un restaurant o una pastisseria propis, a primera línia del comensal?

No descarto res. A la llarga crec que és una de les coses que m'acabaria fent feliç. Però no sé si em veig aquí...

A Catalunya, vol dir?

Ni a Catalunya ni a Espanya, potser fora...

Què queda d'aquell noi que amb tot just 16 anys començava a treballar a la cuina de Nandu Jubany?

Potser no en queda res. Crec que he canviat molt de com era a com soc ara, també la meua visió de la cuina de llavors amb la d'ara. Però d'aquella època sí que en tinc certa nostàlgia. En aquells moments el simple fet de cuinar em feia feliç. Ara, quan tens una empresa, amb el dia a dia, reunions, projectes... per això no descarto que en un futur faci alguna cosa que m'aporti aquest cuinar per disfrutar, que és una mica el que trobes a faltar.

Els darrers carnivals

Últimes rues a Campdevàrol, Folgueroles, Viladrau i Sant Bartomeu

Vic

EL 9 NOU

Osona i el Ripollès viuran el quart i últim cap de setmana de carnivals amb les rues que s'han programat a Folgueroles, Viladrau, Sant Bartomeu del Grau i Campdevàrol.

A Folgueroles, la rua sortirà a partir de les 6 de la tarda de la plaça dels Picapedrers i acabarà un parell d'hores

després amb una botifarrada popular a la Pista. El fi de festa estarà amenitzat pel grup de versions Lucky Luke i el DJ Velasco. A Viladrau, que el cap de setmana passat ja va viure el Carnaval infantil, han convocat la rua d'adults també per aquest dissabte, amb concentració de carrosses a partir de 3/4 de 7 del vespre al carrer Pirineus i finalització a la plaça Major, on hi haurà el lliu-

rament de premis. La festa tindrà un epíleg a partir de mitjanit amb una sessió de discoteca al pavelló.

Per la seva banda, Sant Bartomeu del Grau començarà la cercavila a partir de les 5 de la tarda des de la plaça del Casal i la vetllada compartirà amb una actuació de l'animador infantil Gil Rataplam i xocolatada desfeta per a tothom.

Finalment, Campdevàrol

abaixarà el teló dels grans carnivals del Ripollès. La gresca s'iniciarà dissabte amb la rua de Carnestoltes a les 7 del vespre, que començarà a l'heliport i acabarà a la plaça de l'Església. Allà la reina farà el seu pregó i els grups, el ball. A 2/4 de 10 del vespre, a la sala Diagonal, es farà el sopar popular i tot seguit hi haurà concert i ball amb NRock.cats i DJ Tete. Diumenge a la tarda serà el torn per als més menuts amb el Carnaval infantil amb una rua que s'iniciarà a la plaça Coberta i acabarà amb animació infantil al Diagonal amb Disco Baby i festa del confeti.

nts i el jurat

ESPECIAL OSONA SUD

Un Pive 'de pel·lícula'

L'antiga escola de Tona, tancada des de fa quatre anys, s'ofereix com a escenari per gravar cinema i audiovisuals

Tona

Guillem Freixa

El municipi de Tona és conegut pel seu característic castell, per les aigües sulfuroses i l'herència dels estiuejants, i fins i tot pel lligam amb artistes com el músic Arnau Tordera. Des de fa uns mesos, i fent una cerca per internet així es pot comprovar, el poble tonenc també és famós per haver acollit escenes del rodatge de *La Mesías*, una de les sèries de més èxit en l'actualitat i que ha estat dirigida per Javier Calvo i Javier Ambrossi, Los Javis. La filmació es va fer en un altre punt emblemàtic de Tona com és l'antic col·legi Pive.

I és que aquesta és una de les funcions que se li ha trobat al recinte després que el març del 2020 –coincidint amb l'esclat de la pandèmia– es buidessin les aules per ja no tornar-se a omplir. El juny del mateix any, la propietat va anunciar que l'escola tancava per falta de viabilitat econòmica després de 62 anys. Des de llavors, l'equipament –amb un solar de 7.720 metres quadrats i un edifici de 4.433– ha estat a la venda, però tot i l'interès de diversos compradors “no s'ha arribat a firmar mai res”, comenta Alexia Costa. Tot i la falta d'activitat, el recinte ha mantingut un bon estat de conservació “i s'hi ha fet un manteniment perquè no es vegi deixat”, comenta Costa, tot destacant que la propietat té clar la importància històrica de l'edifici –es tracta de

Els directors de la sèrie 'La Mesías', Javier Calvo i Javier Ambrossi, coneguts com Los Javis, durant el rodatge d'una escena al Pive de Tona

l'antic hotel i casino per a estiuejants que va funcionar a principis del segle XX– “i s'ha de cuidar”.

Amb l'objectiu de trobar recursos econòmics “per ajudar al manteniment de l'edifici”, i a través del coneixement de les produccions cinematogràfiques i les seves necessitats de localitzacions, “es va creure que oferir-ho com a escenari de rodatge podia ser una bona idea”.

I ho ha estat: en l'últim any ja hi han aterrat dues filmacions importants, “i han

sigut diversos els projectes que s'han interessat per l'espai”, explica Costa. Just fa un

Una de les sèries que hi va rodar diverses escenes és 'La Mesías'

any s'hi van gravar diverses escenes de *La Mesías*, una de les sèries més de moda a l'Estat espanyol i que es pot veure a través de Movistar+.

Al setembre, s'hi va tornar a gravar una altra producció, “durant més dies que la primera”, apunta la representant de la propietat, tot i no poder desvelar de quin títol es tracta perquè encara no s'ha estrenat: “Sí que podem dir que es veurà per Netflix”.

Segons han destacat les productores, el Pive “ofereix un escenari poc comú i molt interessant per a elles”. D'una banda, un espai molt gran i tancat “on poden entrar els camions i treballar amb un gran moviment de persones

sense que cridi l'atenció a l'exterior”. De l'altra, l'escola “està igual que el dia que es va tancar”, i això significa disposar de moltes aules “del tot equipades” i també molts espais per convertir en camerinos o escenaris inventats. En aquest sentit, Costa ressalta que els directors d'art “fan meravelles”.

Així doncs, a l'espera que arribi un projecte sòlid per a una possible venda, el Pive ja es troba en el catàleg de localitzacions per a produccions cinematogràfiques.

MOVISTAR+

RESTAURANT

4

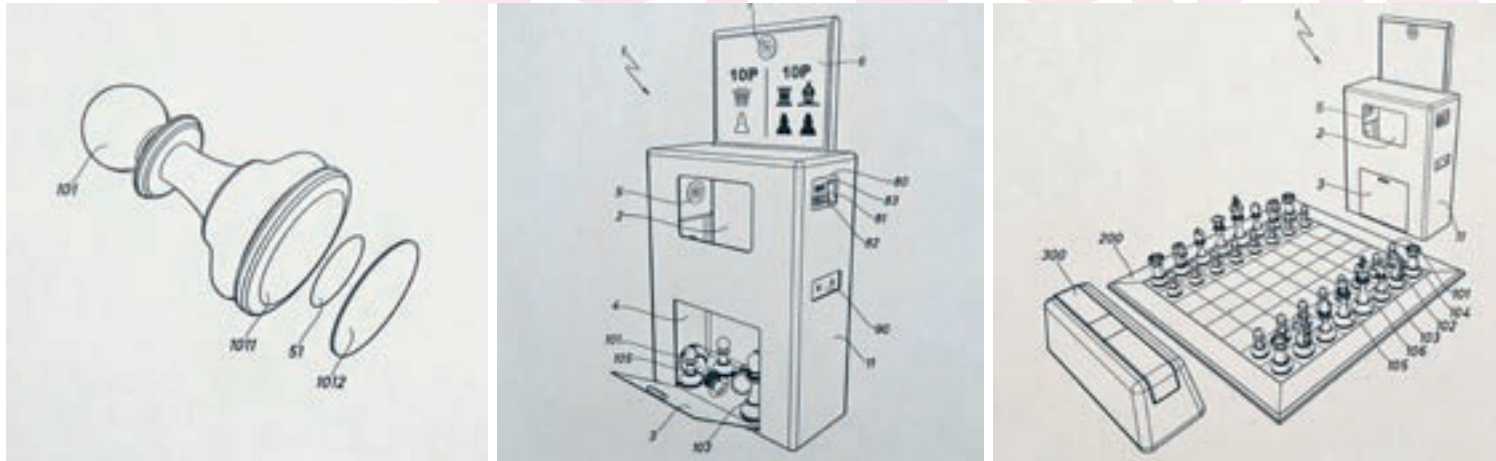
CARRETERES

El teu punt de trobada

CAFETERIA
RESTAURANT
HOSTAL
SALA POLIVALENT PER A CELEBRACIONS

Obert de
dimarts a
diumenge de
6.00 matí
a 23.00 nit

Tres gràfics de l'invent: el sensor que s'hauria d'enganxar sota cada peça, una imatge general de l'aparell i la seva disposició durant una partida

Xerrada sobre el canvi climàtic amb Tomàs Molina a Taradell

Taradell

L.M.
La Cooperativa Taradell Sostenible, Tarsos, ha organitzat per aquest dissabte una xerrada sobre el canvi climàtic que anirà a càrrec del popular meteoròleg Tomàs Molina. Serà a les 11 del matí a Can Costa. Es tracta d'una iniciativa de la secció d'Educació i Informació de Tarsos, que s'ocupa, entre d'altres, d'aspectes de comunicació i promou xerrades informatives obertes a tothom. Precisament, al mes d'abril Xavier Carol parlarà de contaminació atmosfèrica.

Actualment, Tarsos compta amb tres seccions. A banda de la d'Educació i Informació, hi ha la d'Agricultura, Consum i Economia, que entre altres està treballant per fer realitat un hort ecològic, i la d'Energia i Mobilitat, que promou xerrades informatives sobre mobilitat sostenible i rehabilitació d'habitatges i impulsa l'ús del vehicle elèctric compartit (Som Mobilitat), a banda de xerrades informatives.

Tarsos té com a objectius treballar activament per promoure, impulsar i facilitar el procés de transició integral (energètica, social i econòmica) a Taradell, en estreta col·laboració amb l'Ajuntament des d'un model de consum d'energia renovable compartida, per arribar a la supressió de l'emissió de gasos d'efecte hivernacle, en el mínim termini possible. També volen fomentar l'agricultura ecològica i de proximitat, promoure el comerç just i el consum responsable i d'àmbit local, i estimular l'economia ètica.

Escaquista i inventor

L'empresari centellenc Francesc Sobrevias ha patentat un aparell que facilitaria el control i seguiment de les partides d'escacs; ara busca un inversor per poder-lo fabricar i vendre

Centelles

M.E.
Persona inquieta i amb esperit d'inventor, l'empresari centellenc Francesc Sobrevias també és un gran aficionat als escacs. I d'aquesta doble faceta n'ha resultat un primer fruit. Acaba de patentar un model de caixa amb tecnologia d'informació digital per facilitar el control i seguiment de les partides, a través d'un comptador del valor de les peces. L'ha batejat com la Chess Control Box.

Més enllà de les grans competicions internacionals, en la majoria de tornejos i enfrontaments el seguiment del resultat d'una partida es continua escrivint a mà, moviment a moviment, a càrrec dels mateixos escaquistes. Amb el seu invent, "el jugador no s'hauria de preocupar de res, només de jugar". El sistema "és senzill però tecnològic alhora", assegura el centellenc. En primer lloc, caldria col·locar un adhesiu amb un sensor a la base de cada peça. Cada peça capturada s'hauria d'introduir en aquesta caixa on, gràcies a un lector i preferentment per radiofreqüència,

Francesc Sobrevias, amb un prototip de l'aparell i documentació de la patent

indicaria en una pantalla el seu valor i, per tant, faria de marcador. Paral·lelament, el sistema podria incloure una

càmera d'enregistrament per substituir l'acta manual.

El repte de Sobrevias és ara el de trobar un inversor per

tirar endavant la fabricació i comercialització de l'aparell. El seu somni de futur, que la Federació Internacional d'Escacs ho acabés *apadrinant*. I és que, més enllà d'estendre-ho per clubs i entitats escaquistes, l'aparell podria tenir valor pedagògic, facilitant l'ensenyament dels escacs entre el públic més jove, "perquè, entre d'altres, ajuda a reconèixer el valor de cada peça". Esportista de diferents modalitats, Sobrevias juga als escacs des de petit, però fa quatre anys que va començar a competir al circuit català. Actualment ho fa a Segona Divisió, formant part de l'equip del Taradell-Centelles.

Durant uns anys, Sobrevias va estar al capdavant de l'empresa tèxtil familiar Tondosat, fundada el 1975. L'any 2009 va tancar i va reconvertir la nau en un local d'oci, La Fàbrica, que va funcionar durant quatre anys. Actualment té un central de plaques solars, però el seu autèntic *hobby* és aquest món dels invents. El d'aquest comptador de peces d'escacs no és el primer ni serà l'últim giny que aquest centellenc es treu del barret.

MIQUEL ERRA

La Guineu
HOSTAL - RESTAURANT

Situat en un entorn immillorable, envoltat de natura, a l'Hostal-Restaurant La Guineu tenim la brasa encesa tot el dia per esmorzar, dinar o sopar.

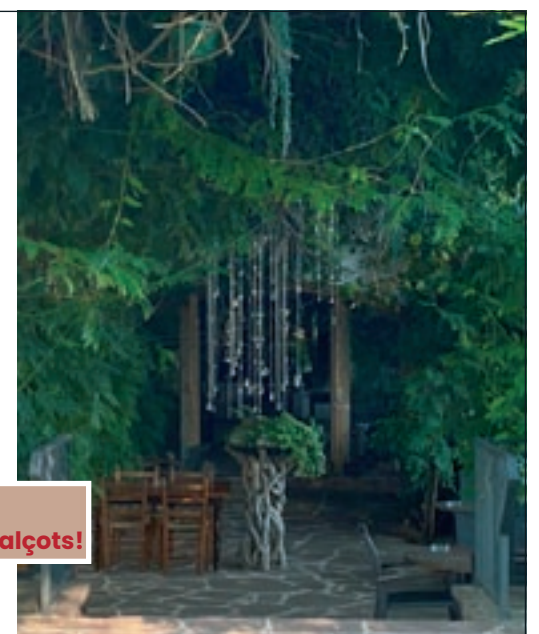
També us recomanem flors de carbassó farcides, cuixes de granota arrebossades, arròs alguer amb navalles, musclos i cloïsses i la nostra carta de sempre de cuina catalana.

Especialitat en opcions vegetarianes.

Truqueu per reservar.

Veniu a tastar el nostre **MENÚ DE CALÇOTS**, i per als que no es vulguin embrutar els dits, unes boníssimes **croquetes de calçots!**

Hostal La Guineu, - 13 Urbanització Les Guillerries - VILADRAU
Tel. 93 884 85 77 - info@hostaldelaguineu.com

La Barita, 'salvada'

El restaurant El Molí de la Barita, de Viladrau, amb més de 80 anys d'història, ha trobat relleu gràcies a la plataforma Repoblem

Viladrau

M.E.

L'històric restaurant El Molí de la Barita, de Viladrau, ha encetat una nova etapa. L'amenaça que planava d'un hipotètic tancament, en cas de no haver trobat relleu, ha quedat dissipada gràcies a una parella de maresmencs que s'ha animat a assumir-ne la gestió. Són Natàlia Català, com a cap de cuina, i Jordi Hucha, portant la sala.

La parella acumula més de 20 anys d'experiència al sector de la restauració. L'últim restaurant que van comandar era a Mataró mateix, a tocar del mar. Feia temps, però, que tenien ganes de "canviar

d'aires" i, com a bons amants a la muntanya, els feia gràcia anar "cap amunt". A través de la plataforma Repoblem van saber que El Molí de la Barita buscava algú que se'n fes càrrec, i el projecte els va encantar.

El restaurant, que havia tancat per les vacances de Nadal, va tornar a obrir el passat 7 de febrer. Ho va fer amb tot just alguns retocs de pintura i decoració, però mantenint l'essència de la cuina de tota la vida. Una cuina casolana, "com la que feia la iaia", descriu Català. També han apostat pels productes del territori i els proveïdors locals.

Fa un parell d'anys, la his-

tòrica propietària, Margarita Masvidal, ja havia cedit el timó de l'establiment al seu fill, Guillem Boj. La solució, però, era volgudament provisional i des de l'estiu que buscaven relleu, tal com havien explicat a EL 9 NOU l'agost passat. L'objectiu, però, no era ni vendre ni traspasar el restaurant, sinó cedir-ne la gestió. Si bé van ser diverses les persones que hi van contactar a través de la plataforma Repoblem, s'han decantat per un projecte que ha volgut preservar la filosofia del restaurant.

Entre les prerrogatives que s'han ofert als llogaters hi ha la possibilitat d'instal·lar-se a l'habitatge del primer pis.

Natàlia Català i Jordi Hucha, al menjador principal del restaurant

"Aquests primers dies pugem i baixem, però de seguida que hi pugem fer una mica de reformes ens hi instal·larem a viure", avança Català,

que de moment es mostra molt satisfeta amb l'arrendada que han tingut. "Els caps de setmana ho tenim sempre ple", diu.

PRIMAVERA CULTURAL

8 MARÇ
TEATRE, MÚSICA I DANSA

DIA INTERNACIONAL DE LES DONES

Jo, travesti

Cia. Roberto G. Alonso
A LES 9 DEL VESPRE
ENTRADA 12 €

17 MARÇ
CONCERT

Concert de primavera

Bandes sonores de pel·lícules amb projecció d'imatges a càrrec de l'Orquestra Juvenil de l'Escola de Música de Centelles
A LES 6 DE LA TARDA
ENTRADA 5 € A BENEFICI DE L'ENTITAT COMUNITAT PALESTINA DE CATALUNYA

13 ABRIL
ÒPERA

Il trovatore

de Giuseppe Verdi
a càrrec de Project'Opera
A 2/4 DE 7 DE LA TARDA
ENTRADA 15 €

Xerrada-presentació

10 ABRIL, 2/4 DE 8 DEL VESPRE
ACCÉS LLIBRE

21 ABRIL
CONCERT

L'agraïment

amb Oller i Guerra
A LES 6 DE LA TARDA
ENTRADA 10 €

TEATRE CASAL
FRANCESC MACIÀ

VENDA D'ENTRADES

www.centelles.cat/entrades
o una hora abans a taquilla

Centelles aposta als horts socials

Ajuntament i Càritas presenten la tercera convocatòria per accedir-hi

Un moment de la primera reunió, celebrada el passat 17 de febrer

Centelles

Josep Paré

L'Ajuntament i Càritas Centelles tornen a fer una crida a gent que vulgui participar del projecte per fer horts socials per tal de preparar uns terrenys de propietat municipal i habilitar-hi un nou espai. A la primera reunió, el passat 19 de febrer, hi van participar una dotzena de persones. Els horts estan situats a la Travessia de Catalunya en confluència amb carrer Jesús, molt a prop

del centre del poble.

La primera xerrada va anar a càrrec de membres de la cooperativa Sambucus i va servir per conèixer els detalls tècnics i organitzatius del projecte. A més d'obtenir aliments per a autoconsum, el projecte dels horts socials també aporta formació i un espai de relació entre els usuaris que els ajuda a millorar la seva situació personal i familiar.

Aquesta és la tercera convocatòria per fer horts socials i cada any hi participen

més persones. Cal destacar que els horts socials de Centelles és un projecte comunitari, on el grup decideix què plantar i com, i la recollida també es fa conjuntament. No es treballa en parcel·les individuals, sinó que l'hort és un per a tot el grup.

Els horts van començar la seva singladura al municipi l'any 2021, en un projecte iniciat pels serveis socials de l'Ajuntament de Centelles amb la col·laboració d'una tècnica del Consell Comarcal d'Osona, un hortolà de la cooperativa Sambucus i els voluntaris de Càritas Centelles. Pels organitzadors, "cultivar i mantenir un hort és una activitat positiva per a la salut física i emocional de les persones que atensem. Sobretot, permet millorar la cohesió i els vincles de les persones que estan desmobilitzades i que poden caure en l'exclusió".

FERRÉ GESTIÓ

COMPTABILITAT, GESTIÓ i ASSESSORIA

Pg. dels Plataners, 35 - Tel. 93 882 03 09 - ferregestio@ferregestio.com
BALENYÀ (Els Hostalets)

ESPECIAL

Taradell estrena els seus primers capgrossos escolars

Taradell Els alumnes de cycle inicial del col·legi Sant Genís i Santa Agnès de Taradell, en el marc del Projecte del Poble, van presentar el passat divendres a tota l'escola i també a familiars els quatre gegantons que han creat. Són els quatre primers capgrossos escolars i els han posat per nom Genís i Agnès, que donen nom i representen l'escola, i la Vella Quaresma i el Rei Carnestoltes, personatges protagonistes d'aquestes dates. Des de l'escola Sant Genís i Santa Agnès expliquen que "una escola com la nostra, amb una història arrelada al poble, havia de tenir en el seu patrimoni cultural un senyal d'identitat i un símbol que ens identifiqués a tots i a totes". Alhora, amb aquests gegantons, l'objectiu és "promoure la cultura tradicional catalana de Taradell i així apropar els nostres infants als elements festius i propers del seu poble. D'aquesta manera, vetllem perquè aquestes tradicions de tants anys enrere no es

BERNAT CEDO

perdin i tinguin continuïtat en el temps". D'aquesta manera, a partir d'ara, els més petits de l'escola podran participar activament a les festes del poble, ja que podran fer ballar els

gegantons que ells mateixos han creat. Ho han fet juntament amb la implicació dels Geganters de Taradell, que han ajudat a construir les estructures dels gegantons. Precisament, van presidir

la presentació dels quatre gegantons, els gegants de Taradell, en Guillem de Mont-rodon i la Tiburgeta de Taradell (estrenats el 1977), acompanyats d'en Carles de Cruïlles i de

Vilademany (2018). També han col·laborat en el projecte l'escola d'arts L'Arpa en la part artística i en el disseny dels caps, i Labors Irene, que ha dissenyat els vestits dels gegantons. L.M.

L'entrevista

Xenxo Granados (Ripoll, 1972) va veure, des de ben petit, que el futbol era la seva passió. La tradició de jugar al carrer li va permetre provar tot tipus d'esports. La seva trajectòria professional es divideix entre haver set jugador i entrenador. Actualment, a Sant Julià de Vilatorrada, però és un referent a Ripoll.

Els alumnes de 6è de l'escola Salesians de Ripoll entrevisten Xenxo Granados

Tot i que Granados no va estudiar als Salesians de Ripoll, sí que ho fa la seva filla. Ella, juntament amb els seus companys, està a punt per entrevistar-lo. Alguns d'ells, amants del futbol, estan emocionats per poder parlar amb qui ha set un jugador professional. Granados havia entrenat un equip al pati de l'escola i això també li provoca nostàlgia.

Què has estudiat?

Jo vaig acabar el Batxillerat i vaig intentar fer carrera, però com que no vaig estudiar gaire tenia una nota molt baixa i la carrera que em va tocar fer no em va agradar gens. Vaig durar una setmana a la universitat. Jo volia fer magisteri i no vaig poder-hi entrar. Tot i això, em vaig treure el carnet d'entrenador.

Quants idiomes parles?

Català, castellà i una mica de francès.

De petit, a què et volies dedicar? El futbol ja era la teva passió?

Sí, jo crec que com molts nens i nenes volia ser futbolista. Ho tenia molt clar. La meva passió era la pilota i estava tot el dia al carrer jugant a futbol. M'hauria agradat jugar amb equips més grans, però aquest món és molt difícil. Costa arribar, hi ha molts jugadors, i molt pocs arriben. El més important és gaudir i tenir l'empenta per créixer. És complicat ser jugador professional.

Com i quan vas començar en el món del futbol?

De ben petit. Abans no era com ara que us podeu quedar tancats a casa jugant amb el mòbil. Com que això no existia, nosaltres ens passàvem el dia al carrer amb la pilota o la bicicleta. Quan veia la pilota jo em tornava boig. En el futbol més professional m'hi vaig començar a dedicar arran d'Esteve Badia, que sempre ens convocava a la canalla per mirar de fer equips i tornejos. A partir d'aquí vaig començar a federar-me i a jugar en equip. A Ripoll només hi havia el futbol, no existia cap altre esport federat.

En quina posició jugaves? Quin era el teu dorsal?

Quan era petit m'agradava jugar a totes les posicions, fins i tot de porter. Tot i això, el que més m'agradava era fer gols i per això la meva posició era davanter o extrem esquerre. Tenia claríssim que jo havia d'estar prop de la porteria contrària. Una vegada, un entrenador em va voler posar de defensa, m'hi vaig negar perquè no m'hi veia i no em va deixar jugar. Potser em vaig equivocar, però tenia clar que no era el meu lloc i potser hauria perjudicat l'equip.

En quins equips has jugat i en quins clubs has entrenat?

Com a jugador, pràcticament sempre he jugat a Ripoll i n'estic molt content. També vaig estar a Sant Quirze de Besora, on vam aconseguir un ascens amb un equip de poble, a Torelló i als Hostalets d'en Bas. Com a entrenador, a força més. Vaig començar amb el Ripoll juvenil, llavors a Vic, a Manlleu, a Aiguafreda, a Sant Vicenç de Torelló, que és on he estat millor, i ara estic a Sant Julià de Vilatorrada, on estic gaudint molt. També vaig estar a Camprodon, a l'Abadessenc i al futbol base del Ripollès. A Aiguafreda era un equip molt potent econòmicament a la comarca i ens deien el Chelseafreda. Fitxàvem jugadors a canvi de diners i érem molt coneguts.

Has tingut alguna lesió greu?

Sí, en vaig tenir una que va ser la que em va fer retirar del futbol. Va ser un esquinç de genoll i, tot i que no em van operar, vaig anar enguixat durant sis setmanes. Vaig tornar a jugar, però sempre em va quedar una petita molèstia. Arran d'aquesta lesió va ser quan vaig decidir plegar perquè tenia un entrenador, que per mi és el millor que he tingut, que no em feia jugar. Veia que no era important per ell i no m'agradava estar a la banqueta. Aquell any vaig decidir plegar i començar a entrenar professionalment. Veure que no era important per a l'equip i que qui em deixava a la banqueta era el millor entrenador que havia tingut em va fer decidir.

Quin és el millor equip que has entrenat?

Jo valoro els equips per com de còmode he estat. A Sant Vicenç de Torelló vaig estar-hi tres anys i hi vaig estar molt a gust. Cada any vam aconseguir objectius i era satisfactori. El millor èxit esportiu que he tingut ha set conservar la categoria en un últim partit, com vam fer a Sant Vicenç. Ara, a Sant Julià de Vilatorrada, també m'ho estic passant molt bé i a Aiguafreda perquè em va permetre treballar a nivell semiprofessional. Era un luxe. Tot i això, també valoro haver pogut entrenar a Ripoll. És difícil d'escollir...

El projecte **Mengem d'aquí** s'incorpora als 34 menjadors escolars que gestiona el Consell.

Apostem pels productors de proximitat i per millorar els hàbits alimentaris a les escoles.

ANNA TANA

El més important com a entrenador és passar-t'ho bé.

A quin club t'hauria agradat jugar?

Vaig tenir una època bona i van córrer rumors que podia anar a jugar amb el Manlleu. M'hauria agradat molt, però a nivell professional de seguida vaig veure que havia de ser realista i no podria anar gaire lluny. En aquell moment el Manlleu estava a Segona B i deien que m'estaven seguint. Malgrat això, no vaig arribar a tenir cap entrevista.

Quantes hores dediques a fer d'entrenador?

Una cosa és quan prepares els entrenaments i l'estona que estàs a camp, però no penses de donar voltes a com fer l'entrenament, com has de preparar els partits, com has de gestionar les emocions dels jugadors... Quan acaba la temporada, ja estàs treballant per veure com faràs l'equip, quins jugadors fitxaràs... No desconectes mai.

Has creat bones amistats a través de l'esport?

El futbol a mi m'ha permès fer els millors amics. Pràcticament tot el meu entorn prové del futbol, tant com a jugador com a entrenador.

El que és molt important és que la millor amistat que tinguis sigui la teva parella. Si no t'entenen, no t'ajuden i no tens aquest suport, tindràs un problema. He tingut la sort que la meva dona sempre ha vingut a veure els partits i això per mi ha set el millor. Per això, l'amistat més important que has de fer al futbol és la teva dona.

T'agraden o has participat a altres esports?

Sí, quan era petit. Abans al carrer jugàvem a tot i els pares ens havien de venir a buscar al carrer. Ara és ben bé al revés. Per això practicàvem de tot: tennis, bàsquet, bicicleta... però quan veia la pilota de futbol ho deixava tot.

Què creus que aporta l'esport a les persones?

Aporta, sobretot, solidaritat i amistats. Jo vaig tenir la sort que el meu pare em va conscienciar molt del que comportava jugar en equip i tenir molta disciplina. Has de ser conscient que tens companys que depenen de tu i no pots fallar. Has d'estar sempre en condicions, anar sempre a entrenar i complir. A la vida s'ha de ser molt disciplinat si vols aconseguir alguna cosa. No val tenir excuses, plougui o nevi s'ha d'anar a entrenar i a donar-ho tot.

Què recomanaries a la gent que vol practicar un esport?

Justament això, que practiqui molt per sobre de tot. L'esport és salut i, repeteixo, que és important que sortiu més al carrer i jugueu més els nens i les nenes d'avui en dia. L'esport és fer amics, crear disciplina... Heu de fer més esport i deixar la tauleta i els aparells electrònics.

Si haguessis de triar entre jugar al Madrid o al Barça, a quin club hauries anat?

No m'ho hauria plantejat mai anar a un club d'aquestes característiques, jo crec que s'han de tenir en compte molts factors per prendre una decisió d'aquest tipus, sobretot on vius, si surt a compte... Per mi el més important és saber si jugaràs o no. Si hagués anat a un equip molt famós a seure a una banqueta no hi hauria anat. Era el més sagrat això per mi.

Com valoren els jugadors de futbol?

Per mi ha de ser bona persona, a part de bon jugador. Això és una cosa que valoro molt i ho tinc molt en compte. A vegades una persona pot saber jugar molt bé, però llavors a l'equip no aporta res positiu quant a personalitat o caràcter.

Amb quants anys vas començar a jugar i amb quants vas plegar?

Jo diria que vaig començar a l'escola de Ripoll quan tenia 4 o 5 anys i vaig plegar als 28 anys perquè em vaig treure el carnet d'entrenador i no em deixaven jugar gaire ja. Vaig veure que em començava a agradar més entrenar que el que estava fent fins aquell moment. La banqueta no era per a mi.

El qüestionari

Gat o gos?

Gos.

Carn o peix?

Carn.

Platja o piscina?

Piscina.

Salat o dolç?

Dolç.

Dia o nit?

Dia.

Messi o Cristiano Ronaldo?

Ronaldinho.

Dormir o sortir de festa?

Sortir a veure Di-versions i anar a dormir d'hora.

McDonald's o Burger King?

McDonald's.

Cotxe o moto?

Cotxe, la moto em fa por.

Estiu o hivern?

Estiu.

Pel·lícula o sèrie?

Pel·lícula.

Daurat o platejat?

Platejat.

Mar o muntanya?

Visc a la muntanya, però m'agrada més el mar.

Blanc o negre?

Per a la roba, el negre.

Nike o Adidas?

Adidas.

Verdura o pasta?

Pasta.

La Liga o Premier League?

La Liga.

Pizza o hamburguesa?

Pizza.

Lamborghini o Ferrari?

Lamborghini.

patel al costat de les escoles

Els dibuixos guanyadors del mes de febrer

Marc Campàs, 8 anys, de l'escola Vedruna Sagrats Cors de Torelló

Martí Ballús, 9 anys, de l'escola Bellpuig de Sant Julià de Vilatorrada

Cartes al director

Carnaval a l'escola Puig-Agut

Aquesta setmana passada vam celebrar el carnaval a l'escola. Algunes nenes i nens de quart van preparar el pregó i el van llegir davant de tota l'escola el divendres dia 2 de febrer. Aquest mateix dia, els alumnes de cinquè van passar per les aules a dir les consignes que hauríem de portar durant la setmana. Dilluns vam anar amb pijama; dimarts, ben elegants; dimecres, vestits d'un sol color, i dijous, d'esportistes.

Aquest any, a l'escola, hem fet projectes sobre artistes. Per això, cada cicle anava disfressat d'un pintor o pintora. Els nens i nenes de quart vam escollir Bridget Riley, una artista referent en l'art òptic. Per confeccionar la disfressa vam fer una rèplica de dues obres d'art de Riley i ens les vam penjar al cos. També vam fer unes corones i unes varetes de color blanc i negre. Finalment, les mestres ens van pintar la cara amb tot de quadrats, que són elements bàsics de les seves obres.

Tots ben disfressats vam fer una rua pels voltants de l'escola, amb música per ballar i batucada dels nens i nenes de sisè. Un cop ja a l'escola, vam fer uns balls preparats per a l'ocasió, on totes les famílies estaven convidades!

Ha sigut una setmana ben boja, diferent i molt divertida, ens ho hem passat genial!

Els i les alumnes de 4t, escola Puig-Agut Manlleu

important per nosaltres, ja que tot ens agrada molt i ens ho passem molt bé aprenent plegats i ajudant-nos els uns als altres. Les opinions més repetides han estat que:

"Tots som bons companys, aprenem molt i ens agraden els projectes que fem, les activitats són molt divertides."

"Les mestres sempre ens ajuden amb tot, ens preparen coses molt divertides i aprenem alhora i també treballem les emocions."

"Ens agrada fer robòtica, programació i TAC. A través dels jocs aprenem moltes coses! I els grans tenim portàtil!"

"Ens agrada ser pocs a la classe perquè hi ha tranquil·litat i podem estar més per la feina."

"Ens agrada anar de colònies i poder anar a un país europeu a visitar els nostres companys d'Erasmus."

"També ens agrada fer instrumentació amb els ukeleles, el flabiol i el tamborí. Ah! I som escola verda!"

Tots estem molt orgullosos de la nostra escola, representa un lloc on aprendre, gaudir, compartir, passar-ho molt bé, ser estimats i descobrir noves vivències i aprenentatges. Esperem compartir-la amb tots vosaltres... us hi esperem!

*Escola El Gurri
Mont-rodon, Taradell*

Dilluns: "Tothom de blau vindrà per fer junts un gran oceà".

Dimarts: "De flor em vestiré i la natura salvaré".

Dimecres: "La fauna s'està extingint, i per això d'animals anem venint".

Dijous: "Amb la calor que fa al febrer, d'estiu em vestiré".

I per últim, divendres: "Tots junts ens disfressarem i el Carnaval celebrarem".

Arriba el gran dia de Carnaval, tota l'escola disfressada, alumnat i mestres a punt, fins i tot s'animen algunes famílies. La música a la màxima potència i comença la festa, de petits a grans tots desfitem mentre sona la música per lluir les nostres disfresses. Quina bogeria!

En acabar la passarel·la, llegim els desitjos, els complirà el rei Carnestoltes? Doncs no, un any més ens enganya per no complir els nostres desitjos i decidim enviar-lo a la foguera.

Aquest Carnaval ha sigut el més especial, potser perquè ens entra la nostàlgia de ser l'últim que celebrem com a alumnes del Salarich. Però ben segur que tornarem a visitar l'escola per celebrar les festes que s'hi fan.

*Alumnat de 6è, escola Salarich
Vic*

Jornada de portes obertes a la nostra escola!

Per a l'article d'aquest mes, les mestres ens han demanat que escrivim què pensem de la nostra escola, ja que properament vindran altres nens i nenes amb les seves famílies a visitar-nos. Ens fa il·lusió ensenyar el nostre dia a dia, les diferents activitats que fem, els espais de l'escola i com els compartim. Ens ha set difícil pensar què és el més

Carnaval a l'escola

A l'escola Salarich sempre s'ha celebrat el Carnestoltes i aquest any no serà diferent. Cada any hi ha unes consignes relacionades amb un tema, aquest any és sobre els ODS, objectius de desenvolupament sostenible. És un tema molt interessant sobre el medi ambient i els canvis climàtics que hem provocat nosaltres, els humans.

Cada dia de la setmana el rei Carnestoltes ens fa arribar una consigna que hem de complir si volem aconseguir que ens concedeixi els nostres desitjos.

Projecte Espanya

Som els nens i nenes de sisè d'EPRI de l'escola Vedruna Sagrats Cors de Torelló.

Aquest any a coneixement del medi hem treballat Espanya. Com que l'any passat ja vam treballar Catalunya teníem uns coneixements previs, però hem après moltes coses més.

Per treballar Espanya d'una manera més divertida, vam fer grups i entre els participants havíem de planejar un viatge de cinc dies per una comunitat de l'Estat, mostrant llocs emblemàtics, cultura i gastronomia, entre altres. Quan vam tenir el viatge organitzat el vam presentar a la resta de companys

i companyes de classe. Va anar molt bé, vam aprendre com és cada comunitat de manera ben divertida i ens va fer venir moltes ganes d'anar a conèixer *in situ* tot el que ens havien explicat.

Quan vam acabar vam anar a visitar el Poble Espanyol, on un guia ens va fer una visita teatralitzada explicant-nos curiositats de les comunitats i dels edificis allà mostrats.

Una temàtica espectacular!

**Escola Vedruna Sagrats Cors
Torelló**

El Carnaval

Som els nens de tercer de l'escola FEDAC Vic i us volem explicar què vam fer durant la setmana del Carnaval.

Durant la setmana els ajudants del rei i la reina Carnestoltes ens van donar unes consignes perquè la setmana fos més divertida (posar-nos el pijama, la roba al revés...).

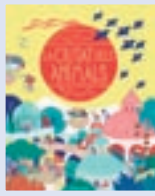
El divendres vam arribar a l'escola disfressats de la manera que volguéssim (pirates, personatges...). Vam voltar per les diferents classes per anar a veure les disfresses dels companys i ensenyar la nostra. Al cap d'una estona, vam ballar a la classe i en veure que plovia vam fer un dibuix del Carnestoltes.

A la tarda, com que no plovia, vam poder sortir a fer la rua pels carrers de Vic. A davant hi havia la carrossa amb els reis Carnestoltes. Posaven música per poder ballar. Quan vam arribar a la plaça Major vam fer el ball que havíem practicat durant la setmana. Els reis ens van llegir el discurs i seguidament vam tornar a l'escola. Ens ho vam passar molt bé!

**Alumnes de 3r, escola FEDAC Vic
Vic**

Què podem llegir?

LA CIUTAT DELS ANIMALS
 Escriptor: Emmanuelle Mardesson
 Il·lustradora: Sarah Loulendo
 Editorial: Dimpni Pelut
 Edat: primers lectors

Clara Berenguer - AMIC

L'Elies, el sastre, és un agró que no és gens sapastre; el senyor Blancafort és un llebrot tímid i elegant que voldria un gris clar per als seus vestits nous; a la Gisela, la mostela, li agrada menjar picant; les granotes mandregen de panxa enlaire a l'hivernacle; l'Oriol, l'esquirol golafre, se submergeix en la lectura com en un pou d'avellanes sense fons, mentre que els ratpenats, també lectors apassionats, llegeixen capgirats. *La ciutat dels animals*, d'Emmanuelle Mardesson i Sarah Loulendo, es desperta amb el batec dels estels del porquet Ton i se'n va a dormir amb el ball desenfrenat i esbojarrat dels iacs Nicolson i Ikennedi, tota una galeria de simpàtiques animalades que fan d'aquest un àlbum certament bestial.

El text de Mardesson, traduït al català per

EL SOT
 Escriptora: Emma Adbage
 Il·lustradora: Emma Adbage
 Editorial: EntreDos
 Edat: a partir de 7 anys

Clara Berenguer - AMIC

El Sot és rere el gimnàs. Algú en va treure un munt de terra i de pedres ja fa temps; ara hi ha matolls i soques, i s'hi pot jugar als jocs més divertits. A tothom li encanta el Sot, menys als grans que, en realitat, l'odien, per això intenten que els petits juguin amb una altra cosa. Quan cau un nen (tot per culpa d'ensopegar amb els cordons de les sabates), decideixen tapar el Sot. A partir d'aleshores, només es jugarà amb els gronxadors i la xarranca.

El Sot, d'Emma Adbage, és un àlbum intel·ligentment escrit des de la perspectiva dels infants que reflecteix l'anhel d'aventura i l'univers emocionant dels més petits mentre paral·lelament

Mireia Alegre, es presenta així com un passeig rimat per una ciutat utòpica i de paisatges màgics poblada per tota mena d'animals, que n'introdueix alguns pel nom propi i d'altres no, al llarg de tot un dia. Tot i aquesta referència temporal, es tracta d'una narració en la qual no trobarem cap protagonista concret ni cap introducció ni conclusió, ja que busca, sobretot, la musicalitat de la lectura en veu alta. De fet, la gràcia d'aquest relat recau en el joc d'identificar allò que es llegeix en la imatge o, millor, en les il·lustracions tendres i alhora acolorides i tenyides d'exotisme de Loulendo, amb qui l'autora ha fet tàndem en altres publicacions similars. *La ciutat dels animals* és un àlbum per perdre-s'hi, per parar-s'hi a sentir i a mirar amb calma, per cercar i sorprendre's en cada troballa. Un àlbum per assaborir-lo una vegada i una altra, per llegir jugant i jugar llegint. Un objectiu ben lloable en aquests temps de lectura ràpida i presses mitjançant una proposta raonablement encertada, tant en la part literària com en l'estètica, que farà les delícies dels petits lectors que busquen una estona de companyia i diversió bé a soles, bé amb la mediació d'una persona adulta.

deixa entreveure la realitat dels adults tal com els infants la pensen, és a dir, com un món avorrit on només fan que trobar el perill per tot arreu. Així, expressions com ara "els grans fan morros a la vora del Sot" i "els grans tornen a fer cara de pomes agres" són una mostra del to irònic de la narració i de la posició de qui ho narra, que passa d'un fet a l'altre i ens explica tant que ha d'anar a fer caca, que és urgent, com que ja no pot fer la croqueta, perquè ara tot és pla. D'altra banda, les il·lustracions, amb un predomini dels colors suaus que ens transporta als ambients boirosos i nuvolats suecs, captiva sobretot pel catàleg d'expressions, gestos i actituds, tant de diversió com de frustració, dels infants (m'han fet recordar *Bimbi*, d'Albertine, un treball amb la infància com a principal motiu d'inspiració). Un àlbum, per tant, deliciós sobre el poder de la imaginació i la immensurable capacitat de jugar dels infants, que, sense voler, ens dona una gran lliçó: observem més els més petits; tinguem-los més en compte.

Les 9 diferències

Trobeu les 9 diferències entre aquestes dues imatges que il·lustren el següent embarbussament: "Si una serra serra un xiprer, sis serres serren sis xiprers"

SOLUCIONS
 A la pàgina 68

ANNA CANO PALACIOS

Acompanyem els joves cap al futur!

Consell Comarcal del Ripollès
 al servei de les persones i els municipis

La pregunta Com t'agradaria ser de gran?

Gerard Vizcaino
9 anys
Folgueroles

Jo vull ser bona persona, tenir molts coneixements de tot perquè m'obri portes per tot arreu i treballar d'alguna cosa que aporti. M'agradaria ser forestal per aconseguir que es redueixi la contaminació del planeta. Em veig vivint a Suïssa.

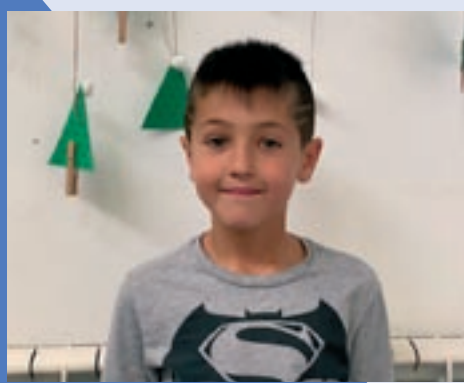
Max la Fuente
6 anys
Sant Miquel de Balenyà

A mi m'agradaria ser mestre de manualitats perquè m'agrada molt ajudar els nens petits i fer coses creatives. A casa estem fent una manualitat ara. Ajudar la gent se'm dona molt bé. A mi, de gran, m'agradaria viure a Tona perquè m'agrada molt.

Ona Franch
6 anys
Tona

De gran voldria ser mestra i tenir els cabells molt llargs i arissats. Així és com m'imagino. També m'agradaria marxar a viure al Canadà perquè hi tinc els meus fills de cosins i m'agrada molt aquest país. Voldria ser professora allà.

Genís Fernández
8 anys
Folgueroles

M'agradaria ser escriptor de còmics, dibuixant, informàtic i creador de videojocs. Per treballar d'això, m'agradaria viure a Santa Cecília de Voltregà, perquè és on aniré a viure ara amb la família. Voldria mantenir els meus millors amics.

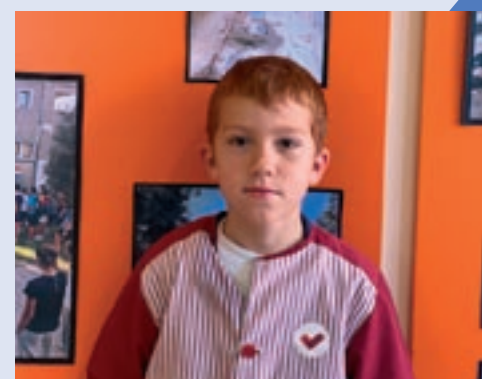

Lluc de Santos
11 anys
Folgueroles

De gran m'agradaria ser cuiner d'Itàlia o Nova York. Cuinar és una de les coses que més m'agraden i el meu plat preferit són les patates i el tall arrebossat. Per fer-ho realitat, m'agradaria viure a Itàlia o als Estats Units.

Martí Calvet
8 anys
Sant Miquel de Balenyà

Jo tinc clar que voldria ser bomber. El meu pare ho és i es guanya bé la vida. També perquè m'agrada el foc. M'agradaria viure a Tona i estar sempre aquí. No em crida l'atenció cap altre país per visitar ara mateix.

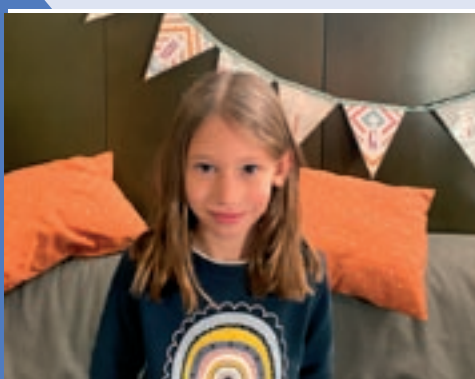
Júlia Clos
7 anys
Tona

De gran em veig sent enginyera de naus aeroespacials perquè m'agrada molt tot el que està relacionat amb els planetes i l'espai. El meu planeta preferit és Saturn. Em faria il·lusió viatjar a l'espai en algun moment per contemplar els planetes.

Jan Musach
6 anys
Folgueroles

Jo m'imagino sent feliç per sobre de tot. Voldria treballar d'alguna cosa relacionada amb el Dakar, perquè m'agraden els cotxes i les motos. Els meus pares treballen d'això. Em visualitzo vivint a Folgueroles i anant amb el meu pare al Dakar.

Anna Esquerrà
7 anys
Folgueroles

M'agradaria ser professora en una hípica. Encara no ho practico, però m'agradaria molt començar. De gran voldria viure a Folgueroles, però no sé si viatjaria a algun lloc, depèn del moment i de la situació. Estic bé aquí.

Guerau Herms
8 anys
Tona

Tinc clar que m'agradaria ser futbolista del club de futbol del Tona. Actualment, ja jugo a futbol i el meu futbolista preferit és Messi. Si hagués de triar un lloc on anar de gran seria al Marroc, perquè un amic meu hi té el seu pare i li agrada.

Laia Bach
8 anys
Centelles

Jo voldria ser mestra de Primària, si pot ser de matemàtiques perquè m'agraden molt. De gran voldria haver estat a Londres, ja que m'agrada molt l'anglès i allà en podria aprendre una mica.

Edna Ayuso
10 anys
Folgueroles

De gran em veig sent entrenadora de cavall de raid. Fa sis anys que munto a cavall i m'agrada molt. Si ha de ser per mi, viuré a Folgueroles, però m'agradaria viatjar a Dubai pel tema cavalls.

AGENDA

Angi Conejo agenda@vic.e19nou.com

Divendres 23

Calldetenes. Cicle d'audiovisuals de muntanya i aventura de Calldetenes. Projectió d'*Abriendo camino*, amb Ruth Fornós; *Dues dones, una Patagònia*, amb Bruna Vilarasau i Txell Creus, i *Fukai*, amb Miquel Soler. Auditori-Teatre. 20.30.

Camprodon. Inauguració de l'exposició "Un mar de plàstic". Amb la presència de Martí Albasa, l'autor de les fotografies. Espai Cultural Cal Marquès. 19.00.

VOC. Festival Òmnium de Curtmetratges. Sessió II "Una mena de joc". Casal Camprodoní. 20.30.

Centelles. Cinema en català. Cicle Gaudí. *Upon Entry*, dirigida per Alejandro Rojas i Juan Sebastián Vasquez. Centre parroquial. 20.00.

Manlleu. Presentació del llibre *Alma Mahler. Musa de la Sezession a l'Expressionisme*. A càrrec de l'autora, Nona Arola, i del periodista Jordi Vilarrodà. Llibreria Contijoch. 19.00.

Cicle de xerrades "Menys pluja i més calor... què fem?". Primera xerrada "Com hem arribat fins aquí? Per què s'estan esgotant les reserves d'aigua?". Diagnosi de la situació actual de Catalunya i la conca del Ter. A càrrec de Jordi Molist, director d'abastament de l'Agència Catalana de l'Aigua. Presentat per Jesús Soler, del Grup de Defensa del Ter. Museu del Ter. 19.00.

Moià. Xerrada "Dones artistes, les oblidades". A càrrec del pintor Eudald Font. Amb la col·laboració del Cercle Artístic del Moianès. Biblioteca de Moià. 19.30.

Prats de Lluçanès. Musical *La llàntia màgica*. Els beneficis aniran destinats a l'associació Osona contra el Càncer. Sala polivalent. 21.30.

Ripoll. Xocolatada solidària. Per a la recerca del càncer infantil. Escola Tomàs Raguer. 17.00.

Presentació de la novel·la gràfica *El mestre de Ripoll*. A càrrec de l'Associació Palimpsest. Museu Etnogràfic. 19.00.

Conferència "La cançó proposta". Amb Sergi Carbonell, Modera Xavi Castellón. Biblioteca Lambert Mata. 19.00.

Roda de Ter. Xerrada "Cap on va l'agricultura?". Amb Santi Ponce, historiador, i Jacint Torrents, antropòleg. Fundació Miquel Martí i Pol. 20.00.

Sant Julià de Vilatorrada. Projectió de la pel·lícula *Upon Entry*. L'activitat forma part del Cicle Gaudí. Recull la invitació als comerços del poble! Saló Catalunya. 19.30.

Taradell. Presentació del llibre *No val a badar*, de Jordi Badia, a càrrec d'Albert Om. Biblioteca Antoni Pladevall i Font. 19.00.

Tona. Concert *Postureo real*. Amb Guillem Roma. Sala La Canal. 20.30.

Torelló. Cloenda de la IV edició de La Expo. Amb l'autora de l'actual exposició, Ivonne Muñoz Regné. Llibreria Vuk. 19.00.

Vic. Inauguració de l'exposició "Karaoke cubista", de Quim Domene. Espai 11. 18.00.

Presentació del llibre *La via guineana per a fer efectiva la independència*, de Jordi Castellà, advocat i escriptor. Un llibre molt recent d'anàlisi històrica i jurídica on explica com fer efectiva la independència de Catalunya de forma legal, pacífica i democràtica. Biblioteca Pilarin Bayés. 18.30.

Presentació del llibre *Els dies robats*. Blanca Busquets, acompanyada per Marc Güell, ens presentarà el seu darrer llibre. Llibreria Muntanya de Llibres. 18.30.

Inauguració de l'exposició "A casa de l'arquitecte (24 rue Nungesser-et-Coli)", de Quim Domene. La Tintoreria. 19.00.

Sessió golf de Cineclub Frik amb la projecció d'*Unicorn Wars* (Alberto Vázquez, 2022). Espai ETC. 20.00.

La plaça del Diamant, de Mercè Rodoreda. La versió del clàssic estrenada al Teatre Nacional de Catalunya i dirigida per Carlota Subirós. Sala 1 Ramon Montanyà - L'Atlàntida. 20.00.

CARNAVAL FOLGUEROLES

Dissabte, Folgueroles tanca la temporada de carnavals a Osona

Concert de Bernarda. Amb el seu primer àlbum, *Mi amor por ti*. Jazz Cava. 22.00.

Dissabte 24

Calldetenes. *L'il·lusionista*. Amb en Peyu. Auditori-Teatre. 19.00.

Campdevàdol. Carnestoltes. 19.00, rua de Carnestoltes, l'Heliport. Tot seguit, pregó de la reina Carnestoltes i ball de grups, plaça de l'Església. 21.30, sopar, sala Diagonal. 23.30, concert i ball amb Nrock.cats i DJ Tete, sala Diagonal.

Inauguració de les exposicions. Un homenatge a Velázquez de Juan Gutiérrez Sánchez i de Luis Navarro Castillo, *Sito*, una part de les obres exposades són de la col·lecció per a invidents, en relleu, QR de so i olfactiva. Hi haurà actuació musical de l'estrella Yaneisy Martíñez. Espai Torre Mossèn Tor. 19.00.

Folgueroles. Carnestoltes. 18.00, rua pels carrers del poble, plaça dels Picapedrers. 20.00, botifarrada popular. 21.00, actuació de Lucky Luck. 23.00, DJ Velasco. Pista.

Manlleu. Dia d'Andalusia 2024. Vetllada Flamenca. Al *cante*, Juan Manuel Caro López; al *toque*, David Caro Corchero, i al *baile*, els grups de ball de l'entitat. Local social de l'ACA Peña Flamenca de Manlleu. 19.00.

Prats de Lluçanès. Musical *La llàntia màgica*. Els beneficis aniran destinats a l'associació Osona contra el Càncer. Sala polivalent. 20.00.

Ribes de Freser. VOC. Festival Òmnium de Curtmetratges. Sessió I "Avui i demà". Cinema Catalunya. 18.00.

Ripoll. Taller "Fem el capgròs de la nostra escola". S'orientarà a cicles mitjà i superior. Casal de Joves El Galliner. 16.30.

Sant Bartomeu del Grau. Carnaval. Cercavila amb grallers i reis Carnestoltes. Tot seguit, actuació amb Gil Ratataplum i xocolata desfeta. Plaça del Casal. 17.00.

Sant Joan de les Abadesses. Sant Joan de les Abadesses, la joia del romànic. Visita guiada. Oficina de Turisme - Palau de l'Abadia. 11.30.

Presentació del disc de sardanes *Bells somnis*. A càrrec de Maria Teresa Monclús i la Cobla Ciutat de Girona. Els beneficis aniran destinats a l'Associació

MPS Lisosomales. Teatre Centre. 18.00.

Taradell. Xerrada sobre el canvi climàtic. Amb Tomàs Molina, meteoròleg. Can Costa Centre Cultural. 11.00.

Torelló. Piu, piu, rauca, rauca. Taller musical amb Nele Urbanowick per a infants entre 5 i 8 anys acompanyats d'un adult. Amb inscripció. Llibreria Vuk. 11.00.

Kabuki. Un espectacle per a nadons de l'Escola Municipal de Música. Gratuït amb reserva prèvia. Teatre Cirvianum. 12.30.

Vic. First Lego League. Competició de robòtica d'àmbit internacional en la qual els equips participants han de dissenyar, construir i programar robots construïts amb peces de Lego basant-se en un tema proposat. A més de la competició, els equips també han de fer l'exposició d'un projecte científic relacionat amb el tema proposat. Edifici Torre dels Frares de la UVic-UCC. 08.30.

Orelles verdes *L'armari vermell*. Sessió de contes per a infants de 12 a 36 mesos a càrrec de Susagna Navó. Places limitades. Amb inscripció. Biblioteca Pilarin Bayés. 11.00.

Visita guiada "Avui, fa mil anys". El nou espai immersiu és l'arc de connexió entre el present actual i el passat de fa mil anys: ens transportarem a l'edat mitjana a través d'una experiència emotiva i sensorial per descobrir i entendre la magnífica col·lecció d'art medieval del MEV. Amb reserva. MEV, Museu d'Art Medieval. 11.30.

Presentació del llibre *Post mortem*, de Pathosformel. A càrrec de Sergi G. Oset, editor. Llibreria Kritik. 12.00.

Presentació del llibre *Víctimes en so de pau*. A càrrec de l'autor, Àlex Romaguera, i del fotògraf Xavi Piera. Cooperativa Can Magí. 12.00.

Visita comentada a l'exposició "Bèsties". Explorarem els vincles entre els animals i el món

de l'art; revelant-se, així, els múltiples significats que s'han atribuït a les bèsties: des de llegendes antigues i la fauna d'època medieval fins a la cultura popular, literària i cinematogràfica actual. Inclòs amb el preu de l'entrada. MEV, Museu d'Art Medieval. 12.30.

Un carnaval de pel·lícula. Activitat per a famílies amb infants a partir de 3 anys. Amb reserva. MEV, Museu d'Art Medieval. 17.00.

Percussió FRAMES i Escola Superior de Música de Catalunya. Una immersió a l'apassionant món de la percussió. Sala 2 Joaquim Maideu - L'Atlàntida. 20.00.

La Cava Immersiva. Concert de Guineu, la compositora i cantant de Terrassa Aida Giménez. Jazz Cava. 22.00.

Viladrau. Carnaval. 18.45, concentració de carrosses i disfresses, c. Pirineus. Tot seguit, rua fins a la plaça Major. A l'arribada, minut de glòria i passarel·la i entrega de premis, plaça Major. 00.00, discoteca amb martiigol, pavelló.

Diumenge 25

Campdevàdol. Carnestoltes infantil. Rua amb inici a la plaça Coberta. Tot seguit, animació infantil amb Disco Baby i festa del confeti a la sala Diagonal. 16.30.

Manlleu. Concert de Sweet Dreams. Versions íntimes. El Manlleuet. 19.00.

Prats de Lluçanès. Musical *La llàntia màgica*. Els beneficis aniran destinats a l'associació Osona contra el Càncer. Sala polivalent. 17.00.

Ripoll. *Sota sola*. Espectacle familiar amb Ka Teatre. Teatre Comtal. 12.00.

Sant Julià de Vilatorça. Audició de sardanes amb la Cobla Ciutat de Girona. Pavelló esportiu municipal. 17.00.

L'Orquestra Casolana. Un espectacle de percussió, humor i color on la música sorgeix de l'imprevist, de coses de la vida quotidiana. Preu 4 euros. Saló Catalunya. 17.30.

Sant Miquel de Balenyà. Música optimista. Frederic Dalmau Romeu, composició i piano. Taquilla inversa. Església Santa Maria. 11.45.

Seva. *El Rei Lleó*. Hi ha pel·lícules i cançons que han passat a la història i que atrauen la curiositat de l'espectador a tot el món. Gràcies al musical de Madrid, *El Rei Lleó* és sense dubte la referència del moment. Per això, després de la nostra experiència a la Gran Via de Madrid amb altres espectacles, amb espectaculars veus i gran posada en escena, volem dur els seus temes en català. Amb eFeDe Producciones. Espectacle recomanat per a totes les edats. Sala Polivalent. 17.30.

Taradell. Cantata. Trobada amb Els Catarres. Can Costa Centre Cultural. 13.00.

Torelló. Concert intercultural. Amb l'Associació Siwei, Grup del

Centre Cultural "Al Hidayah", Ministeri de música església de Pentacosa, Pape i música senegalesa i el Cor de la Parròquia de Montserrat. Teatre del Centre Cívic del barri de Montserrat. 17.00.

Trash! Espectacle vital i energètic sobre les possibilitats del reciclatge a través de la percussió, el moviment i l'humor amb Producciones Yllana. Teatre Cirvianum. 18.00.

Vic. Visita guiada "Avui, fa mil anys". El nou espai immersiu és l'arc de connexió entre el present actual i el passat de fa mil anys: ens transportarem a l'edat mitjana a través d'una experiència emotiva i sensorial per descobrir i entendre la magnífica col·lecció d'art medieval del MEV. Amb reserva. MEV, Museu d'Art Medieval. 11.30.

Visita comentada a l'exposició "Bèsties". Explorarem els vincles entre els animals i el món de l'art, revelant-se, així, els múltiples significats que s'han atribuït a les bèsties: des de llegendes antigues i la fauna d'època medieval fins a la cultura popular, literària i cinematogràfica actual. Inclòs amb el preu de l'entrada. MEV, Museu d'Art Medieval. 12.30.

Visita guiada dels diumenges. "Científics vigatans: ciència i història als carrers de Vic", a càrrec de Pasqual Bernat, historiador de la ciència. Amb reserva. Oficina de turisme. 11.30.

Sessió del Cineclub Vic amb la projecció d'*Hugo* (Martin Scorsese, 2011). Espai ETC. 17.00.

Canta Gran. *El secret d'Egipte*. Un projecte participatiu amb corals de gent gran. Sala 1 Ramon Montanyà - L'Atlàntida. 18.00.

Concert de Max Sunyer. Acompanyat del darrer grup que va liderar Emili Baleriola. Ho farà per interpretar temes propis i de l'Emili. Un repertori que servirà per retre homenatge al company i amic Emili Baleriola. Jazz Cava. 19.00.

Vilanova de Sau. Passejades guiades. Espai Natural de les Guilleries-Savassona. "Entre domus medievals i fòssils marins: una passejada per la riba de l'embassament de Sau". Places limitades amb inscripció. Aparcament de l'àrea d'esplai del pantà de Sau. 10.00.

Els instituts visiten

EL 9 NOU EL 9 TV EL 9 FM 92.8

43 alumnes de 4t d'ESO de l'Institut de Gurb, que treballen els pòdcasts, van visitar les instal·lacions del Grup EL 9 NOU.

SOLUCIONS
Les 9 diferències (pàg. 65)

CINEMA

Casal Camprodoní

Camprodon

LA ZONA DE INTERÉS

Dirigida per Jonathan Glazer. Amb Sandra Hüller, Christian Friedel, Freya Kreutzkam, Ralph Herforth, Max Beck, Ralf Zillmann i Marie Rosa Tietjen. Drama.
ds. 18.00, 22.00.
dg. 18.00, 21.00.

Casal de Gràcia

Manlleu

UPON ENTRY

Dirigida per Alejandro Rojas i Juan Sebastián Vasquez. Amb Alberto Ammann, Bruna Cusí, Laura Gómez, Ben Temple, Gerard Oms i David Comrie. *Thriller* psicològic.
dg. 19.00.

Teatre Cinema Comtal

Ripoll

POBRES CRIATURAS

Dirigida per Yorgos Lanthimos. Amb Emma Stone, Willem Dafoe, Vicki Pepperdine, Ramy Youssef, Jack Barton, Charlie Hiscock, Attila Dobai i Emma Hindle. Ciència-ficció.
ds. 18.00, 20.45.
dg. 19.15.

SALA DE PROFESORES (VOSE)

Dirigida per Ilker Çatak. Amb Leonie Benesch, Leonard Stettinisch, Eva Löbau, Michael Klammer, Anne-Kathrin Gummich i Rafael Stachowiak. Drama.
dv. 21.30.

DORAEMON: EL NOU DINOSAURE D'EN NOBITA

Dirigida per Imai Kazuaki. Animació.
dg. 17.00.

Espai ETC

Vic

HUGO

Dirigida per Martin Scorsese. Amb Asa Butterfield, Chloë Grace Moretz, Ben Kingsley, Sacha Baron Cohen, Ray Winstone, Emily Mortimer, Christopher Lee i Helen McCrory. Aventura.
dg. 17.00.

UNICORN WARS

Dirigida per Alberto Vázquez. Animació.
dv. 20.00.

Sucrecines

Vic

BEEKEEPER: EL PROTECTOR

Dirigida per David Ayer. Amb Jason Statham, Emmy Raver-Lampman, Bobby Naderi, Josh Hutcherson, Jeremy Irons, David Witts, Michael Epp, Taylor James. Acció.
dv. 19.55.
ds. 19.55.
dg. 19.55.

BOB MARLEY ONE LOVE

Dirigida per Reinaldo Marcus Green. Amb Brad Pitt, Ziggy Marley, Dede Gardner, Richard Hewitt, Jeremy Kleiner, Cedella Marley, Orly Marley i Rita Marley. Drama musical.
dv. 17.55, 20.20, 22.25.
ds. 17.55, 20.20, 22.25.
dg. 17.55, 20.20, 22.25.

CANIGÓ 1883 (CAT)

Dirigida per Albert Naudín. Amb Lluís Soler, Xavier Boada, Santi Pocino i Silvia Bel. Documental.
dv. 18.30.
ds. 16.30.
dg. 16.30.

CUALQUIERA MENOS TÚ

Dirigida per Will Gluck. Amb Sydney Sweeney, Glen Powell, Alexandra Shipp, Darren Barnet, Bryan Brown, Joe Davidson, Gata i Rachel Griffiths. Drama.
dv. 20.00.
ds. 18.00, 20.00.
dg. 11.50, 18.00, 20.00.

DESCONOCIDOS

Dirigida per Andrew Haigh. Amb Andrew Scott, Paul Mescal, Carter John Grout, Jamie Bell, Claire Foy, Ami Tredrea, Cameron Ashplant i Lincoln R. Beckett. Drama.
dv. 20.05, 22.00.
ds. 15.55, 20.05, 22.00.
dg. 11.45, 15.55, 20.05, 22.00.

DON QUIJOTE

Dirigida per Mikhail Tatarikov i Damiano Michieletto. Òpera de París.
dv. 19.15.

EL LAGO DE LOS CISNES

Opera/Ballet.
ds. 20.15.

FERRARI

Dirigida per Michael Mann. Amb Shailene Woodley, Adam Driver, Sarah Gadon, Patrick Dempsey, Penélope Cruz, Jack O'Connell, Valentina Bellè i Tommaso Basili. Drama.
dv. 17.45.
ds. 18.00.
dg. 18.00.

GUARDIANES DE LA NOCHE: KIMETSU NO YAIBA (VOSE)

Dirigida per Haruo Sotozaki. Animació.
dv. 17.45, 22.25.
ds. 11.35, 17.45, 22.25.
dg. 11.35, 17.45, 22.25.

LA ESTRELLA AZUL

Dirigida per Javier Macipe. Amb Alberto Castrillo-Ferrer, Manuel Chacón, Josh

Climent, Bruna Cusí, Pepe Lorente, Marc Rodríguez, Catalina Sopelana i Pablo Álvarez. Drama.
dv. 20.05.
ds. 17.35, 20.05.
dg. 17.35, 20.05.

LA PISCINA

Dirigida per Bryce McGuire. Amb Kerry Condon, Wyatt Russell, Amélie Hoeferle, Nancy Lenahan, Ben Sinclair, Gavin Warren, Jodi Long i Elijah J. Roberts. Terror.
dv. 22.30.
ds. 15.35, 22.30.
dg. 15.35, 22.30.

LA SOCIEDAD DE LA NIEVE

Dirigida per J.A. Bayona. Amb Enzo Vogrincic, Simon Hempe, Esteban Bigliardi, Rafael Federman, Matías Recalt, Franco Rilla, Andy Pruss i Agustín Pardella. Drama, aventura.
dv. 22.00.
ds. 22.00.
dg. 22.00.

MADAME WEB

Dirigida per S.J. Clarkson. Amb Sydney Sweeney, Isabella Mercedes, Dakota Johnson, Emma Roberts, Adam Scott, Tahar Rahim, Celeste O'Connor i Jill Hennessy. Aventura.
dv. 18.10, 20.00, 22.10.
ds. 16.00, 18.10, 20.00, 22.10.
dg. 11.30, 16.00, 18.10, 20.00, 22.10.

MIGRACIÓN: UN VIAJE PATAS ARRIBA

Dirigida per Benjamin Renner i Guylo Homsy. Animació.
dv. 17.40.
ds. 11.50, 13.45, 15.40.
dg. 11.50, 13.45, 15.40.

OCHO APELLIDOS MARROQUÍS

Dirigida per Álvaro Fernández Armero. Amb

Julián López, Elena Irureta, Michelle Jenner, Andrea Lareo, Eduardo Rejón i Antonio Cantos. Comèdia.
dv. 18.00.
ds. 16.20.
dg. 11.55, 16.20.

PATRICK (CAT)

Dirigida per Sophie Roy. Animació.
ds. 13.45, 16.05.
dg. 11.35, 13.45, 16.05.

POBRES CRIATURAS

Dirigida per Yorgos Lanthimos. Amb Emma Stone, Willem Dafoe, Vicki Pepperdine, Ramy Youssef, Jack Barton, Charlie Hiscock, Attila Dobai i Emma Hindle. Ciència-ficció.
dv. 19.50.
ds. 19.50.
dg. 19.50.

POLÍTICAMENTE INCORRECTOS

Dirigida per Arantxa Echevarría. Amb María Hervás, Adriana Torrebejano, Elena Irureta, Pepe Ocío, Juanlu González, Pepa Anioarte, Raúl Cimas i Jaime Rodrigo. Comèdia.
dv. 20.30, 22.20.
ds. 18.15, 20.30, 22.20.
dg. 18.15, 20.30, 22.20.

PRISCILLA

Dirigida per Sofia Coppola. Amb Cailee Spaeny, Jacob Elordi, Ari Cohen, Dagmara Dominczyk, Tim Post, Lynne Griffin, Dan Beirne i Rodrigo Fernandez-Stoll. Drama.
dv. 17.40, 22.10.
ds. 17.40, 22.10.
dg. 17.40, 22.10.

WONKA

Dirigida per Paul King. Amb Timothée Chalamet, Olivia Colman, Hugh Grant i Ellie White. Aventura musical.
ds. 15.50.
dg. 11.35, 15.50.

xa+1

Un any sent més a prop teu que mai.

La Xarxa+ celebra el primer aniversari de la plataforma de continguts de proximitat, en català i de qualitat.

laxarxames.cat

Naixements

Liam José Morel Cruz. Vic
 Anthony Pacheco Martínez. Vic
 Gala Molist Horcas. Vic
 Giulia Guzman Rosini. Sant Quirze de Besora
 Assil Marchouch. Ripoll

Si voleu publicar el nom dels
 vostres fills en aquest apartat
 truqueu al tel. 93 889 49 49 o
 bé envieu un correu a:
 agenda@vic.el9nou.com

Santoral

Divendres, 23

Santa Marta

Sol: ↑ 07.40 ↓ 18.32

Dissabte, 24

Sant Sergi

Sol: ↑ 07.39 ↓ 18.33

Diumenge, 25

Sant Cesari

Sol: ↑ 07.37 ↓ 18.34

Dilluns, 26

Sant Nèstor

Sol: ↑ 07.36 ↓ 18.36

Dimarts, 27

Sant Gabriel

Sol: ↑ 07.34 ↓ 18.37

Dimecres, 28

Sant Rufí

Sol: ↑ 07.33 ↓ 18.38

Dijous, 29

Sant Romà

Sol: ↑ 07.31 ↓ 18.39

Quirzet l'homenet

 comas Òptica i Ortopèdia Des de 1904	Pl. Sta. Clara, 6 93 886 10 55 Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52 Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22 C. Nou, 43 93 886 10 55 VIC	PODOLOGIA: Sílvia Nieto Pl. Santa Clara, 6 93 886 10 55 Marta Serra Bisbe Strauch, 16 93 889 46 02 Mútues i Privats (CEMAV) Pg. Generalitat, 26 93 885 46 52 Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22
	TERÀPIA VISUAL Roger Verdaguer Rbla. Davallades, 5 93 885 47 22	

Farmàcies

Vic

➤PORTAL DE QUERALT
 C. Molí d'en Saborit, 2 | dia 23

➤YLLA-CATALÀ
 Pl. Paradís, 2 | dia 24

➤TANYÀ
 Pg. Generalitat, 14 | dia 25

Roda de Ter

➤DEL TER
 Pl. Verdaguer, 1 | dies 23 i 24
 matí

➤TORRENT

Pl. Major, 7 | dia 24 tarda

St. Quirze de Besora

➤BESORA, SCP
 C. del Pont, 45 | dies 23 i 24

Tona

➤JAIME
 C. Antoni Figueras, 11 | dies 23,
 24 i 25

Torelló

➤ESTUDIS
 C. Anselm Clavé, 2 | dia 23

➤ACEVES

C. Prat de la Riba, 1 | dies 24 i 25

Manlleu

➤ESTHER POU
 C. Vilamirosa, 109 | dia 23

➤LLUISA ROSELL

C. Montseny, 71 | dies 24 i 25

Olost

➤SALA CASTANY
 Pg. Dr. Lleopart, 4 | dies 23 i 24
 matí

Prats de Lluçanès

➤VIVER
 C. Major, 35 | dies 24 matí i 25
 matí

Sant Bartomeu del Grau

➤CASACUBERTA
 C. Vell, 35 | dia 24 matí

Ripoll

➤RIU LABABIDI
 Pl. Gran, 24 | dia 23

➤X. LORENTE

C. Berenguer el Vell, 5 | dies 24 i 25

Sant Joan de les Abadesses

➤CAMPRUBÍ
 C. Ramon d'Urg, 56 | dies 23, 24
 i 25

Defuncions

Lhoucine Ait Mohand. 82 anys. Vic/Marroc

Joan Rubió Gorchs. 87 anys. Vic/Sant Martí Sescorts

Joan Pujol Martí. 68 anys. Sant Hipòlit de Voltregà/Vic

Mariano Rodríguez Fernández. 77 anys. Vic

Ramon Vilamala Ordeig. 87 anys. Vic

Amàlia Vilaplana Comas. 92 anys. Girona/Roda de Ter

Julita Comas Deseuras. 96 anys. Vic

Maria Vergés Parareda. 99 anys. Centelles

Carmen Martí Albó. 97 anys. Vic

Ramona Casadevall Fiter. 93 anys. Calldetenes/Vic

Jacinto Osuna Morales. 91 anys. Manlleu/Vic

Núria Campàs Serra. 92 anys. Vic

Noemí Rodríguez Gutiérrez. 88 anys. Vic

Rosita Almazan Nogués. 91 anys. Manlleu/L'Hospitalet de Llobregat

Joan Viñas Muñoz. 72 anys. Vic

Pepeta Autet Codina. 93 anys. Tona/Manlleu

Miquel Relats Rosanas. 93 anys. Tona

Ramon Vallmitjana Ricart. 79 anys. Taradell

Maria Bigas Molist. 83 anys. Santa Eugènia de Berga

Carme Ballús Padrós. 89 anys. Borgonyà

Virginia Bastarras Camón. 96 anys. Sant Hipòlit de Voltregà

Francisco Moreno Rubio. 72 anys. Torelló

Maria Victoria Caballé Freixinet. Sant Vicenç de Torelló

Manel Teclas Cabanas. 76 anys. Vidrà

Mercè Riba Sala. 95 anys. Prats de Lluçanès

Josep Cors Sala. 86 anys. Prats de Lluçanès

Encarnació Plujà Salmudi. 92 anys. Campdevàrol

Josefa Rodellas Vilalta. 93 anys. Sant Joan de les Abadesses

Domènec Ajenjo Surroca. 95 anys. Planoles

Ton Padrós Colomer. 92 anys. Ripoll

Vicenta Cano Sánchez. 80 anys. Ripoll

ENS OCUPEM DE TOT

Li oferim tota la nostra experiència per
 gestionar integralment tots els serveis
 funeraris que puguin necessitar.

Sabem que son moments difícils.
 És per això que el nostre compromís és
 atendre'ls i acompanyar-los en tot moment
 amb un tracte humà, sensible i respectuós.

UN ÚLTIM ADEU,
 ÍNTIM, EMOTIU I
 BEN ACOMPANYAT

CUBERTASERVEISFUNERARIS.COM
 info@funerariacuberta.com
 T. 93 883 23 46

CUBERTA
 SERVEIS FUNERARIS

EL TEMPS

Informació facilitada per: meteosona.com i acom.cat

- Assolellat
- Parcialment cobert
- Ennuvolat
- Pluja
- Ruixats
- Plugims
- Tempesta elèctrica
- Boira
- Neu
- Vent

Divendres

7.39 am - 6.31 pm

Previsió divendres
Després d'un temps primaveral, torna l'hivern. Es retira l'anticicló i guanyaran terreny els fronts atlàntics, que deixaran molta aigua a Galícia i el Cantàbric, però quan arribaran a casa nostra poca cosa en quedarà. Aquest divendres passarà el primer, amb ruixats localment acompanyats de tempesta. Les temperatures baixaran. El vent, moderat del sud-oest.

Dissabte

7.38 am - 6.32 pm

Previsió dissabte
Aquest dissabte, ambient de ple hivern. Després del front, entrarà aire fred en altura que ens deixarà ambient fred i de ple hivern al llarg del dia. Màximes que no passaran dels 10 a 12°C. Cel mig ennuvolat al llarg del matí. El pas d'un segon front deixarà el cel tapat a partir de la tarda i vespre, amb alguns ruixats dispersos.

Diumenge

7.36 am - 6.34 pm

Previsió diumenge
Continuarà l'ambient fred, tot i que es recuperaran les temperatures màximes, que pujaran un parell de graus. Domini dels núvols al llarg del dia. El pas d'un altre front més actiu podria deixar pluja més generosa al Pirineu, amb cota de neu a 1.400 metres. Dilluns continuaran les precipitacions, potser més generals. El vent, moderat del sud-oest.

... aquesta setmana

Població	Temperatures		Pluja		
	Dia	Mín.	Dia	Màx.	Litres
Bellmunt	21-Feb.	4,9	20-Feb.	14,9	0,6
Camprodon	18-Feb.	-1,0	20-Feb.	17,4	0
L'Esquirol	20-Feb.	2,8	20-Feb.	19,1	1,6
Molló	16-Feb.	4,2	19-Feb.	15,4	0,4
Núria	17-Feb.	0,3	15-Feb.	12,3	5,9
Ripoll	20-Feb.	-0,2	20-Feb.	19,1	0,1
Sant Pau de Segúries	18-Feb.	-0,3	20-Feb.	18,8	0
Sta, Maria de Besora	18-Feb.	5,1	20-Feb.	19,4	1,8
Taradell	18-Feb.	2,8	20-Feb.	22,1	1
Torelló	20-Feb.	2,5	20-Feb.	19,9	1,6
Ulldeter	17-Feb.	-2,7	15-Feb.	10,8	9,1
Vic	20-Feb.	1,7	20-Feb.	20,7	1,2
Viladrau	21-Feb.	2,7	15-Feb.	17,4	1,4

Les imatges dels lectors

eltemps@vic.el9nou.com

JOSEP M. COSTA

CARME MOLIST

RAMON VILA

AGRUPACIÓ METEOROLÒGICA D'OSONA

#ElTemps per Compartir

CLASSIFICATS

Serveis

Detectius privats Pagès & Gassó. Investigacions familiars, laborals i mercantils. Control de menors. Tel. 93 883 28 33.

Treball

S'ofereix noia per cuidar gent gran o neteja. Tel. 632 95 10 59.

Es busca cambrera amb experiència. Zona Osona. Horari flexible. Disponibilitat immediata. Interestsats envieu CV amb foto a treball@vic.el9nou.com indicant la referència 200224.

Immobil·liària

Lloguer nau industrial a Sant Miquel de Balenyà 282 m²: interior de 171 m², pati de 112 m² + oficina. Tel. 609 63 36 19.

Es lloga pàrquing cèntric a Vic. Per a cotxe petit o moto. Preu econòmic. Per a més informació truqueu al tel. 616 33 07 78.

Local comercial en venda a Ripoll. Situat al c. més comercial, davant del camp de futbol. Barri amb més densitat de població, al costat de l'Institut d'Educació Secundària i zona esportiva. Ideal petit comerç. Disposa de 30m² distribuïts en 4 estances. Preu: 40.000 € Per a més informació truqueu al 606 15 61 20.

Diversos

Reparació de cadires, tamborets i balancis de boga, reixeta, etc. Tel. 606 33 44 17.

Venc persianes d'alumini i plàstic noves. De totes les mides i colors. Tel. 93 859 24 20.

S'ofereix fusta molt seca sense estellar gratis. Per endur-se en camió o furgoneta (abstenui-vos turismes) Tel. 93 889 58 31 (Hora de dinar).

Venda de llenya de roure, alzina i faig. Tel. 606 33 44 17.

GUIA DE SERVEIS

Girbau Consulting
Oficina tècnica ambiental

Incorporació de joves agricultors (DUN)

Av. Països Catalans, 5 B - VIC
Tel. 93 854 11 69
www.girbauconsulting.com
girbau@girbauconsulting.com

EXPO MUDANCES VIC, S.L.

- Servei de guardamobles
- Especialistes en muntatge i desmuntatge de mobles

C. Canigó, 83, 4t 3a - Tel. 619 35 79 73 - 675 92 13 76 - VIC

AUTODESBALLESTAMENTS
LA GLEVA

Ctra. N-152, km 75,6 - LES MASIES DE VOLTREGA
Tel. 93 857 11 53 - 93 850 24 70

US OFERIM ELS NOSTRES SERVEIS
- COMPRA DE VEHICLES ACCIDENTATS
- RETIRADA DE VEHICLES USATS PER DESBALLESTAMENT
- TRAMITACIÓ DE BAIXES DEFINITIVES
- VENDA DE RECANVIS D'OCCASIO

Per a més informació, truqui'ns als telèfons:
www.desballestamentsgleva.com 93 857 11 53
Botiga on-line 93 857 06 10
Fax 93 850 24 70

40 anys DESEMBUSSOS i FOSSES SÈPTIQUES

M.TERRICABRAS S.L.

Ctra. Sant Hipòlit, km. 4,100 - GURB
Tel. 93 886 24 78
www.terrillacabras.cat

NEIDA
Neteja - Aigua - Tecnologia

DESEMBUSSOS, NETEGES I TRANSPORT D'AIGUA

Tel. 630 96 42 84 - 93 857 03 74 - contacte@neida.cat

Guies de SERVEIS

Consulteu totes les ofertes

Participeu en els sortejos entrant a:
<https://9club.el9nou.cat/osona-ripolles/ofertes>

el9club

EXCLUSIU PER ALS SUBSCRIPTORS

Teatre

R.E.M.
LA TRÓCOLA CIRC

Diumenge 3 de març a les 18h TORELLÓ

SORTEIG D'ENTRADES DOBLES

TeATRe **Teatre**

JO, TRAVESTI
Divendres 8 de març a les 18h CENTELLES

SORTEIG D'ENTRADES DOBLES

MMP **Fundació Miquel Martí i Pol**

HIVERN LITERARI
Dissabte 2 de març a les 12 RODA DE TER

SORTEIG D'ENTRADES DOBLES

MEU MUSEU D'ART MEDIEVAL

EXPOSICIÓ "BÈSTIES"
Diumenge 3 de març a les 12.30h VIC

SORTEIG D'ENTRADES DOBLES

Música

MARTÍ MITJAVILA TRIO.
'ROUND THE CORNER'

Dijous 29 de febrer - A les 20h VIC

SORTEIG D'ENTRADES DOBLES

Música

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
Diumenge 3 de març - A les 20h VIC

SORTEIG D'ENTRADES DOBLES

OFERTES DE FEINA

Espai patrocinat per **etalentum®**
selecc10n años

Granja de 300 mares (amb deslletament) d'Osona de propietat familiar (no integrada) requereix incorporar

ENCARREGAT/ADA
per a explotació porcina

Empresa constructora amb 35 anys de trajectòria al sector i especialitzada en la construcció i el manteniment d'edificis industrials, requereix incorporar un/a

ENCARREGAT D'OBRA
amb experiència mínima de 8 anys en la supervisió, control i coordinació de les tasques i del personal d'obra en construccions (preferiblement industrials).

Dins del Pla d'Expansió d'Etalentum Selecció, seleccionem un/a

COMERCIAL D'EXPANSIÓ
per a incorporació en l'equip de Serveis Centrals (ubicats a Vic), la missió del/la qual serà de contribuir al desenvolupament i creixement de la xarxa de franquícies en el territori espanyol.

Per a important i històrica empresa càrnia d'Osona, seleccionem un

TÈCNIC DE MANTENIMENT ELECTROMECÀNIC

Torn de 05 a 13.15 de dilluns a divendres, amb experiència al sector carni o alimentari, per a la seva seu d'Osona

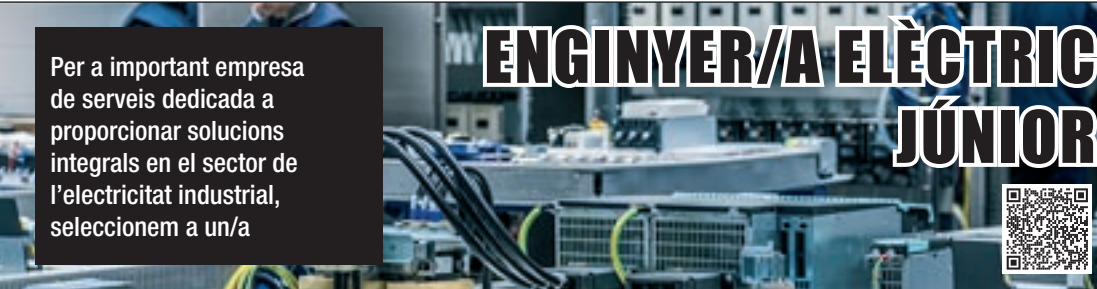

Empresa industrial, referent en el seu mercat i en constant creixement, requereix incorporar a la seva seu d'Osona, un/a

TÈCNIC/A COMERCIAL
Pel mercat català i del sud de França

Per a important empresa de serveis dedicada a proporcionar solucions integrals en el sector de l'electricitat industrial, seleccionem a un/a

ENGINYER/A ELÈCTRIC JÚNIOR

Dins del Pla d'expansió d'Etalentum Selecció
seleccionem:

Consultor/a

De selecció de personal per fer front al creixement de l'Oficina de Vic, la modalitat de treball de la qual és 75% teletreball (des de casa), 25% presencial (oficina).

Administratiu/iva polivalent

Per incorporar-se a l'equip de Serveis Centrals (Vic), la missió principal del/de la qual serà el control administratiu de la central, així com la col·laboració en l'organització d'esdeveniments de les diverses unitats de negoci.

Per a important consultoria, dedicada a aconseguir subvencions per a projectes d'inversió industrial en I+D+i i eficiència energètica, amb més de 40 anys d'experiència, seleccionem un/a

CONSULTOR/A JÚNIOR

per a formar part de l'equip de Projectes Subvencionables i Certificats d'Eficiència Energètica.

10 anys al servei de les millors empreses

etalentum Vic
Osona, Moianès i Berguedà
C/ Anselm Clavé, 2 - 2n 4a
93 880 75 25

etalentum Olot
Garrotxa i Ripollès
C/ Pic del Bac, 5 - Local 8
97 264 03 76

etalentum Manresa
Bages i Anoia
C/ Àngel Guimerà, 8-12 - 2n 4a
93 811 33 65

GUIA MÈDICA

ferSalut
L'ambulatori del teu centre de salut

El segellat de fissures dentals: una solució eficaç per a la prevenció i el tractament de la càries

Avantatges del segellat de fissures

El segellat de fissures és una tècnica preventiva que ofereix diversos avantatges per a la salut bucal. Els beneficis més rellevants són:

Prevenió de càries: Les fissures de les dents són propenses a acumular partícules d'aliments i bacteris, augmentant el risc de càries. El segellat de fissures crea una superfície llisa i fàcil de netejar, reduint la possibilitat de formació de càries.

Fàcil i ràpid: Aquest procediment és senzill i indolor. El material segellador s'aplica directament sobre la superfície dental, sense manipular la dent. És un procés ràpid que no requereix anestèsia ni intervencions invasives.

Durabilitat: Els segelladors dentals són resistents a les forces mastegadores i poden durar diversos anys amb un manteniment adequat. Això proporciona una protecció duradora a les dents tractades.

Quan s'ha de fer un segellat de fissures

Fissures profundes: Quan les fissures de les dents són profundes i són més propenses a acumular placa bacteriana i restes d'aliments, el segellat pot estar recomanat per prevenir la formació de càries.

Historial de càries: En pacients amb una història prèvia de càries, especialment en les dents temporals o de llet, el segellat de fissures pot ser una mesura preventiva per evitar futurs problemes dentals.

Dificultats en la higiene bucal: Si el pacient té dificultats per arribar a netejar adequadament les fissures i depressions de les dents posteriors, com pot ser en casos d'espais estrets entre les dents o problemes de destresa manual, el segellat pot ser una opció per protegir-les de la formació de càries.

No obstant això, cal destacar que cada cas és únic i que la decisió de realitzar un segellat de fissures ha de ser presa pel dentista després d'avaluar la condició de les dents i l'historial dental del pacient.

El segellat de fissures està especialment recomanat per a les dents posteriors, com els molars, ja que aquestes solen tenir fissures més profundes i estan més exposades a l'acumulació de placa bacteriana i càries.

Evidències científiques

El segellat de fissures dentals és una pràctica clínica àmpliament acceptada i recomanada per professionals de salut dental en tot el món. Hi ha molts estudis científics que han demostrat la seva eficàcia i beneficis en la prevenció de càries dentals.

És una tècnica preventiva simple i efectiva per a la prevenció de càries. Aquest procediment ofereix avantatges significatius com la prevenció de càries, la facilitat i rapidesa de l'aplicació, i la durabilitat dels segelladors dentals. És important consultar amb un professional de salut dental per determinar si el segellat de fissures és adequat per a les teves necessitats individuals i gaudir d'una salut bucal òptima.

DERMATOLOGIA

Dr. Josep M. Arimany
Dra. M. A. González-Enseñat

- DERMATOLOGIA
I DERMATOLOGIA PEDIÀTRICA
- Teràpia fotodinàmica - Làser

Rambla Hospital, 4, pral. 1a
Tel. 93 885 24 36 - 08500 VIC

Dr. Oriol Parés

ANGIOLOGIA I CIRURGIA VASCULAR

MALALTIES CIRCULATORIES

Variis (CHIVA, estètica...)
edema limfàtic, úlceres...

CONCERT AMB MÚTUES

Vic - Bayès Consultori Tel. 93 889 22 29
Vic - Clínica de Vic - Bayès Clínica Tel. 93 881 65 00
Manlleu - Centre Mèdic Manlleu Tel. 93 851 41 11

UROLOGIA

J. Dinarès i Prat
Metge - Uròleg

UROLOGIA GENERAL I INFANTIL

HORES CONVINGUDES
dinaresvic@hotmail.com

Rda. Camprodon, 26 • Escala D. baixos
VIC - 93 885 27 56
C. Macià Bonaplata, 4 • Escala B2, 2n 1a

OTORINOLARINGOLOGIA

Dr. JOSEP MOLERA BLANCH

GOLA - NAS - OÏDA

HORES CONVINGUDES

Pl. Estació, 8, entresòl - VIC
Tel. 93 885 26 21

GUIA MÈDICA

93 889 49 49

ÉS
VEURE-HI
BÉ!

Rda. Camprodon 1 Vic

centrevsk.com

93 858 09 08

Dificultats d'aprenentatge? Alteracions de conducta?

Bayès IDETAN vol donar resposta a les dificultats o trastorns del neurodesenvolupament que afecten al rendiment escolar o acadèmic i/o provoquen alteracions de conducta.

Bayès Clínica
Rda. Francesc Camprodon, 4
08500 Vic
T. 938 850 500 / 938 893 987
DEMANAR HORA
bayesidatan.cat

Molt a prop teu, el teu somni i nosaltres

Consultori Bayès / Plaça
de la Catedral, 9 / Vic

FecunMed
www.fecunmed.com
938 611 828

CLÍNICA DE VIC

CONSORCI HOSPITALARI DE VIC

EN BONES MANS

CAPACITAT D'ELECCIÓ
CONFORT
SEGURETAT

VISITES I PROVES

670 610 680
citesclinicadevic@chv.cat

HOSPITALITZACIÓ

93 702 77 41
clinicadevic@chv.cat

www.chv.cat

Bayès consultori

Centre mèdic Vic

BAYESCONSULTORI.CAT

TOTES LES ESPECIALITATS MÈDIQUES I QUIRÚRGIQUES

Cardiologia Prof. Dr. Toni Bayès Dr. Jaume Riba Dr. Pau Codina Cardiologia pediàtrica Dr. Ferran Rosés Medicina interna Dr. Joan Brugués Dr. Oscar Mascaró Neurologia Dr. Adrià Arboix Dra. M ^a Angels Bayès Reumatologia Dr. Raimon Sanmartí Dr. José Ramon Rodríguez Aparell digestiu Dr. Ramon Barniol Dr. Carlos Leal Oncologia Dr. Eduard Batiste-Alentorn Endocrinologia Dr. Ignasi Saigi Dr. Eduard Mogas (pediàtrica) Dermatologia Dra. Laia Canal Psiquiatria Dr. Jordi del Río Dra. Mercè Aubareda Psiquiatria infantil i juvenil Dr. Pere Tapias Al·lèrgia pediàtrica Dra. Anna López de Aguilera Pediatria Dr. Pere Domènech Dra. Anna López de Aguilera Urologia Dr. Josep Fernández Zuazu	Ginecologia, obstetrícia i reproducció assistida Dr. Raimon Rovira Dr. Josep Grau Dra. Eva Borralleras Dr. Gerard Minovas Angiologia i cirurgia vascular Dr. Oriol Parés Otorrinolaringologia Dr. Miquel Molinero Oftalmologia Dr. Joan Tell Dr. Joan Oliveras Dr. Salvador Bofill Dra. Marta Garrido Oftalmologia infantil Dra. Gemma Romeu Traumatologia Dr. Llorenç Guillaumet Dr. Francesc Diaz Pneumologia Dra. Sílvia Molina Dr. Joan Serra Cirurgia general Dr. Joan Molinas Cirurgia oral i maxil·lofacial Dra. Lúcia Darder Neurocirurgia Dra. Marta Cicuendez Clínica del dolor Dra. Mercè Jiménez Psicogeriatría Dr. Francesc Escabí Atenció integral a persones amb malalties avançades Dra. Anna Albó Dr. Xavier Gómez Batista	Medicina familiar i comunitària Dra. Anna Moreta Dr. Vicenç Canal Dr. Enric Solà Medicina del son Dr. Robert Cilveti Psicologia Llic. Jordi Alcàsser Psicologia infantil Llic. Iris Verdaguera Llic. Gemma Calvet Neuropsicologia Dra. Isabel Sala Diagnòstic per la imatge Dr. Joaquim Maideu Ecografia Doppler en color Prof. Dr. Agustí Comella Dra. Olga Guri Dr. Diego Goldwasser Dietètica i nutrició Llic. Laura Barniol Podologia Llic. Carme Sallent Fisioteràpia Sra. Carme Garolera Sra. Maria Torra Sra. Anna Soler Sra. Mireia Parra Òptica, optometria i teràpia visual Sra. Anna Grifell Anestesiologia Dra. Mercè Jiménez Dra. Teresa Planella Dr. Julio Roza
--	--	--

Plaça de la Catedral 9 Vic
Tel. 93 889 22 29

@bayes_salut

Plaça de la Catedral 9 Vic
Tel. 93 889 22 29

GUIA MÈDICA

EL 9 NOU

93 889 49 49

Posa el teu anunci a
classificats.el9nou.cat

LA PROGRAMACIÓ DEL CAP DE SETMANA

Divendres 23

6.00 EL 9 INFORMATIU. Informatiu.
 6.30 TORN DE TARDA. Magazin.
 7.00 NEX MATÍ. Informatiu.
 9.00 TERRITORI 17. Magazin.
 11.00 EL 9 INFORMATIU. Informatiu.
 11.30 LA TRAMOIA. Arts escèniques.
 12.00 TORN DE TARDA. Magazin.
 12.30 ANGLE OBERT. Actualitat política.
 13.30 IMPULS. Divulgatiu.
 14.00 EL 9 INFORMATIU. Informatiu.
 14.30 THE WEEKLY MAG. Magazin en anglès.
 15.30 ANGLE OBERT. Actualitat política.
 16.30 FET A MIDA. Magazin.
 18.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 19.00 TORN DE TARDA. Magazin.
 19.30 180 GRAUS. Magazin.
 20.00 TORN DE TARDA. Magazin.
 20.30 EL 9 INFORMATIU. Informatiu.
 21.00 ... I BONA LLETRA. Espai d'entrevistes.
 22.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 22.30 EL 9 INFORMATIU. Informatiu.
 23.00 L'ORSAL. Futbol.
 0.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 0.30 TORN DE TARDA. Magazin.
 1.00 EL 9 INFORMATIU. Informatiu.
 1.30 ... I BONA LLETRA. Espai d'entrevistes.
 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC. Els titulars d'EL 9 NOU, agenda d'actes i moviment demogràfic d'Osona.

Dissabte 24

6.00 EL 9 INFORMATIU. Informatiu.
 6.30 TORN DE TARDA. Magazin.
 7.00 L'ORSAL. Futbol.
 8.00 LA CIUTAT DELS LLIBRES. Divulgatiu.
 8.30 FIRST LEGO LEAGUE. Divulgatiu.
 15.00 THE WEEKLY MAG. Espai d'entrevistes.
 16.00 UE VIC - CE SABADELL B. Futbol.
 18.00 EN JOC. Esports.
 20.30 NEX CAP DE SETMANA. Informatiu.
 21.00 AVENTURÍSTIC. Esports d'aventura.
 21.30 DE SOL A SOL. Divulgatiu.
 22.00 TELÓ DE FONTS. Arts escèniques.
 22.30 FIRA DE L'ENERGIA I LA CONSTRUCCIÓ SOSTENIBLE. Divulgatiu.
 23.00 ... I BONA LLETRA. Espai d'entrevistes.
 0.00 AVENTURÍSTIC. Esports d'aventura.
 0.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 1.00 CAMINANT PER CATALUNYA. Divulgatiu.
 1.30 AVENTURÍSTIC. Esports d'aventura.
 2.00 IMPULS. Divulgatiu.
 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC. Els titulars d'EL 9 NOU, agenda d'actes i moviment demogràfic d'Osona.

Diumenge 25

6.00 TORN DE TARDA. Magazin.
 8.30 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 9.00 LA CIUTAT DELS LLIBRES. Divulgatiu.

9.30 AVENTURÍSTIC. Esports d'aventura.
 10.00 ANGLE OBERT. Actualitat política.
 11.00 MISSA DE MONTSERRAT. Religios. En directe.

12.25 EN JOC - FUTBOL. Esports. En directe.
 15.00 WEEKLY MAG. Magazin en anglès.
 16.00 EN JOC. Esports.
 20.30 NEX CAP DE SETMANA. Informatiu.
 21.00 FIRA DE L'ENERGIA I LA CONSTRUCCIÓ SOSTENIBLE. Divulgatiu.
 21.30 CONNECTICAT. Magazin.
 22.30 GENT DE RIU. Divulgatiu.
 23.00 ... I BONA LLETRA. Espai d'entrevistes.
 0.00 FIRA DE L'ENERGIA I LA CONSTRUCCIÓ SOSTENIBLE. Divulgatiu.
 0.30 A VISTA D'OCELL. Divulgatiu.
 1.00 TORNA-LA A TOCAR, SAM. Cinema.
 1.30 IMPULS. Divulgatiu.
 2.00 AVENTURÍSTIC. Esports d'aventura.
 2.30 PORTAL D'INFORMACIÓ DINÀMIC. Els titulars d'EL 9 NOU, agenda d'actes i moviment demogràfic d'Osona.

La First Lego League, en directe

Retransmissió en directe del torneig First Lego League Challenge des de la UVic-UCC, amb un programa especial de set hores de directe ininterromput on es podrà veure el desenvolupament de les partides i l'entrega de premis. La First Lego League és una competició de robòtica d'àmbit internacional en la qual els equips participants han de dissenyar, construir i programar robots construïts amb peces de Lego basant-se en un tema proposat. Comptarà amb la participació de diversos equips osonencs. A més de la competició, els equips també han de fer l'exposició d'un projecte científic relacionat amb el tema proposat. La retransmissió, presentada per Clàudia Dinarès, Guillem Rico i Queralt Arias, combinarà les partides de les tres rondes amb entrevistes i reportatges, un d'ells dedicat a la First Lego League Explore, la competició de robòtica per a estudiants de Primària.

First Lego League
dissabte, 8.30

EL FORAT DEL 9

Músics i presentadors que fan un 'Mendo'

Jordi Sunyer

L'Angle obert d'aquesta temporada és una mica com el Barça i mai saps qui sortirà a presentar-lo. No hi ha alineació fixa. Dijous passat, per exemple, van desfilar els alcaldes de les dues Masies d'Osona (la de Voltregà i la de Roda) i una entrevista la va conduir Guillem Rico i l'altra, Txell Vilamala. A Rico li va tocar Verònica Ruiz i va ser molt divertit sobretot quan ella ja incitava el seu company de pacte a fer un Mendo. Què és un Mendo? Doncs renunciar a l'alcaldia com va fer Joan Mendo (ERC) a Sant Quirze de Besora tot i haver pactat amb David Solà (CUP) que es partiri el càrrec. "L'aritmètica de la política de vegades ens fa fer coses molt estranyes", reconeixia Ruiz, que de manera subliminal

també va convidar el seu soci Gil Codina a renunciar-hi "perquè fer un pas d'aquest tipus per només un any, no sé...". Vaja, que el 2026 a les Masies de Voltregà promet ser distret com ho és el ball de cadires a l'hora de presentar l'Angle obert. Per cert, fa uns dies recordo haver vist el periodista Carles Fiter parlant amb Josep Casassas (Gurb) i fa una mica més David Osa entrevistava una regidora de Centelles. Per cert, que no sé que passa últimament amb Centelles però tots els músics dels Països Catalans hi acaben anant a espetegar. Aquest dimecres a La tramoia vam descobrir que Jaume Guerra, d'Oller i Guerra, també és de Centelles. Com Gemma Humet, Magalí Sare, Sebastià Gris, David Viñolas, Toni Pagès, Alfred Tapscott, la catarra Roser Cruells... A aquest pas aviat hi haurà més músics a Centelles que presentadors de l'Angle obert a EL 9 TV.

UE Vic - CE Sabadell B

Retransmissió en directe del partit de Lliga Elit entre la UE Vic i el CE Sabadell B.

UE Vic - CE Sabadell B
dissabte, 16.00

FECS 2024

Reportatge sobre la Fira de l'Energia i la Construcció Sostenible que va acollir el recinte firal de Vic.

Fira de l'Energia i la Construcció Sostenible
ds., 22.30; dg., 21.00

Jordi Torrent, a '... i bona lletra'

Jordi Vilarrodà entrevista Jordi Torrent, cap d'estratègia del Port de Barcelona; Blanca Busquets, escriptora, i Míriam Molas Tuneu, psicòloga, especialista en psicologia clínica.

... i bona lletra
divendres, 21.00

CONGRÉS DELS DIPUTATS

“N’HE COMPTAT CINC”

Les paraules d’Unzué encara ressonen, per demolidores: “M’agradaria saber quants diputats

o diputades hi ha a la sala. Podeu aixecar les mans? Crec que n’he comptat cinc. M’imagino que la resta deuen tenir alguna cosa molt important a fer, oi? Perquè, al final, hem vingut a casa vostra. I sabeu el que ha costat a molts dels meus

companys i companyes ser aquí, ja no només econòmicament sinó d’esforç físic! Jo espero que, com a mínim, ens estiguin veient a través de les càmeres. I si no ens estan veient, espero que quedi enregistrat i ens escoltin”.

Són paraules de dimarts passat, al Congrés dels Diputats de Madrid, en una jornada convocada per les associacions de malalts d’esclerosi lateral amiotròfica, d’ELA. A l’octubre es va registrar una proposició de llei. I l’objectiu de la jornada era que els

Els malalts d’ELA demanen poder viure dignament abans de morir, també dignament

diputats i diputades escoltesin el testimoni dels malalts i familiars per prendre consci-

ència de la necessitat d’aprovar la llei de l’ELA. Aquesta malaltia neurodegenerativa demana una dependència absoluta 24 hores els set dies de la setmana. I això obliga els familiars a deixar-ho tot per ocupar-se’n o pagar de la seva butxaca els professionals necessaris. Inassumible per a la majoria de pacients.

“Em fot molt sentir-me un privilegiat perquè la meva situació econòmica no condicionarà la meva decisió de quan decidir morir. Però a molts dels meus companys

i companyes sí que els condiciona. I no és just.” Juan Carlos Unzué també va dir això. I no perquè sí sinó perquè aquesta és la dura realitat: molts dels pacients d’ELA acaben llançant la tovallola i prenen la decisió de morir, entre altres coses, per deixar de ser una càrrega econòmica per a la seva família. Per això demanen ajudes econòmiques en funció de les necessitats de cada pacient per poder afrontar un complex tractament sociosanitari amb psicologia, infermeria, fisioteràpia i rehabilitació especialitzada. Demanen poder viure dignament abans de morir, també dignament, en un sistema que en comptes de garantir-los una vida digna els deixa deseparats mentre no es rendeixen.

Als malalts d’ELA els ha costat molt que els rebessin al Congrés. I quan hi van no hi ha quasi ningú. I és que dels cinc que hi havia, “només una diputada s’hi va quedar del primer a l’últim minut”, ha explicat Unzué. Un estat democràtic del segle XXI no es pot permetre aquesta manca d’empatia dels seus representants polítics. Però, sobretot, el que no es pot permetre és deixar d’aprovar aquesta llei. No ser allà és lamentable i vergonyós però no legislar aquesta dura realitat dels malalts d’ELA és inhumà i discriminatori.

Eloi Vila

Cromos

Tren

Això del tren ja de per si és un cromó. La primera tinent d’alcalde de Tona, Judit Sardà, explicava que va trigar el mateix d’anar de Barcelona a Hèlsinki (quatre hores) en avió que dels Hostalets de Balenyà a Barcelona en tren. No volem ni saber què es trigaria anar fins a Finlàndia amb l’R3.

Llum

A TV3 entrevistaven per via telemàtica l’alcalde de Campdevànol, Oriol Lázaro, per la contaminació de l’aigua. La presentadora, la Melero, va dir: “Això encén tots els llums d’alerta!”. I automàticament es van apagar els llums de la sala on era Lázaro. Aquesta dona té poders.

Ubrique

El Casino de Borgonyà va acollir diumenge un concert únic. El grup de patxanga i versions Ubrique’s Band celebraven el seu vint-i-cinquè aniversari. Coincidia també amb la celebració aquell mateix dia del mig segle d’un dels seus components, el periodista Jordi Sunyer. Per molts anys!

Vilamala

La jugadora del Barça Bruna Vilamala està en un bon moment de forma. Aquest dijous la davantera de Borgonyà va aconseguir dos gols en el partit de la selecció espanyola sub23 contra Anglaterra. El segon va ser un espectacular xut per l’escaire. Que tremoli Alexia Putellas.

La vinyeta

EL 9 NOU

Presidenta Beth Codina
Director editorial Agustí Danés

Director edició
Víctor Palomar

Seccions
Miquel Erra (el calaix) / Isaac Moreno (economia)
Esther Rovira (esports) / Txell Vilamala (política i societat)
Jordi Vilarrodà (cultura)

Correctora Cristina Anfruns

Informàtica i producció Jordi Soler
Publicitat Lourdes Coma / Jordi Roca
Màrqueting Teresa Molas
Administració Esperança Polvillo

Redacció
Vic: Plaça de la Catedral, 2
Tel. 93/889 49 49 / Whatsapp 646 079 023
c/e direccio@vic.el9nou.com

Administració, subscripcions i publicitat
Vic: Carrer Sant Antoni M. Claret, 3

Edició i Distribució
Premsa d’Osona, S.A. Plaça de la Catedral, 2

Impressió: Cre-a
Dipòsit Legal: B-7.500-1978

Difusió controlada per OJD
Periòdic adherit al Consell de la Informació de Catalunya
www.el9nou.cat

8142056512562091

40223
814205651256001